

நியோஸிட் DDT யினால் பேன்களை நிச்சயம் ஒழிக்கலாம்

தலைப் பேன்களைப் பிடித்த தொத்தாவுமாதிரியைத் தேவையாக
கிபத்திற்கும் அவை பேனிலும் ஆபத்தாயிருக்கின்றன; ஏனெனில்
கடபுரலில் ஐயம் பாவுவதற்கும் காயணமாயிருக்கின்றன. 10 சத
வீதம் DDT கலந்துள்ள நியோஸிட்வுளும் அவற்றை மனதில் கொண்டு
விடலாம். தலைப் பேன்களை ஒழிக்க நியோஸிட் பவுடரைத் தலைமு
தலுக்கு அழுத்தித்தேயக்கவும். தலைப் பேன்களை ஒழிக்க அவை கடிக்கும்
இடங்களிலும், ஆடைகளிலும் குதிர்பாசுச் சட்டைப்பை, மற்றும் கைவால்
இடுக்குகளிலும் தவறாப் பவுடரை நுவிதையக்கவும். துடைத்தோ, கழு
வினோ பேன்க்கிட்டில் மீண்டும் பவுடரைத் துவிதையேண்டும். புதிதாக உற்
பத்தியான பேன்களை ஒழிக்க அதற்குள் கழி (DDT எக்ஸ்ட்ராக்டோவாது).
DDT உடனடியாகக் கொம்புதென்பது தெரிந்த விஷமும், ஆனால்
அது பூச்சிகளின் மட்டுமிட்டால் அவை சாவுது திரவமும், அதன் தடித்து
கொண்டேயுமே சக்தி வேறெந்த பூச்சிகளும் தாக்கிக்கும் கிடையாது.

நியோஸிட்லை சரியானபடி உபயோகியுங்கள்!

DDT DDT

கொண்ட சாறுதலையில் ஒப்பிதையுக்கொண்ட நிர்ணயங்கள் தவிர.
நியோஸிட், DDT மற்றும் புதுக்கலத்தை எவ்வாறு பயன்படுத்தும்
உபயோக விவரங்களைத் தரும்.

மேலாளர் அடி. சார் அண்ட் கோலிட், மவுண்ட் ரோட், மதராஸ்.

கமரூர் எவ்வாறும், கர்ஜாசம், பர்வாசி, அனந்தபுரம், கடபுரம்
கடலும் ஆகிய நிர்ணயங்களுக்கு விநியோகியுந்தாம்.

மறமத் தரலும் களீலி

99-B உள்பாண்டவர் ரோட், பெங்களூர் களீலி.

Rev 1475 TM

கஸ்கி
பொருளடக்கம்

study on

என்ன தேதி?	5
வைத்தியமா? ஊக்குவாதமா?	சாஸ்திரி	...	8
தன்ம குழந்தை! சபரித்தக் குழந்தை!!	9
மவுண்ட் பாட்டன் படங்கள்	ஆர். என். நாகராஜராய்	...	14
பாட்டனும் பாட்டியும்	16
அவன் கேள்வி	வித்தன்	...	18
என்ன பரிதாப தீரோ!	டி. கே. சி.	...	20
தோக்லிபிக் வெற்றி	அஷ்வம்	...	28
பாப்பா மகர்	விஜயம்	...	31
பாலிய தண்பர்கள்	எஸ். வி. அஸ்.	...	38
கரமகேபம்	39
சத்திர தாசம்	பிரேமச்சத்	...	39
சித்தப்பிரமை	"சாபா"	...	44
சொன்னுமது ஒன்று....	சாஸ்திரியல் ஆசிரியர்	...	52

“கந்தி”யின் வெளிவரலும் காதலனின் உண்மையான பெயர்களும், சம்பவங்களும் கதையின்

சட்ட ஞானத்துக்கும் சட்ட தியானத்துக்கும் வேராய்வேனா? சென்னை மாநகரம், வாத்தை வாத்தின் அடியின் தந்து படித்த பின்னர் எழுகோர்ட்டு நடந்து வந்து, ஞானத்துமாய் தோலால் மூடிக் கொடுக்கப்பட்டவரோடு மோக காமங்களும் தீவிதனையும் சென்னை நகரின் நோய்த் துறியே படுத்தாதுகொள்கிறது. அந் தி பாலியலாகக் கட்டி வரும், வாதி, ஏறாது வாய் துவர் வரும், அந் வன், கட்டுவதற்கு ஞான வரும், தீ வன், சிவனாய்வருகாத வன், தீ அல்லாது ஏறாதுவரும் துவர் வன், தீயாது வாத்தையோ வேரால் வளர்த்து கோர்ட்டு வான் பண்ட வத்தின் துத்திரவானையும் சத்திரவானையும் விவரக் கிறிஸ்துவரும்.

[illegible]

புதிய சிவனம் தீர்ப்பு கடைசி சாஸனங்கள் அமைக்க
வந்தபோதே சென்னை வந்தபோதிலும் தீர்ப்புயம் விருத்த
நீடு செங்கட்டராம சாஸி நாயுடு அமைக்கப் புகர்ந்தார்.

“மகன் தந்தைக்கு ஆதர்ப்பு உடைய இவன் தந்தை என்மேலேயும் மொன் என்மும் மொன்!”
என்ற திருவள்ளுவர் வாய்மொழியைச் சரஸ்வதியார் திறமையெதிர்த்து எவ்விதமுமின்றி.

கனம் ராஜ்யமன்றத் தித்தக கல்யாண் : கனம் அமைச்சர் : இரக்கியம், சமீபம், தித்திரம், தாய், கயம் ஆகிய மக்கள்க கன்கனியம் சம தோத்திரம், பார்த்து ஆதர்த்து மருதும் தன தித்திரசகம், அருளுக ய தாய் மொழியான தென்குரு பரணயில் சில அருமயகரண கரண தாய்கன இயத்த வந்தகித்திர,

[illegible]

கட்டழகி துவமணி தேவி தன்
மேனியை மிருதுவாகவும் மென்மையாகவும்
வைத்திருக்க லக்ஸ் டாய்ஸ்ட்
சோப்பைத்தான் நம்புகிறார்

அந்நேரத்தில்தான் இந்த சினிமா நட்சத்திரத்தின்
அழகு பதித்திக்கொள்ளும் மூலப் லக்ஸ் டாய்ஸ்ட்
சோப் தான். சகுந்தை சுத்தம் செய்து மிருது
வாக்க இப்போயின் வெண்ணிறம் கொண்ட
சுத்த மூலப் லக்ஸ் டாய்ஸ்ட் லக்ஸ்
அவருக்குத் தெரியும். மென்மையாய்ந்த பூரணப்
பொலிவுள்ள மேனியை விரும்பும் எல்லோரையும்
அவர் லக்ஸ் டாய்ஸ்ட் சோப் உபயோகித்து
நவ்ஜாமம் சுத்தம் செய்து கொள்ளும்படி
உபதேசிக்கிறார்.

லக்ஸ் டாய்ஸ்ட் சோப்

சினிமா நட்சத்திரங்களின் அழகு தரும் சோப்!

LTS. 174-23 TM

என்ன சேதி?

தம்ப ஸுடியவனில்லை

கீர்த்திஜி உன்னுடைய தந்தையென்றி
கரமாக முடித்து விட்டார் என்பதை
விளக்குவதே மூலமும் சந்தேகமில்
பட்டுக்கொண்டிருக்கிறபோது, புதுயில்
விளக்குவது வந்த செல்லியென்று வேடி
குண்டைத் தூக்கிப் போட்டது போல
எம்மைத் திடுக்கிட வைத்தது.

ஆனால், உண்மையில் அங்கு வேடித்
தும் வேடி குண்டேதான்!

சென்ற புதன்மீதும் வந்து காத்தி
மகாத்மா புது யில்லியோ பிரேத்தனை
கடத்திக் கொண்டிருக்கிறபோது யாரோ
ஒருவர் அவர்மீது வேடி குண்டை விசி
னான். குண்டு வேடித்தான். உயி
வேலையாக, காத்திஜிக்கு வாதோடு வித
மான ஆபத்தும் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

இன்னும் பல்வாண்டுகள் வாழ்ந்து
இந்தியாவுக்கும் உலகத்துக்கும் மகாத்மா
காத்தி தொண்டு செய்வ வேண்டும். தன்
புதுற வாடும் மனித சமுதாயத்தின்
கைபெற்றி வைக்க வேண்டும்; சத்தி
வந்தையும் தர்மத்தையும் பாப்பி,
இந்த உலகைப் புதிதப்படுத்த
வேண்டும் என்பது கடவுளின் சித்தமாக
இருக்கும்போது வேடி குண்டுதான்
அவரை என்ன செய்வமுடியும். வேறு
ஒன்றுதான் அவரை என்ன செய்வ
முடியும்?

காத்திஜிக்கும் கிரேக்கர்கள் உண்டு.
அவர்கள் அந்த மகா புதுறு குண்டை
உயிரைச் சுரையும் துண்டாக்கின் என்
பதை எம்மால் எம்பலே ஸுடியவனில்லை.

தமிழ்து குண்டு விசை அந்த இடிலூரை
ஒன்றும் செய்ய வேண்டா என்று
காத்திஜி அதிசயிக்கக் கேட்டுக் கொண்
டது ஏனென்றால் அந்த கருணைச் செயலை
எம்முக்கு ஞாபகப்படுத்துவதோ.

பாரதத் தாயின் சகப் புதல்வரைக்
காப்பாற்றிக் கொடுத்ததற்காக ஆன்
டவனுக்கு வணக்கம் கூறுகிறோம்.

தயவு வைக்கட்டும்!

ஜெயனிக் கண்டிரோடு நீக்கி விட்ட
தாக மத்திய சர்க்காரும் சென்னை, சர்க்கா
ரும் அறிவித்து விட்டார்கள்.

மேற்படி கண்டிரோடு நீக்கி விட்ட
தற்காக யாரும் ஒரு கொட்டுக் கண்ணி
கூட வடிக்கப் போவதில்லை. ஏனெனில்,
மேற்படி கண்டிரோடு எந்த கொக்கத்
துடன் ஏற்படுத்தப்பட்டதோ அந்த
கொக்கம் அக்கடையில்லை. கண்டிரோடு
ஏற்பட்டதனால் சில சந்தர்ப்ப குறைத்தது;
ஆனால் துணிகம் கிடைக்கவில்லை.

கண்டிரோடு ஒழித்த போது ஜெயனி
கைவை நீக்கியதும் பொறுப்பு மில்
முதலானவர்களுக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது.
தற்போது பருத்தி விற்கும் கைவை
அதாரித்து ஜெயனிக்கு கையாவான
கைவை வைப்பதாக அவர்களும் ஒப்புக்
கொண்டிருக்கிறார்கள். புண்ணியவான்
கள் பெரிய மனது செய்து கைவைச்
சென்று கிரேக்கமாகவே வைக்கட்டும்!

மற்றொரு கூச்சம்

அந்திராத்திலும் அவசரத்திலும்
புகழ்பெற்ற கம்யூனிஸ்ட் ஆந்திர சர்க்கா
ரின் தலைவர்களுக்கு துணைவர்களின் உலகத்
திருமேய் இசை என்று கிணத்திருக்
தோம். "மதராஸ் மனதே! செங்கத்
பட்டும் மனதே!" என்று கூச்சலிட்டுக்
கொண்டு ஊர்வலம் செங்கோருக்கு
வாலும் கிணத்திலேயே எண்ணி விடுக்
தோம். இப்போது சர்க்காடு சர்க்கா
தரர்கள் அவர்களுடன் போட்டி
போட்டுக்கொண்டு கிணப்புகது ரொம்ப
வேடிக்கையாக இனிதோ.

ஸ்ரீ பிரகாசங்காரு சரீபத்தின் மூலம்
குப் போய்ப் பண்டிதருகைப் பேட்டி
கண்டபோது, எப்போதாவதும் ஆந்திர
மகாத்மாவைப் பிரித்து ஸ்ரீ பிரகாசத்
தின் கையாலேயே கொடுத்த கருணைக்
கொண்டிரோடு. இதைக் கேட்ட கிரேக்க

மாகாண காங்கிரஸ் தலைவர்கள் "நுபையோ அப்படியா சமாதானம்! ஆந்திரர்களுக்குத் தனி மாகாணம் கிடைக்கும்போது காங்கிரஸ் மாத்திரம் ஏன் அரோகடையா?—எங்களுக்குத் தான் தனி மாகாணம் முதலாவதாகக் கொடுக்க வேண்டுமே!" என்று பலமாகக் கூச்சம் போட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

தடக்கவே தடக்காது!

மேலும் பாரி, கர்னாடக தேசத்தின் மக்கள் தனி மாகாணம் கேட்பதில் கவனம் வாதோடு ஆட்சிப்பதும் இல்லை. இந்த விஷயத்தில் தமிழ் மக்களுக்காய்வு அனுரூபமும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் என்று சொல்ல முடியும்.

ஆனால், முட்டும்போதே ஏன் பெரிசு கருவிற்பாணியாகப் பார்த்து அவர்கள் முட்டிக் கொள்ள வேண்டுமோ, அது தான் தெரியவில்லை.

சேலம் கோவழத்தூர் ஜில்லாக்களில் சில பகுதிகளைக் கர்னாடக மாகாணத்துடன் சேர்க்க வேண்டுமாம்! கர்னாடக இளைத்தவர்களும் இலிச்ச வயர்களும் தமிழர்கள்தான் என்று அவர்கள் சினைக்குர்கள் போதும்! அப்படியானால் அவர்கள் சமாதானம் நிச்சயம், தமிழ் கருவியை தாங்களும் கவனித்து விட்டது என்பதையும் தமிழர்கள் தங்களுக்கு சிபாயமாகக் கிடைக்க வேண்டிய பகுதியில் ஒரு கங்குலத்தைக் கூட மற்றவர்களுக்கு விட்டுக் கொடுக்க மாட்டார்கள் என்பதையும் அவர்கள் தெரிந்து கொள்ளட்டும். மற்றவர்கள் தமியில் கவனம் வைத்துத்தான் அவர்கள் தனி மாகாணம் அமைக்கப் போவது பிரத்தியக் அது ஒருபோதும் கடைசிய கடைசியுடன் என்பதைத் திட்டமாகத் தெரிவிக்கிறோம்.

புது புக்கம் காண்போம்!

நினைவு 1948-ம் வருஷம் சென்னை மாகாணத்தில் வாரும் பார்வியம் பெற்ற காம் சொம்பக் கொடுத்து கவந்த வர்கள் என்பதில் கொஞ்சமும் சந்தேகம் இல்லை.

இதுவரை எந்தக் காலத்திலும் எந்தத் தேசத்திலும் சாதித்திராத ஓர் அரிசு காரியத்தை இந்தச் சென்னை மாகாணத்தில் சாதிக்கும் பெருமை கவனம் கவனம் கிடைக்கப் போகிறது.

மதுவிலக்கைப் பற்றித்தான் குறிப்பிடுகிறோம். இன்னும் 9 மாதங்களுக்குள் அதாவது வரும் அக்டோபர் மாதம் முதல் தெரி பிரத்தியம் இம் மாகாணம்

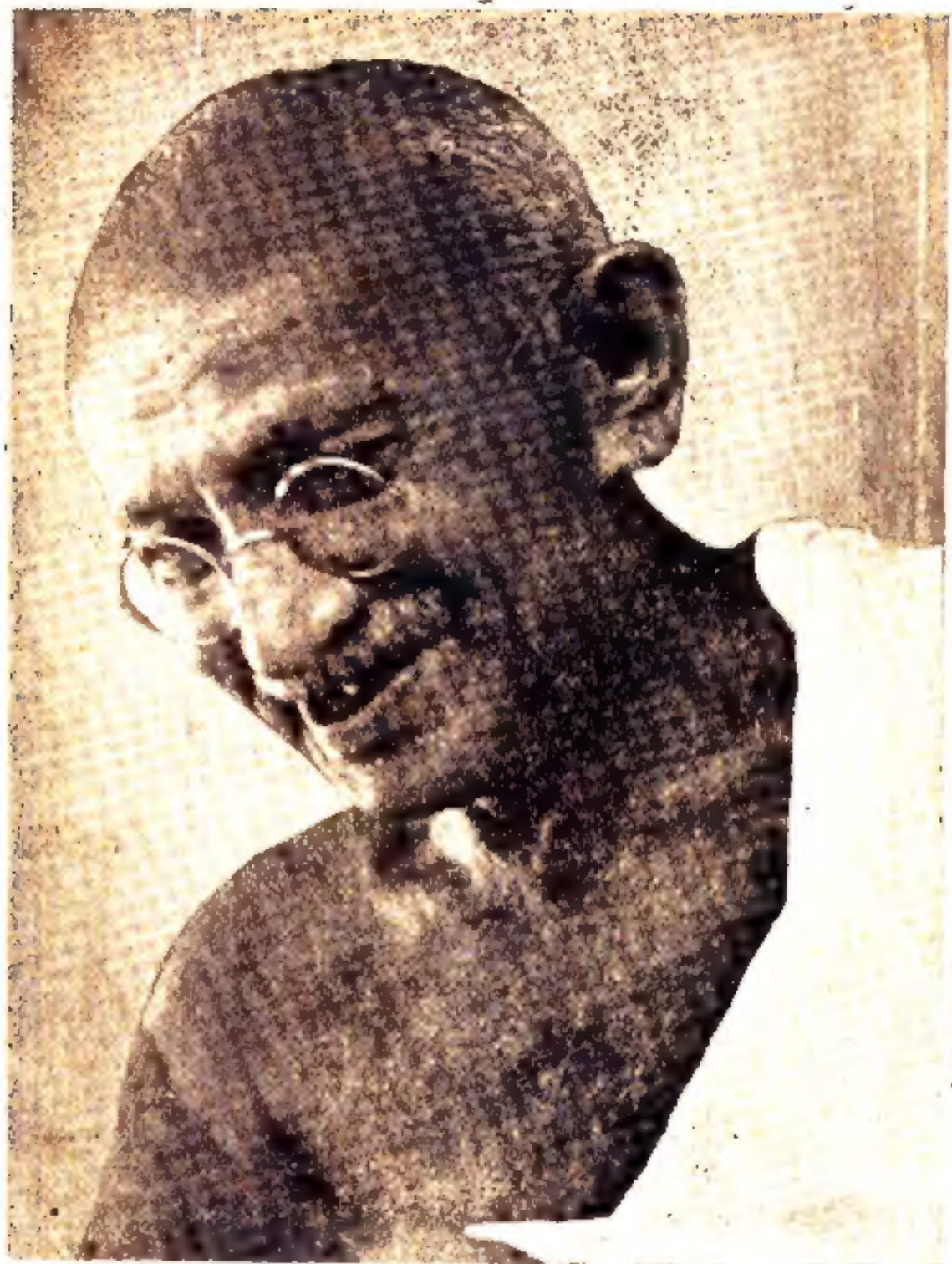
முழுவதும் மதுவிலக்கு அமுலுக்கு வந்து விடும். இதைச் சென்னைப் பிரதமமந்திரி ஸ்ரீ லக்ஷ்மி சாமல்யாசி ராட்டியார் சொம்பத் தெளிவாகச் சொல்லி விட்டார். "எது எப்படியும் போதும் சரி, பாக்கி விக்கும் எட்டு ஜில்லாக்களில் மதுவிலக்கை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்து விட்டே, மற்ற காரியம் பார்த்துக்கொள்ளுமே" என்று சொல்லி விட்டார்.

அக்டோபர் முதல் தெனியி விருந்து இம் மாகாணத்தில் ஒரு கங்குல் கடை வைப்போ சாலைப் கடைவைப்போ வாடும் பார்த்த முடியாது. மதுவிலக்கை அடிப்போடு ஒழித்து போவான்.

சென்னை சர்க்கார் ஏராளமான வருமான கட்டத்தையும் பொருட்படுத்தாமல் இத்தகைய உத்திமாத்மமான ஒரு திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்து கம் மாகாணத்தில் கொள்வதனை உயர்த்தப் போகிறார்கள். அதற்காக அவர்களைப் பாராட்டுகிறோம். மது ஒழித்தாட்டியே கார்ப்போதும் காம் கொடுத்து கவந்தவர்கள் அவ்வாறு?

முர்ச்சிச யாடைத்தார்கள்!

மேன்ம வாரத்தில் சென்னை மாகாண மேல்கும் — சர்க்கார் காரியம் பங்களிக்கும் காரியம் வங்குகளிலும் பங்களிக்கும் பாணிகளிலும் விடுகனிலையும் கூட. — அகேசர் பட்ட. பட்ட என்று முர்ச்சிச போட்டு விட்டார்கள் காம்! அப்படியும் சர்க்கார் காரியம் கட்டக் வேண்டுமே என்பதை முன்னிட்டத் தாங்களாகவே முர்ச்சிச தெளிந்து எழுதி தாங்களாம்! யாரா? மேற் யாரா? பிரசிடென்டெம் ஏன் ஜி. ஓ. க்குத் தான். அவர்களுக்காய் பஞ்சாப்படி அவருக்கில் மாதம் இரண்டு ரூபாயும் கால ரூபாயும் எட்டு ரூபாயுமாகத் தாயகியாயித் சென்னை சர்க்கார் உயர்த்திவிடப் போவதாகச் சென்னை வெளியிட்டார்கள் அவ்வாறு? ஏன் ஜி. ஓ. க்குத் முர்ச்சிச படைத்ததற்கு மேற்படி சென்னை காரணம். சென்னை சர்க்காரின் தாரணம் அவர்களை அப்படித் திக்குறட்டைச் செய்து விட்டது! — சென்னை சர்க்காரின் மேற்படி முடிய வேண்டிய அதே சமயத்தில் அரிசி விலை துணி விலை முதலியவையும் ஏறியிருப்பது பற்றி ஏன். ஜி. ஓ. க்குத் சிறிது ஆறுதல் அடைவாராம். ஏனென்தால் பொருள்களின் விலை உயர்த்தால் விற்பனை வரியில் அதிக வருமானம் கிடைக்கும். வருமானம் அதிகமானால் சென்னை சர்க்காரின் தாரணம் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகா மல்லவா?

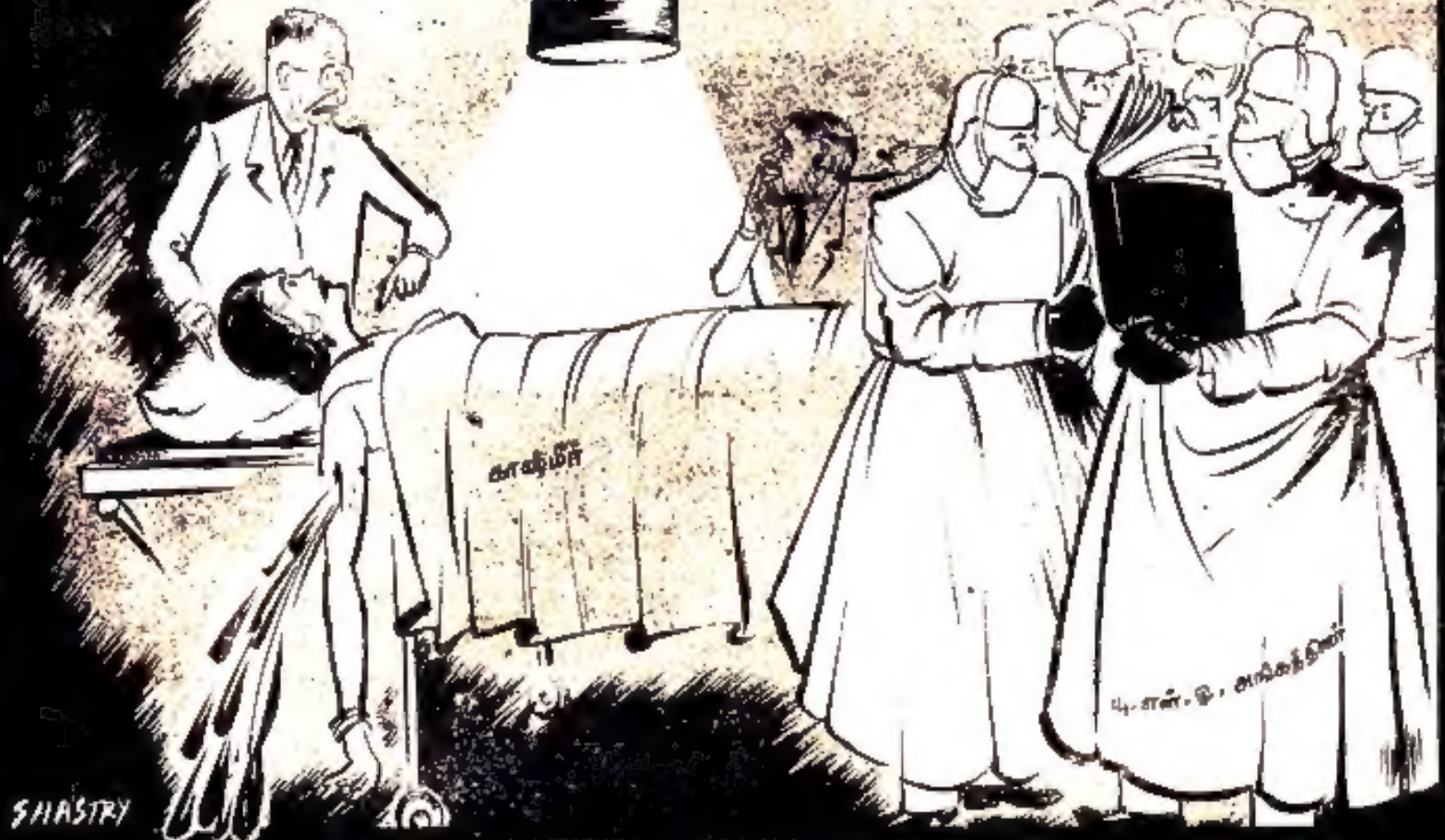

தேய்வமனாதுர்

● ● ● உதாரு வாமுப் பிறத்த மகாத்மா காந்தியின் உதவியுடைய, 30-1-18ம்
 மகா தியாகத்தில் முடிவுற்றது. அன்று மாலை பிரார்த்தனைக்குச் சென்றும்
 உதவியுடைய அம்மகாத்மாவின் ஒரு கொள்கை மாதங்கால் உட்பயிற்சி மன்னாபுரம் நீதித் துக்
 தேய்வமனாதுர். கோடிக்கணக்கான மக்கள் உயிர் கொள்ளம் பெருக்கி அந்த மகா
 துடைய தேய்விக வடிவத்தை இதயக் கோயிலிலே வைத்துப் பூஜிக்கிறார்கள். ● ● ●

வைத்தியமா? வாக்குவாதமா?

கோயாளத்தில் காயத்திலிருந்து கிரந்தம் பெருகியாயிற்று. சில
புடைய மருத்துவமற்றும் புதிதாக இக்கியனாளுகளின் சகய
பெரியபாது சிறுவர்க்கெனச் செய்துகொண்டிருக்கிறது.

நல்ல குழந்தை! சீமாத்துக் குழந்தை!!

வீட்டிலே இருந்தான் புகுத்து ஒரு பொருள் பாக்கி வில்லாமை என்னவற்றையும் கொண்டு போனார்கள். தனது துணிவணி பாதிரியர்கள் உணவுப் பண்டங்கள் என்னவற்றையும் கொண்டு போனார்கள். தண்ணீர் வசதி இருந்த குடத்தைக்கூட, தண்ணீரைக் கொட்டிக் கவிழ்த்துவிட்டு, கொண்டு கொண்டு போய் விட்டார்கள்.

குழந்தைக்குப் பசியும் தாகமும் எழுந்தது. "தண்ணீர் வேண்டும்!" என்று அழுதது. தாயார் பரிதாபித்தாள். சோத்துக்கள் பற்போன துக்கத்தை வேளாமி மறந்து விட்டுக் கொண்டிருக்காக்கு ஒடினார். வானியில் கவிற்றதைக் கட்டிக் கொண்டதிலே போட்டான். கிணற்றிலே தண்ணீர் பெரு ஆழத்தில் இருந்தது. மகப் பிரயாசையுடன் தண்ணீரை வானியில் திரப்பி மூர்க் வாய்க் மேலே துக்கிக் கொண்டிருந்தான்.

குழந்தை நள்ள குழந்தை! சமர்த்துக் குழந்தை! அம்மாவின் பேசின் போய் கொண்டது. "தாகம், தாகம் என்று தான் தவிக்கிறேன்; நீ என்னமோ செய்து கொண் டிருக்கிறாயா?" என்று அம்மாவின் காரைப் பிடித்து இருந்தது.

கடவுள் அருளால் தாயார் கிணற்றில் விழாமல் தப்பினாள். ஆனால் கவிற்றம் வானியும் தண்ணீருடன் கிணற்றிலே விழுந்து முடிவடைந்தது.

தேரத்தில் தொழிலாளர்கள் உத்தியோகஸ்தர்கள் முதுவிலையாகத் தற்போது வேலை திறுத்தம் செய்யத் துண்டுநெயர்கள் பேர்ப்படி குழந்தை வையப் போனக் காரியம் செய்யுமபடி தான் துண்டுநெயர்கள்.

"அம்மா பொன்னாதுவன்! பாதி! உனக்குத் தாகத்துக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறான்! அவனுடைய காரைப் பிடித்து திரும்பி அவனைக் கிணற்றிலே பிடித்துத் தன்னை!" என்று சொல்கிறார்கள்.

அவர்கள் தள்ள குழந்தைகள்! அவர் என்னுடைய துண்டுநெய் படி வேலை

திறுத்தம் செய்கிறவர்களோ மிகவும் சமர்த்தான குழந்தைகள்!

இந்தியா தேசம் துறந்தரம்பது வருஷம் ஆங்கிலேயர்கள் வந்ததொதி னர் ஆட்சியில் இருந்தது.

இந்தக் காலத்தில் என்னென்ன விதத்தில் என்னென்ன பொருளைக் கொண்டு போகலாமோ அவ்வளவும் பிரிட்டிஷர்கள் கொண்டு போனார்கள்.

கடைசி கடைசியாக, சேன்ற புத்தம் தடத்தபோது அவர்கள் கொண்டு போன பொருள்களுக்குக் கணக்கும் இல்லை; வரக்கும் இல்லை.

கணகையும் காவேரியும் வழுதியும் கோதாவரியும் பாயும் நாட்டில், தீர்த்த தேர்த்து மக்களுக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள் விளைவதற்கு வழி வில்லாமல் செய்து விட்டார்கள்.

கணவுப் பொருள் மட்டுந்தானா? நாட்டு மக்களுக்கு வேண்டிய துணி உற்பத்தி கிடையாது. இயந்திரம் செய்யும் வசதி கிடையாது. இரும்பு உற்பத்தி போதாது. ஆயுதங்களோ இங்கிலே இல்லை. விவசாயக் கருவிகள் செய்யும் வசதிக்கூட இல்லை. மக்களுக்கு நோய் வந்தால் கொடுக்க நாட்டில் மருத்து உற்பத்தி இல்லை. குழந்தைகள் படிக்கப் போதுமான வசதி இல்லை. ரயில் என்ஜின், மோட்டார் வண்டி, காக்கிள், மூக்குக் கண்ணாடி, பென்ஸ்டன் பேனா, காதிதம் முதலிய தற்கால வாழ்வுக்கு முக்கியமான சகன பொருள்களும் வேனி நாடுகளில் இருந்து வர வேண்டும். கப்பல்களும் அப்படித்தான்!

தீய்ப்படிப்பட்ட தரித்திர நிலைமையில் இந்தியாவை இந்தியர்களிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதையாவது முழு சாகக் கொடுத்தார்களா? நாட்டைப் பிளவு படுத்திக் கொடுத்தார்கள்.

பாசெந்தம் பிளவு மட்டுமா?

அது துறந்த சொச்சம் கதேச சமன் தாய்க்களுக்குக் 'உதந்திரம்' கொடுத்து விட்டு, "இஷ்டப்பட்ட

அங்கம் இஷ்டப்பட்ட சான்றுகளில் சோதனை; அன்றை சோதனையும் இருக்கலாம்" என்று சொல்லி விட்டார்கள்!

இப்படி எல்லா விதத்திலும் அபாயகரமான நிலைமையில், படுகிமாசனாவநிலைமையில், பரிதாபகரமான நிலைமையில், இந்தியா தேசத்தின் சுதந்திர ஆட்சிப் பொறுப்பை நமது ஒப்பந்த மாபெருத் தலைவர்கள் பிரீட்டிஷருகிட்ட மிகுத்து ஒப்பிக் கொண்டார்கள்.

ஒப்பிக் கொண்டு ஆசிரியமான குறையில் எவ்வளவுத் தவறு செய்தார்கள்!

அதுதான் தான் சொல்வது எல்லாதான் களில் கைதானம் ஒன்றைத் தவிர பாக்கி எல்லாம் உதேச சமஸ்தானங்களையும் இந்தியப் பிரதேசம் சேர்ப்பது செய்கிறார்களா?—அது ஒன்றைச் சொல்லுங்கள்! அந்த ஒரு காரியத்துக்காகவே ஜனாநாயகத்தின் எக்காரக்கு இந்திய மக்கள் என்ருவதும் உடமைப்பட்டவர்களாகிடுங்கள்.

கைதானம் போல் இன்று இந்தியாவில் உள்ள அதுதான் உதேச சமஸ்தானங்கள்—சின்னமையும் பெரியமையும்—சுதந்திர அங்க பாத்தியகை கொண்டாடினும் தேசம் எப்படிச் சின்னா சின்னப்பட்டு விவசாயத்தை எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் என்பதை எண்ணிப் பார்ப்போம்!

1917-இல் தான் பிரிவினாவின் விவகார வாரும் களவிலும் எதிர்பாராத ஒரு வாய்க்கரமான நிலைமை எழ் சார்பில் ஏற்பட்டது. கொள்ளையும் கொளையும் சோதனைத் தைத்ததும் பாடுகின்றான் எவ்வளவு இருபுறத்திலும் தாண்டவமாடின.

இதன் காரணமாக, உங்கள் இறுதிகளிலிருந்து அமைதி ஜனங்கள் இடம் பெயர்த்து சென்றது தொடங்கிடுங்கள்.

பாடுகின்றான் பருகியிருந்து ஐம்பது லட்சம் தறித்து - சேகியர்கள் தங்களுடைய வீடுவாரம் தீய புரம் தங்க தட்டு மற்ற உடைகளைக் கைத்தையிலும் இழந்து, ஜிவெனியாயத்தையும் இழந்து. அதாவது கட்டிய அணி யுடைய இந்தியாவுக்குள் வந்து சேர்ந்தார்கள். கைபமாக வந்துவிட்டார்கள். அவர்களைக் கொண்டு வந்து சேர்ப்பதற்கு எவ்வளவோ கஷ்டப்பட வேண்டியதாயிற்று. அவ்வளவு அங்கிருக்கும் இப்போது அவ்வளவன்றிரும் தங்க இடமும் தரவேண்டி யிருக்கிறது. புதிதாக இராஜாங்கப் பொறுப்பு ஏத

துக்கொண்ட எந்த சர்க்காரும் இவ்வளவு பெரிய பிரச்சினையைச் சமாளிக்கும்படி தேர்த்ததில்லை. உங்க சர்க்காரத்தினாலே உதாரணம் இவ்வளவு இந்த மகத்தான பெரிய பொறுப்பையும் ஜனாநாயக சர்க்கார் எப்படியோ சமாளித்து வருகிறார்கள்.

ஜனாநாயகத்தி் குடியிருக்கும் விட்டு வரவில் எப்போதும் இரண்டாயிரம் அகதிகள் தீண்டு ஒன்றிட்டு வருகிறார்கள் எனவும், அந்த மகா புது அருடைய படுகு நிலைமை எப்படி விருத்தமென்று எண்ணிப் பார்ப்போம்!

தேசத்தின் பாதுகாப்பு—தேசம் அடைத்திருக்கும் சுதந்திரத்தின் பாதுகாப்பு—எவ்வளவு கடினமான பயங்கரமான பொறுப்பாகி யிருக்கிறது என்பதைவும் தம் கண் முன்னால் பார்த்துக் கொண்டு வருகிறோம்.

காஷ்மீரத்தின் ஏறக்குறைய முக்கால் லட்சம் எவ்வளவுப் பட்டாணியர்கள் ஆயுதபாணிகளாய் பிரயோசித்திருக்கிறார்கள். அங்கே மிகக் கடுமையான வுதும் மாதக் கணக்கில் நடந்து கொண்டு வருகிறது.

சென்ற வாரத்தின் ஜனவரிமாதம் என்னும் இராஜபுத்திர சமஸ்தானத்தின் அந்த எவ்வளவுதான் சாதியார் பிரயோசித்துக் கொண்டையும் கொளையும் நடத்தியதாகச் செய்திகள் வந்தன.

தக்க நடவடிக்கை எடுத்துத் தடுக்க விட்டால், இன்னும் பண இடங்கலிதும் எவ்வளவுதான் சாதியார் பிரயோசிப்பார்கள். சத்த கண்ட இடமெல்லாம் புதுவார்கள். இந்தியா—பாடுகின்றான் எக்காரக் கொடு ஆயிரம் மைல் தீனம் உள்ளது. இந்த ஆயிரம் மைல் எவ்வளவில் எங்கே வேறுபாடுகளும் அவர்கள் பிரயோகிக்கலாம்.

எவ்வளவுதான் மகிர் சாதியார் ஏறக்குறைய ஐந்து லட்சம் பேர்! அவ்வளவு பேரும் ஆயுதபாணிகள். எவ்வளவு அங்கிருந்தைய தேசிகள், ஜிவமம், தீனம், மதம் எல்லாம்!

ஆளுகப்பட்ட பிரீட்டிஷருகையே அவர்கள் கண்ணினே கிரம் கொடுத்து ஆட்டிவாங்கும். எனவே, அவர்கள் தங்கம் மக்கைகொட்டைகளையும் குறைகளையும் விட்டு இந்தியாவுக்குள் பிரயோகமணிதும்பதற்கு எஞ்சும் அது கப்பம் அம்மது பொருளுதவியாகப் பிரீட்டிஷர் சர்க்கார் அவர்களுக்கு வருஷத்தோறும் லட்சக்கணக்காகப் பணம் கொடுத்து வந்தார்கள்!

அவர்மீது சமர்ப்பிக்கும் போதுபு
இப்போது பாடுகிறான் எக்கவருடை
வது. பாடுகிறான் எக்கவர் அவர்
கருங்குப் பணம் கொடுக்கும் முறை
வைக்க வலையானவன்; கவையானவும்
மாட்டாருள். எக்கவர்ப்புற மீதுசெறி
யாருக்கு வேறு பாரதக் கட்டி
விடுவது அவர்களுக்குப் பணத்தின்
செலவியைப் பிடுக்கும்!

அதாவது, பாடுகிறாருக்கு ஒரு
போதுபுறமிக்காரன் இத்தியாலினை
புத்திர கொண்டு கொடுக்க தடத்த
தூதர் கட்டும் விரும்பும். — துணிசா
தூதரும் குறுத்தும் பெயர் போவ
வர்கள் — தயாராயிருக்கிறார்கள்!

அதாவது, பாடுகிறாருக்கு இன்னும்
ஒரு பெரிய கசதியும் இப்போது
ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மேற்கூறியபாடுகளையும் தந்தி
கிட்டுப் போய்விட்டும் இன்னும், அவை
வாயும் ஓட்டையாண்டி யாக்கித்
தூதரெய்தி விட்டது. பாடுகிறோர்
வர்கள் என்னும் முயற்சியை. நீய
பிரதாதினும் அதுவது மனப்
பாண்டம் கொண்டவர்கள். எத்த
நிரிதும் என்னும் கருத்தையாவிதப்
பாடுகள், பாடுகிறவர்கள் இத்தாம்
பாடு. அவரையும் எவ்வாறு இன்னும்.

இத்தியாலினையோ காரி தாது
கொடி முயற்சியை எவ்வாறு இன்னும்.
அவர்களை நாம் கொடுத்திருக்க
கருத்தினை; எம் உரிமை கொடு
கிறதும்; எக்கவர் எத்தியாவும்
கொடுக்கிறோம்; அவர்களுக்கு எதுவும்
தொடரம் கருப்பதற்காக எவ்வாறு
காத்தி தாது எவ்வாறு பணயம்
வைத்து என்னுமிதம் எத்திரி.

என்னும், தெருக்கடியும் கொடு
வும் என்னும் எவ்வாறு இத்த தாது
கொடி முயற்சியை எவ்வாறு இத்த
யாவுக்கு என்னுமிதம் தாது கொ
வர்களை எவ்வாறு வாரைத் தந்த
வாழ் கொடுக்கமுடியுமா? முடியாது.

பணயம் முயற்சியை எவ்வாறு இன்னும்
இப்போதைய பாடுகிறான்
பிரதாதினும் எத்தியா போதைய
உன்னப் கொடுத்த துணையும் என்னும்
விதத்திக்கு இவையாவி விடுக்குமோ,
வாழ் கொடுக்க முடியும்?

அவன் தாடுகிறான் — ஆகவேயை,
அமெரிக்கர், இராப்பியர் ஆகியோர் —
கத்திர இத்தியாவுக்கு எத்தியா
விடுக்க மாட்டார்கள் என்று இப்போது
தெரிந்து போய்விட்டது. இத்தியா

அக்கு தீயாவும் எவ்வாறு அவர்
கருத்து விருப்பமிக்க. ஏ. என். ஓ.
என்னும் அமெரிக்கர் இத்தியா
கவையின் கார்டிர் பிரதீயாவை எவ்
வாறு இராப்பியர்களுக்கு தித்துவைக்க
இருக்கிற எவ்வாறுப் பார்ப்போம்!

உன்னுமே இத்தியாவும் பாடுக
தாது என்னும் போட்டுக் கொண்
கருத்திற்குள் அமெரிக்கருக்கும்
இராப்பியருக்கும் எத்திரையும். அப்
போதுதான் 'இத்தியாவின் அநாதை
மக்கள்' என்று சொன்னார்கள். அப்
போதுதான் 'இத்தியாவின் கத்திரித்
தூதர் தத்திரிதா வாக்' என்று.
பிரதீயுரை அவராய்ப்பட்டுக் கத்திரித்
கொடுத்து விட்டார்கள்! என்று பிர
தாதினும் சொன்னார்கள். கொத்தத்தின்
ஆகிய எக்கவர் தகையெடுத்து மேலுட்
டாவார்கள். யுகமேதும் போக முடி
யாமல் பாடுதல் கொன்னார்கள்!

இவ்வாறு, எவ்வாறு அருகில்
உன்ன பாடுகிறான் ஆகாத தொழித்
தகவின் இவ் பக்க வேலை தாது
கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்
வாத்தின் எத்திரிதாவையும்
தெரிந்து போய்விட்டும் பார்ப்போம்!

அமெரிக்காவின் தூதர் இராப்பியர்
விருத்தும் பாடுகிறாருக்கு
ஆகியவன் கருத்திக்கு வேண்டிய
வாழ்க்கை இருக்கின்றன. பணம்
கொடுத்து உன்னுமிதம் எவ்வாறு
இருக்கிறது. உன்னுமிதமே பெரிய
பணக்காரர் கருத்தும் மன்னர்! — இதை
வும் தெரிந்து போய்விட்டும் பார்ப்போம்!

அப்போது தீயாவை தங்குமிதம்
இவ், இத்தியா எவ்வாறு தெருக்கடி
யாவாகி தன் இருக்கிறது என்னும்
தாது தகையவன் எவ்வாறு பெரிய
மத்திய இராப்பியர் விடுக்குகிற
என்னும் தெரிவாரும்.

தீயாவை வெளிப் பணக்காரிட
விருத்து காப்பாற்றத் தக்க ஏற்பாடு
கொண்ட வேண்டும். உத்தியா
உன்னு உத்தியாவைப் பெருக்க வேண்
டும்; தான் உத்தியா தத்திரிதாவை
இவ், பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளை
அவர்களை வேண்டும்; அவத்தின்
இத்தியை உருக்க வேண்டும்; இவத்
தகையவன் எவ்வாறு வேண்டும்; ஆக
வும் காத்திரா எவ்வாறு வேண்டும்;
இன்னும் ஆகியவையின் தொழிற்சா
தாடுதலும் ஒவ்வொன்றும். அக்க
இவ்வாறு எவ்வாறு வேண்டும்;
வறுமை ஒழிய வேண்டும்.

இவ்வளவையும்கூட சென்று முடிக்கும் ஆற்றல் உடையவர்கள் தான் மாபெருத் தலைவர்கள். உலகம் காணாத அதிசயமான முறையில் இதிலேயாய்க்குத் தத்தெதும் வாகடிக் கொடுத்தவர்கள் யார்? தமிழகமையும்கூட மோலியியையும்கூட சென்ற பின்புறமைய இதிலேயாவை விட்டுப் போதும்படி செய்தவர்கள் யார்? இவ்வளவையும்கூட தொழிலாகத் தலைவர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு வர்போது வேகிற்றுத்தம் செய்யத் துண்டையம் என்று சமையம் பார்த்துக் கொண்ட நம்பவர்கள்? அவ்வளவு மகத்தம் காத்தி, பண்புத் துறையும்கூடத் தெரு முதுகிய தம் மாபெருத் தலைவர்கள்?

அத்தனைவர தங்கங்கள் குப்பாது வகுநா காலம் மாதந்தான் தீயாகவென்பதே செய்து வருகிறது கனம் உறுத்த வேண்டி இருக்க வேண்டி. இந்தியாவின் விடுதலையைத் தேடித் தந்த தேசமாம் கரந்தாக? கௌரவர்களிடமும், மனம் கரந்தாகமும், தங்கங்கள் கரந்தாகமும், கரந்தாக எல்லாக்களும் கரந்தாகமும் கரந்தாகமும் கரந்தாகமும் கரந்தாகமும் கரந்தாகமும்?

ஒரு தாயும் தீர்ச்சி. அப்படி யான
தம் பிள்ளைகள் அந்தணைப் பித்தலா
தியாகியதில் சீர்திருத்தமுண்டாய்
யவையென ஒன்றி.

மறைபயிர்வாங்கியவர்களையும், 1980
பி.டி.உறையுக்கும் சிறைகளில் கைது
காக்கவும், ம.ந.நம் கோட்டை கைதுகா
செய்யவும், புதுப்பல்களில் கைதுகா
யுமே தம் கிளையின் திட்டமிடின்
படிதமே கோரியார்கள். 1980 ஏப்ரல்

இதே நாளையே நேருவும் மோகன்
தேவரின் செட்டியார் மறைவானிய
லர்கள், தொழிலாளிகள், குடியா
லர்கள், சாதாரண குடிமக்க
ளார்கள், விவசாயிகள் முதலிய
தான் மோகன் தொண்டர் மறை
வுகள். எனினும் தேர்தேர்த
தேர்தெர்தெர்தான் உத்தம கந்த
மையை ஆய்வு செய்தார்கள்.

இப்படி வந்தால் கோரலாக உதவி
இதன் மேல்முது தந்த தலைமிகல்
அதற்கு உதவிதொண்டி செய்து நின்ற
இந்த துறையு முன்புநீ செய்து
மேல்முது தந்த தலைமிகல்

[illegible]

இப்படி ஒரு மூன்று வருஷத்துக்கு
மேல் திருத்தம் உடாது என்று
இன்று மாத்தங்கு ரூனாஸ் புது
மக்களின் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது. தெய்வானை தீர்வுகள் அதை
ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

ஆனால் அந்த முயற்சிக்குத் தகு
விரோதமாக நடப்பதில் கவனம்
தரவில்லை. ஆனால் அப்போ
தத்திலிருந்து ஆவரணம் தடுக்க
முடிந்ததல்லவென்பதை அப்போதி
யேதான் கருதலாகிய கண்டு பிடிப்பி
ல் தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

மேதகு தானாக, உயிர்க்கும் மீதாய்த்
தன்மையின் அனாதை ஆனவரின் மையத்
தெருவும் அன்புமையா, கிணற்றுமே
மேதகுத் தன்னுடைய இயல்பும் அத்வைத
மையின் உயிரும் இது, தன்னுடைய
தாக்கவாதத் தனக்கமைய தானாகத்
தன்மையின் மீதாய்க்குந் தன்மையின் தெரி
யான மீதாய்க்கும் மையமும் இது
தான் அத்வைதமையின் உயிரும் இது!

சென்ற வரதத்தில் காங்கிரஸ்
கட்சியை வரிட்டது. கூடும் கூடி வேறு
திறுத்தல்கள் எய்தத்தக்க தீவிர
வேண்டிய தீர்மானம் பத்திரகங்களில்
வெளியிடப்பட்டிருந்தது. தீர்மானத்தில்
கூடும் மிகவும் கடுமையானதில்
எழுந்திருந்தது. இதற்கு எதிர்ப்பத்தில்
வேகம் திறுத்த குறைபாடுகளைக் கையாளு
வது தேவதூதரின் மனமும் எல்லாம் எழுந்த
து. தீர்மானம் எல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சி
யின் தீர்மானம் போன்றது. நம்மு
டைய உண்மை உணர்வுத் தேர்மான
கூட்டில் எழுந்ததற்கும் அங்குக்கு
உறவுகூடிய தீர்மானம் மேற்படி தீ
ர்மானத்தில் இடவாய்ந்திருந்தது.

[illegible][illegible]

புத்தர் சமயம் பின்போடும் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பரவியிருக்கும் கருத்து
மேலும் மேலும் புத்தர் சமயம் பின்போடும் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பரவியிருக்கும் கருத்து

தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பரவியிருக்கும் கருத்து மேலும் மேலும் பரவியிருக்கும் கருத்து
மேலும் மேலும் பரவியிருக்கும் கருத்து மேலும் மேலும் பரவியிருக்கும் கருத்து

முன்னே பெய்க்காம் கவர்னர் ஜெனரல் வீஜயம் என்ருங், அகநூல்காசு ஸ்பெஷல் சரீஸ் கரும், ஸ்பெஷல் கரும் சமயம் சரீஸ் பரதத தண்டகாசுத்தின் இரு பக்கக் கனிதாம் தத்தி மரக்கணுக்குப் போட்டயாக போலீஸ் ஜுகாஸ்க்கும், கிராம ததிகாரி களும், தகவாரிகளும் கிங் தகவாண்டருய் பார்க்கன். இரவு ரோமர் பிடுத்தாசு கைப்பிலே திகுத்ததி பிடித்ததக்கொண்டு கிதபார்க்கன், துப்பேதா கதென்னாம் போலே போய் கிட்டத. கவர்னர் ஜெனரல்களும் அகநூ ளுதடய எஜமானிகளும் ஆகாச கிமாணத் திங் பதத்த கருகதா எங்ங வர்ப்பு கிட்டத. ஆகாச டார்க்காததலே இரு புதறும் திகுத்ததி பிடித்த மணிதர்க்கன் கருக ளுதடயத்தா ஒரு குதததாசன். அது கிற்

பேய்க்கேத மெகதூரலில் உட்கார்த்த ஆன்
கார்கு திருத்தகர்க்கை அநிலமம் செய்து
கொண்டு பேசினார். பதினெழு, எண்
டாட்டர் சப்பாயன் ஒத்திகாரு மெகதூ
யாகச் செய்து கிருத்திகை அநிலமம்
செய்து கைத்தார். சமது உண்டாதி
மத்திரியே உண்டாதி மத்திரியான்! அவர்
ஒருவர் மட்டும் இல்லாவிட்டால், இந்த
மாதிரி 'பாட்டி'களில் மற்ற மத்திரிகள்
கொம்பலும் சக்கடப்பட்டுப் போவார்கள்.
ஒரு விஷயம் பாருங்கள். லாசர் மடிண்டு
பட்டன் தமது பேச்சும தக்கிய தர்ம பத்
திரியமன் கீழயம் செய்திருக்கார். அவர்
களை உபசரித்த வாகேற்பதற்கு இக்கேயம்
வாழ்த்தகைத் தணியின் வேண்டு மல்லவா?
சமது பிரதம உத்திரியும் உணவு மத்திரியும்
சத்த பாக்ஷியத்தது இழ்த்த விட்டவர்கள்.
சல்லி மத்திரியோ சட்டைப் பிரதமத்திரி-
யோதே ஸ்ரீமதி சாதபரயம் சு. பராயன்
அவர்சனும் ஸ்ரீமதி கூட்டியம்மாளு அவர்
களும் இருந்து சென்னா மகாசனப் பெண்
குலத்தின் கொசுத்தகைத் திரியாட்டி
ளுகள். அவர்களுக்கு சமது வணக்கம்.

15

[illegible]

தாதிஷ்டகமாக, இம்மொகித் சத்
கொடுவ வழம் திந்த கொட்டை போட்ட
கள்ளை அதிகாரங்கொத்தாரும் இரா
ஜை விபுலாரும் மகன்ட் பட்ட
புறைய அகாரத்தையகர்த்த தகவுடன்
குத்தகழங்கலிங்கி, பழைய பிரித்தாரும்
கொண்டைபெய அகர்சன் கிளத்தல்
கொண்டு, பாகெந்தான் பிரிதினையும் திநி
செர்த்தததான் மந்த மன்னி கிஞ்சு
கிட்டாரன்! இது காரணமாகப் பஞ்சாப்
பிள் புறங்கொண்ட கொண்டுகொண்ட மரபினை
விஷயமாக அகர்சன் மூன் இரங்கொதை
கொத்தல் கொண்டலிங்கி. மகன்ட் பட்ட
டன் இந்நிபுலாரும் செர்த்த மரபொன்ற
தொகெடுக்குள் என்சும் உண்டாகும்படி
புற பங்கொகன் பஞ்சாப்பிள் கிஞ்சுதத

சென்னை 15-பல்கோட்டை
மாவட்டம் பட்டினம் கலெக்டரேட் கீழ்ப்படி
யிலுள்ள, கமலா கால்கிராஸ் நகரம்
யில் ஒரு பொதுமையுடனும் அரசியல்
மோதலுடனும் மாவட்ட பட்டினம்
தீர்மானம் மோதலும் கால்கிராஸ்
திரும்பும்படி சீரமைக்கப்படும். ஆகவே
இந்தியாவின் உடமியல்பட்ட மாவட்டம்
ஆகவே கால்கிராஸ்-மோதலும் அரசு இந்த
தீர்மானம் 15-பல்கோட்டை அரசு தீர்மானம்
மாவட்டம் கால்கிராஸ் அரசு தீர்மானம்

என்க் மயங்கப்பாட்டச் சமத ஸ்திரியம்
பிரதம பந்திரி பங்குத ஐதாநாஸ்தாதுக்கு
யினையுக் கோங்கிய தத்திபந்த பங்கு
யந்த கொங்கிடுங்கம். இந்த பங்கு
அதிருநிபாசமே. 'பங்கு' மயங்கப்பாட்ட
துக்கு ஸ்திரீ' என்ற கோங்கிதா மயங்கப்
பாட்டச் சமத பிரதமம் தந்திம் குத
சைத்தடம் குதிப்பிட்டார். பிரதமேய
கோங்கி எங்கெங்குப் பாதி யிருக்கிறது!

ஸ்டீட் மவுண்ட் பாட்டன் இப்போது
செய்யும் சந்தப் பிரவாகம் கருவாகத்
தில் அகலுக்கு யாகம் உபயோகமா யிருக்க
லாம். யா? கண்டது? குடியாக ஒரு பக்கத்

நிதம், அமெரிக்காவுள் பிடிபட்டும் இங்
னெரு பங்கத்தினும் பிந்து உலகத்தை
இங்னெரு ஈயெருள் சர்க்கார் பத்தத்
தக்குத் தயார் செய்த கொண்டு வரு
கின்றன. ஆகிலும்; இவையெனையுள் இரண்
டாயப் பிடித்து எடுக்கிற ஒரு பெரிய
கலப்பத்தினையுள் பிடிப்பதும்!

எத எய்யவாருமோ, எப்போத அது
தான்! புத்தம் தொடங்குமோ என்
தொன்ற முடியாத கிணை உரை தாமி
லில் எத்ப்புகருகிறத. துன்பியும் பெரி
தும் பிதாக்கொடுக குறிப்பாகின் உரை
குறிக்க குறையாத தாக்குத என்ரும்.
பாத்ததக் கொடுத்துக்க !

முத்தம் வந்த ஏற்பட்டால், மகன்
பட்டன் அகிம் ஒரு குடும்ப மரண
பொதுப் பகுதி நிரும்படி விருக்கும்.
அகருடைய இப்போ கற்றுப்போகாமல்
அரசமைப் ஏதேனும் ஒரு விதத்தில்
முடிவடைந்த ஏற்பட்டால் மரணம்

ஸ்டீப் மணல் பாட்டன் சென்னை
 ஓர காவேரிக் கரையில் அமர்ந்தவர் பெரி
 தும் கைத்த டிரைவர் வந்து சென்னை
 வேண்டும். திரைமோட்டர் கண்டிப்பி
 ண் டி பாட்டன் மணல் பாட்டன்
 சென்னை சமயங்களில் திருப்பதும் சென்
 னைப் போத மகன் கிட்டல் கடி மி
 ன்றான். அவர்களுக் கெல்லாம் திட
 டிரைவர் சமய போட்டிக் கொண்டு
 மணல் பாட்டன் சென்னை. தம்பா!
 தருமபவ கதை ஓர கொண்டு சென்னை
 கவிதெருக் வேண்டும். கைகள் ஜென்
 னம் பதவி கெட்டுத் திரைமோட்டர்? திரை
 மோட்டர் கிட்டல் கடி மி?

சந்தேசமே எம் மனஸ்ப் பாட்டினிடம்
தயிமாசும் கொண்கப் பக ளாணைமல்
இருக்கின்றன. தனக்குே "தமிழ் பேசிய
கொண்ட னெனாம்" என்ற ளாணமும்
இப்போதே சோர்ந்திருக்கிறது. (தமிழ்க்கு
யோகம் எப்படி பெய்ததாம் கருகிறது,
பாருங்கள்!) ஆதலே ளாண்களா ளாணைச்
செய்க்கை உடையிருந்த உட்டத்தின்
கொண்ட னெனாம் மனஸ்ப் பாட்டன் திக
செய்த தமிழின் பேசு ஆரம்பித்தச் சிறிபு
தாயும் திணைப்பையும் உண்டு தன்னினின்று!
"எந்தோருக்குள் என் ஆடுகாதம்!"
என்ற பேச்சைச் சூதத்தாள்! பகை
'கிண்கல' கென்ற னெனாம், போய்க்கை!

CHOW

நச்சுப் பொய்கை

மண்பாற் காலத்தில் மட்டும்கூட. ஓய்வோடு தண்ணீர் தேங்கும் ஒரு தடிகப் பொய்கையாக விடும். பாசிலம், அலுமீனம் நச்சுக் களும் நிறைந்த ஓய்வோடு தேங்கிவிடுதலும் மருத்து உபயோகக் கருவியும் சித்தானது தண்ணீர் மண் னீர்தரத் தோய்க்கும்கூட. அளவாகப் பாசிலத்தும் காரணமாகிறது. இவற்றுடைய நியுனாகம், டிரூமி ஆய்ச்சியோனாகிய உதவியாக மக்களில் உபயோகத்திற்கு உரிய தண்ணீர் தரும் உதவியுடன் தரப்படுகின்றது. தண்ணீர் உதவியுடன்

வதற்கு, 'குளோரின்' உபயோகம் சித்தந்தேயம் அளவப்படுகிறது. இத்தகு குளோரின் காயு, குளோரின் திரவம் பின்னும் பவுடர், இவை உதவியாக. மேட்டுக் கோமகம், உ இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பொரேஷன் குளோரின் தயாரிப்புகள் தம் தாழ்வுக் கண் ணீர்தரத் தண்ணீர் கப்பினை உதவியாகக் கார்ப்பொரேஷன் உபயோகம் படுத்தும் படுகிறது.

'கார்ப்பொரேஷன்' குளோரின் திரவம் மட்டுக் குழாய் களில் தரப்படுகிறது என்பது சேய்மம் படுகின்றன.

கேள்படுகிறார் :

மேட்டுக் கோமகம் உ இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பொரேஷன் லீமிடெட்
கேட்டுக் அகம், கோமம்.

மரீமரீம் மருமருமம் :

சேஷசாயி பிரதர்ஸ் லீமிடெட், திருச்செருப்பள்ளி

முதல் விதிகள் எடுக்கலாம் :-

அகிலம் இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்ஸ் லீமிடெட்
தலைமையகம்: 120, அரண்மனைக்காரத் தெரு, மதராஸ் - 1

உள்ள ஆய்வுகள் :

பெருமளவு, கோமருத்தூர், கன்னியாகுமரி, குடும்பகோவம், கந்தாரை, மேட்டுக் அகம், கோமம், திருச்செருப்பள்ளி, திருவனந்தபுரம்,

அவன் கேள்வி விந்தன்

உயிர் துரை யாரையும் விடாத
என்பார்வர். துறும் அந்தத் தெய்வனுக்கோ
தன் உயிரிக்வித அனுதானம் துரை
யில்லை. அவனுக்குத் தன்வித துரை
யில்லை. விட்டாலும் உயிர் அகல்கிற
அவகற்ற துரை எவத்திருந்தது. தெய்வன்
என்ன சொன்னார், பாவம்! ஒரே பருக்கை
வாய்க் கிடத்தபடி தன் உயிரோடு மன்னாடிச்
கொண்டிருந்தான்.

அன்ற மாலை அந்த ஊர் துலயின் சங்கு
ஊதி ஒலித்ததும், கழக்கம்போல் அந்தச்
தெய்வனின் மூலம் மலர்ந்தது. "அப்பன்
இன்னும் கொஞ்ச ரோத்திரமென்றால்
கத்தலிலாவான்!" என்ற தனக்குள்
சொல்லிக் கொண்டான். ஏனெனில், அந்த
துலயின்தான் அவனுடைய மான் என்னுள்
சாயி வேலை செய்து வந்தான்.

அக்கூறு சொல்லிக் கொண்டதில்
தெய்வனுக்கு ஏதோ ஒருவிதமான மெதற்சி.
இத்தனைக்கும் 'அத்தப் அப்பன்' வந்த
அவனுக்குப் புதிதாக துயப் போவது
ஒன்றமே யில்லை.

தெய்வன் எதிர்பார்த்தபடி என்னுள்சாயி
அக்கூறு சீர்கெட்டது. அன்ற கீட்டுக்கு
வந்தவிடவில்லை; அவனுக்குப் புதிதாக
இருந்தான் அவரை அவசரமாக வந்த
அவன் கீட்டைக் கவனித் கொண்டது.

"ஏ. முனியம்மா! முனியம்மா! எங்கே
அம்மா, போயிட்டே?" என்ற தெய்வன்
இரைந்தான்; பதில் இல்லை.

"எங்கே போயிருப்பா? கீட்டிலே
கொஞ்சம் விளக்கையாச்சும் எத்தி கத்
கட்டுப் போயிருக்கக் கூடாதோ?"

இதற்கும் யாரோ வரும் காலடி ஒசை
அவன் காதில் விழுந்தது. "முனியம்மா!"
என்றான் தெய்வன் மீண்டும்.

"ஏம்!"

"எங்கே அம்மா, போயிட்டே? பொழுது
தோட விளக்கைக் கொஞ்சம் எத்தி
கைக்கக் கூடாதா?"

"அதக்குத்தான் திக்குச்சி காக்கோப்
போயிருக்கேன்!"

"கேதே யானு கீட்டி விளக்கையாச்சும்
எத்திகத்த கைக்கட்டு, அப்பறாப் போய்த்
திக்குச்சி காக்கிக்குட்டு கத்தா என்ன?
கொம்ப திருட்டிப் போச்சே!"

"கேதே யானு கீட்டிலாச்சும் விளக்கை
எத்தப்பொழுது எம்மா திருப்பாக்கை,
என்ன? அவர்க கீட்டு கச்சுமி எம்ம கீட்டுக்கு
கத்தட்டாந்து என்னை யிடிக்க
மாட்டார்கள்!"

"அட எழகே! அப்படிக்கு எம்ம
தரித்திரம் கவையத் தொண்டைத்தக்கு
ஒரு வழி திருக்கெடுப் போயிருக்குதே!"

"என்ன வழி, அது?"

"யாராச்சும் ஒரு பணக்காரப் பய
கீட்டுக்குப் போய் அவனுக்குத் தெரியாம
ஒரு காலக்கு எம்ம கீட்டு விளக்கை
எத்திக்குட்டு கத்தட்டா, அவன் கீட்டு
கச்சுமி எம்ம கீட்டுக்கு கத்தகோ,
இல்லைமா?"

இதைக் கேட்டதும் முனியம்மாள் சிரித்
தான்; தெய்வனுக்கு ஒருகணம் தன் கை
வைய மத்த அகளுடைய சிசுப்பில்
கைத்த கொண்டான்.

சீர்திர வேர்த்துக்குப் பிறகு குழந்தை அரும் சத்தமும், அந்தக் குழந்தையை நுனிப்பயன் அடைபு அடிக்கும் சத்தமும் நெகல் வரின் விழுந்தது.

"என்னத்தக்குக் குழந்தை அழறது? என் அறையப் போட்டி கி அப்படி அடிக்கிறே?" என்ற நெகல் கேட்டான்.

"இந்த காந்த அரிதோன் வேர் தோடே ஸ்விஸ்சோ! அத்தனை தோன் மர விட்டியே விட்டதே. அதைப்பார்க்கப் வந்து சொட்டியாத் தட்டி உதறிவிட்டி கா 'அத்த மரீச'னுக்கு கைக் கொண்டு பார்க்கிறேன், இந்தப் பேட்டி பின்பே அதை மாவாடுக்குமேபோதே நின்றுப் பிட்டு நுன்று ஓடோடிப்பாய்ப் பிடிவாதம் பிடிச்சே தோங்குமேது!"

"குழந்தைக்குப் பரி போல இருக்குது! எஞ்சு ஒரு சொட்டி கட்டி அதை கையிலே கொடுங்க!"

"என்மாம் கொடுத்தேன்! கட்ட சொட்டி வேறுமாம்; மாறான் பச்சை வாகே வேறுமாம்!"

"சரித்தான்! தோன் சொட்டிக்குமைய கட்டினாய் என் குழந்தைக்குப் தெரிந்த போச்சாக்கும்! அத்தப் பாலும் சொட்டி தோன்மைய விட்டிக்கு மேது இதங்கெது தானே? அதுக்குத்தான் அதைப் பச்சை மாவாகே நின்றுப்பிடனுந்து குழந்தை பார்க்கிறேது!"

"தோன் சொட்டி இதங்கேய்ந்து, அப்பாவைக் கொன்றோ பிண்டி காட்டு கத்த தாச் சொங்கிச் சாப்பிடறது தானே? வானு வேண்டாமுக்கிறேன்!" என்ற நுனிப்பயன் அந்தக் குழந்தையின் என்னத்தின் சரிச்சாதுடன் ஓர் இடி இடித்தான்.

"குழந்தைவிட்ட உன் கோவத்ததை எட்டாதே, நுனிப்பயன்! அது கொன்றோ பிண்டிக்கு எங்கே போகும்? தாசு அப்பந்தான் எங்கே போவான்?" என்று நெகல்.

இந்தச் சமயத்தில் என்னுச்சாவி உட்கே தகழ்த்த மெனமாவத் கட்டையுச் சூழத்தில் கொடியன் போட்டான்.

அவ்வாறு என்டதம், "என்டா தப்பா, இக்களவு தோம்?" என்ற கேட்டான் நெகல்.

"என் சக்கத்தியே துன்னிக்கு ஒரு கிட்டிக்கு; அதுக்குப் போடுகிறேன்!" என்று என்னுச்சாவி.

"கிட்டிக்காவது, கிட்டிக்காவது! பொரு தோடே கிட்டிக்கு கத்த தோன்?"

"அதெப்படி கத்த விட முடியும்? க்குதான் கிட்டிக்காவே வானுக்கியே ஒரு மெம்பா விடுக்கோ?"

"என்னது அது, என்னது அது...?"

"க்குதான் கிட்டிக்காவே...!"

"க்குதாக்குமாம், என்னுமாம்! வேலை செய்கும்போதே கவித்தா தோத் துக்கு கவிதைப் பாடுவோம்... க்குதான் என், க்குதாக்கு!"

"அப்படித்தான் வானும், இன்னும் என் னாச் சேர்ந்த வானுத் பேரும் சொன் றோம், என் தகவல்களும் அப்படித் தானே சொன்னோம்—குதம்பு உத்பத்தி கையப் பெருக்கி காரியே இருக்கிற பது சத்தம் ஒழியும்; அதுதான் உச்ச கதகை; அப்பதம் உன் கரிமமையப் பத்திப் பேசிக்கொன்று...!"

"ஹா! அதுகளை உடம்பிலே உடுரு இருந்தா இங்கே!" என்ற கடிதின் நுனி பயன் குதங்கிட்டான்.

"ஓ, என்வா ரு! க்குதாச் சேஞ்சா டட்டிம் உடம்பிலே உடுரு கத்தறமா? இருக்கிற உடுருதின்மே போர்க்கும்?"

"பொம்பிளக்கு என்னத்ததைத் தெரியும்? கி கிசபத்தைச் சொக்கு!" என்று என்மாம் தெரிந்த துன்பிச்சையாக நெகல்.

"என்னத்ததைச் சொந்தது? கிட்டி கியே என் உட்கிக்குப் பனகிம்மே; க்கு தான் செய்வானுத்து சொந்த கட்டிதான் வெளிச்சகிம்போல இருக்குது!"

"தட பாவிய் பங்காவா! தின்ற தோத்தியே துப்படியும் மன்னித் தன்னிப் போட்டுக்கொளுக்கா?"

"வானும் தான் தா மருத்த தின்ற மட்டாக்க; பிழைக்கத்தான் மருத்த தின்றுகாக்க!" என்று நுனிப்பயன்.

"என்வா, நுனிப்பயன்! எது, உனக்கு காய் சொட்டி கிங்கு போர தோ! வேலை சேஞ்சி மரம் பொத்தா சப் பான் காங்கி கிட்டி கருப் போரே?"

‘மேத்த பட்டினி, முத்தா என் பட்டினி’ இறை. அதையிலே என்னு என்னைத் தைச் செய்தே? என்ற கேட்டான் என்னுத்தாமி.

“பாடு பட்டினி ‘படு, படு’ன்னு பரிதவித் திறைத ஸீட, பாடு படாஸிலே பரமேசுவரர் பாய்த் சென்றதுகா மிக்கலே?” என்றும் முனியும்மாள்.

“அதற்கும் என்னு காடுகளுமா? அந்த என்னு கட்டிடா தன்குலே போய்த் சென்றதுகே?” என்றும் என்னுத்தாமி.

“ஐயோ! இந்த இளம் வயசிலே நீக்க இப்படி எவ்வளவு கெதத்தப் பேசை என்னுளியை என் எங்கே போய்த் சென்றி அருகே? பாரும் என்னு என்னு மதத் தட்டைக் போலே விடுகிறது; என் மேதே உக்காளுக்கும் பாரமா தின்னு! இதைத் தடுத்திருக்கே!” என்றும் கிடுகல்.

இந்தச் சமயத்தில், “அந்த கோட்டி ஆதிப் போலுது; எடுத்திட்டி கட்டினா?” என்ற தன் என்னு கோட்டி கேட்டான் முனியும்மாள்.

“சரி, எடுத்திட்டி கா! கசிறை கயித்தக்கு என்னுயர்ச்சம் பேரட்டு அடைக்க வேண்டியதானே!” என்றும் என்னுத்தாமி.

அவன் தன் கா என்னு அகப்பித் கொண்டு அருகத்தரும், முனியும்மாள் கோட்டி கொண்டு கத்த கைப்பதற்கும் சரிபா விடுகிறது. அதில் ஒன்றை எடுத்தி என்னுத்தன் கொண்டு, “அப்பா

வருமா இந்த கோட்டி?” என்று கோட்டான் என்னுத்தாமி.

“ஐயோ, கசிறை குத்த ரப்போ கிழை தகட்டை யெல்லாம் செத்த

கசிறைத்தேன். அதை இன்னுதற்கு எடுத்திப் புடைச்சப் பார்த்தேன்; ஒரு கையையு கொய் தேறிச்சி. அந்த கொய்யையக் கஞ்சியாக் காய்ச்சி அகருக்குன்னு எடுத்தி வச்சிருக்கேன்!”

“எல்லா வேலை செஞ்சே! அதை இன்னும் கொஞ்ச காலக்கு அந்த ‘கம்பென’ கஞ்சியைக் குடிச்சி எங்குத் தண்ணிய விடுக்கட்டும்!” என்றும் என்னுத்தாமி.

★

என்னுத்தாமியின் குடும்பத்தில் ஒரு காட் கிட்டி இது. ஒருகாள் என்னு, தன் கோரு என்னு இதை காட்டினான். அது குடும்பப் பஞ்சாலை ஒன்றில் வேலை, மரத்தோறும் அகனுக்கு எதற்குதைய எதிர்ப்பு குபாய் கிடைத்த கத்தா — பஞ்சப் படிவையுமே செத்தத்தான்! — இந்த கரும்படியில்தான் அந்த காடு தீவன் கரும் எவ்வளவுத் தீவிக் வேண்டும்.

‘காடுக்குத் தகுந்த செவவு செய்பவென்றும்’ என்பதில், அகனுடன் அகனின் செத்த குன்ற தீவன்களும் ஒத்த கழந்தை. ஆகும், ஒத்த கழந்தை ஒன்றும் அகனின் கடையே இருக்கத்தான் செய்கிறது. அது வேத எதையிலும்! அகன்குஞ்சு கடைய கயிற்தான். பார்த்தல் போலும் அந்த கயிறானின்

கிழை குத்தம் கொக்கத்திலும். என்னுளில், ஆண்டவன்தான் என்னு-பாக்காரன் கந்த கித்தியானின் அந்த கயிறானைத் திகைத்தோறும் காடு கோகனிலும் பிடுக்கு ஆகாக்கினான்! என்னுளையும் கிதி அகன்குதன் என்னுத்தாமியாக் ஒருகேனை எமாற்ற முடிந்தது; கிடுகட்டை இன்னு கோகாக்கட எமாற்ற முடிந்தது. ஆகும், ஒரு என்னுத காடு கோகனிலும் எமாற்ற முடியவில்லை!

இன்னும் அவன் மாதா மாதம் தன் கரும் பூக்கும் மேலே, வேத வாரிடமாகுது ஒத்த, பத்த என்னு எடன் காக்க செத்தது—கட்டிக்குத்தான்! இதில் ஒரு வேதக்கா என்னுமென்றும், அகனுடன் காக்கத்தான் முடிந்ததே தவிர, திருப்பித் கொடுக்க முடியவில்லை. அப்படியே கொடுத்தாலும் அதைத் திருப்பி காக்காம விடுக்க முடியவில்லை!

இப்படியே துருஞ்சுக் கொஞ்சமாக
காலியே எடன், காலண்டின் மூப்பத
ரூபாய்க்கு மேல் ஆகிவிட்டது. அதாவது,
பெட்டத்திட்ட அன்னுடைய ஒரு மாதச்
சம்பளத்துக்குச் சேர்த்த விட்டது!
கால்டி சம்பளத்தைக் கெள்லார்க்கலிடம்
கொடுத்தவிட்டு அகன் கெதமனே விட்
டுக்கு கா முக்யமா? ஆகவே, அகன் ஒரு
யுக்தி செய்தான். தன்னுடைய கெல்பன்
ஒருகன் உதவியால் ஒரு கால்கிளாயாகைப்
பிகத்தான். அவனிடம் ரூபாய்க்கு
இரண்டனு கட்டி விடுத்ததற்கு கால்டி
ரூபாய் மொத்தமாகக் எடன் கால்டிக்கு,
கால்கிளாயா ஐந்து ரூபாய் கட்டிக்கு
கடுத்ததுக் கொண்டு மூப்பத்ததது ரூபா
கையக் கன்னுச்சாமிலிடம் கொடுத்தான்,
இரண்டு அன்னுடைய கெல்லையும் ஒருகாது
நிர்த்தது. 'மாதா மாதம் சம்பளத்தை
கால்டி இப்படியே கால்கிளாயாவிடம்
கொடுத்த விடுகான். அகன் அதைப்

பழைய எட்டுக்கு கால
கைத்தல் கொண்டு, புது
எட்டு பிண்டும் கைத்த
சூபாய் கொடுப்பான்—உட்
குகரை இத்த சூபாயை எடுத்த
தல் கொண்டுதான்!—ஆத
தில்லில் கைத்தகையின்
காலம் அழித்த கைத்த.

மதிலில் எதாவது 'பேரன்' வாகக் கிடைக்கும்பேரது. தன்னைத்தாள் அந்தக் கட

தீர்த்தத்தின் தலை முடியிலிட வேண்டும் என்ற கிரகப்பான். ஆகும், மகரிதம் கிரகப்பதபோல்தான் ஏனோ தெய்வம் கிரகப்பிடுங்கியே!—தந்தைமேல்து வேத கதைகளில் ஏதாவது செய்கிறா, ஏனோ தந்தைமேலும் மருத்தும், தவறு போனது! தொலைபயச் சந்தடி செய்வாயல் கிஷ்கிவிட்டு அப்பாற் போய்விடும், தந்தை தப்பதரூபாய் எடல் மட்டும் எந்தம் நிரூபிப்பா—இதனா கதம் பெந்ததா—எழுவிகாசாவுக்கு மாதம் ஐந்த ரூபாய் கர்ப்பத்தையும், கண்ணுச்சாமிக்கு மாதம் ஐந்த ரூபாய் கட்டத்தையும் கொடுத்தத்சொன்னது உடையன் துணையாயல் உட்கொத்திருக்கும். இது கதைபல்கள்; சந்தையன்: கண்ணுச்சாமிநின் சொந்த ரூபகம்.

✱

அந்த பத்திரத்தே: சனிக்ரெயை :
சம்பா தினம். சாலைப் பள்ளத்தோம்
செல்லுதல் கெடும்புறமேத, "மத்தியமகம்"

செய்தீர் சீர்
நெஞ்சு காழில்!
அக்கோபை ஏதா
சகம் காக்கித்
தி ன் னு ட்
கோணை வய
பாருகோகா!
என்ருள் முனி
மும்மகன்.

84 第 2 章

“அந்த நேரம் மூட நேரத்தோடு
நித்தயோகி தயங்கித் தம்பளம் கத
வெள்கூடு போய் நேரம் அளிந் தாய்க்கித்
நித்த கந்தரத்தான் அன்பு உறவு”

“உம்.....தந்தே தீர்ப்படி விரும்புது.
தந்தே என்னைடாங்கு. உத்தரப் பயலுங்க
மெல்லாம் ரோத்து உடி தீர்ப்பைத் துச்
சம்பந்தமா உங்கேத்தெதன்னும், என்னை
ரோத்து ‘சுடிதாசு’ ரோதுப்பிடற
தன்னும் நிர்மாணப்பண்ணிப்
பிட்டாங்க”

“கீழ்க்கண்டவற்றைத் தவிர மற்ற
‘மதுரைக் காவல் பத்திரிகை’
என்ற பெயரிலுள்ள இரண்டு
கோடிகள் நான் பேருக்குக்
தர வந்தன!”

“சரி, நான் போய்ட்டேன்”

“கருவீயாழ நன்மை தன்
பாடிக்கும் குழந்தைக்கும்”

சுதந்திரம் நினைவு கரங்கிட்டுக் கரங்கி !
சுதந்திரம் நினைவு கரங்கிட்டு கரங்கி !

“ஆட்டை!” என்ற சொல்லி கட்டான்
கண்ணாட்ச்சாமி.

✱

அந்த மூலம் என்னுள்ளேயிருந்த நிலை
யை உணர்வதற்காக ஒரு பெரிய
கிணற்றுக்கு அருகே நின்றேன்.
அங்கே நின்றேன். அங்கே நின்றேன்.
அங்கே நின்றேன். அங்கே நின்றேன்.
அங்கே நின்றேன். அங்கே நின்றேன்.
அங்கே நின்றேன். அங்கே நின்றேன்.
அங்கே நின்றேன். அங்கே நின்றேன்.

[illegible]

ஊப் போதிக் இங்கே, என் இத்
தரத்தே உங்களுக்கு என் கொடுக்க
'கொடுக்க' பண்ணப்படுமோ?" என்ற
அவர் கிரித்தல் கொண்டே பதில்
கொண்டி விட்டான்.

கண்ணுச்சாமிக்கோ கிரித்தல் தோன்ற
வில்லை; அழகு தோன்றவில்லை!

எவ்வித உணர்ச்சியின்றி அவன் அடி
யென் அடி எடுத்த கைத்த கெளரியே
வந்தான்.

ஒருகணம் கால நினைவிலிருந்து
இருயோகை மெய்ப்பிட்டு எதாவது தாக்கு
கத போவதும், பூமி பிளந்த காக்கை
மேழ எழுதிச் செங்கத போவதும் அவனுக்குத்
தோன்றியது.

அக்கவையான்; அப்படியே உடனே
விட்டான்.

"...காலத்திலும் கம்பாசம் வந்து நான்
துப் போய் கொள் அரிசு வாங்கிக்கொடு
கிறதாக்கான் அங்கு புறவியும்!"

"வருகியோது உன் அப்பாவுக்கு
கூழ்த்துக்கும் அதாவது தின்ன வாங்கிக்
கொடு வாங்க!"

இதற்குள் கிரித்ததும் கண்ணுச்சாமிக்கு
நினைவு வந்தது. கிரித்தல் கொண்டே
எழுந்தான்; எழுந்த டைந்தான்; எங்கும்
கிங்கிவிலை; டைந்தகொண்டே விழுந்தான்.

ஓர் ஒற்றையடிப் பாதை — அது எங்கு
கிடத்தின் ஒரு கிங்கை தெரு, அதேதான்
போல் ஒரு பெரிய கிதி, அதற்கும் அப்
பாதை ஒரு கிங்கையான சாலை — தந்தை
சாலையில் கோடியே தெரிய கிங்கை —
அதையும் ஊப் பொழுதின் டைந்த கிட
டான் அவன், ஆயினும் அவன் கிங்கிவிலை!

எங்குதான் போகிறோடு?

"என்ன கண்ணுச்சாமி! எங்கேயென்ப
போகிறோடு?" என்ற அவனை கழிவறித்தல்
கேட்டான் ஒரு சோதனத் தொழிலாளி.

அவனை மேலும் மேலாகப் பார்த்ததில்
நினைவு கொண்டு கிழித்தல் கொண்டே,
"கேடு எங்கே? கிங்கிக்குத்தான்!"
என்றான் கண்ணுச்சாமி.

"நினைவிலுள்ள! உன் கிடு எங்கே
போக, இங்கே கந்த கிங்கியே, அப்பா!"

"ஓடுகோ! என் கிங்கிக்கு கழி அப்படி
கிங்கை போகது!" என்ற சொல்லித்
கொண்டே கண்ணுச்சாமி நிரம்பினான்.

"அப்படிப் போகது! — இப்படிப்
போகது கிங்கிக்கு அப்படியிங்கே

போடு? தன்னி கிங்கி போட்குக்
கிங்கி இருக்கியோ, என்னப்பா? சரி சரி,
எப்படியாகும் தொண்டை போ!" என்ற
சொல்லி கிங்கி, அந்த சோதனத்
தொழிலாளி தன்னுடைய கைகளைத்
தொடுத்தான்.

கண்ணுச்சாமிபோ தன் கிங்கிக்குப்
போய்க்கொண்டே விழுந்தான் — கை
நினைவை கொடுத்தான்!

கழிவிலே ஒரு கைகள் இரண்டு பிங்கி
கிங்கி கந்த கொடுக்குத்தான், அவன்
கையில் கொட்டுப் புத்தகத்தையும் பென்
கிங்கையும் கண்டதும் கண்ணுச்சாமிக்குத்
நினைவென்ற ஒரு யோசனை தோன்றியது.
அவையிலிருந்து கொட்டுப் புத்தகத்தை
காக்கி அதில் எதோ எழுதினான். பிறகு,
தான் எழுதிய பக்கத்தை கிங்கி கிழித்த
எடுத்ததில் தன் கிங்கி கைக்குள் கிங்கித்
தல் கொண்டு மேலே டைந்தான்.

இப்பொழுது அவனுடைய குறை தீயி
கா கெடுகை செய்தது. அதன் பயனுக்குத்
தானே என்னகோ, கந்தகி கொண்டதைக்
கண்டதும் அவனுடைய கை கிங்கித்
தாக்கது. கிங்கி கொடுத்தல் கொண்டதும்
அவன் கிங்கி விட்டான்!

கிங்கியே போகிறான், போகிறான்,
போகிறான் — அப்படி போகிறான்.

பிறகு, தாக்குத் தெரிந்தவர்களிட
கொண்டதும் கொண்டு தன்னுடைய கிங்கை
கைக் கொண்டி, "இந்த சமயத்தில்
கைக்கு உங்களைப் பதாவது உதவி செய்ய
முடியுமா?" என்ற கைகளைக் கொடுத்தரு
கது கேட்டான்.

கிங்கியிலிருந்து 'கொடுக்க' அங்கை?
அந்த 'கொடுக்க'ில் தோன்றி கொழி
கைக்குத்தான் என்பதும் தெரிந்த
கிங்கி கைகளை? ஆகவே, என்னோரும்
கொடுப்பதில் கையை கிங்கித் கிட்டான்!

கைபாதை ஒன்றான அவனுக்கு
கொடுக்க கிங்கை கழி கிங்கித்
கொண்டே விழுந்தது!

கிங்கி டைந்தான்!

ஒரு குகை குகைக்கிடது; அவன்
குகை கைத்தது!

கிங்கி கைத் தோலில் கைத்
தான். கை கைகளைத் தான் அந்த
கை கிங்கி கைத் கொண்டதில் என்
பதை கிங்கித் சந்தோஷப்பிட்டான்.

ஏஜன்டுகள் தேவை

இரண்டு ஈட்டி ரூபாய் மூலதன அடிப்படையில்

சுதந்தரத் தமிழன்

(அலுவல் தமிழ் செய்தி வாரி பத்திரிகை)

[செவ்வக ஆசிரியர்:—தருத்தி "சுதந்தரம்" மு. கணபதி]

தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகம் பிரமிக்கத்தக்க முறையிலே, புதிப்பதொரு பாதையில், சாதி, மத, கட்சி வேறுபாடின்றி, மதவாழ்வியிருத்த 15-2-48 அன்று வெளி வந்திருந்தது.

தனிப் பிரதி 0-2-0: வருட சந்தா ரூ. 8-0-0

எிற்பனை ஏஜன்டுகளும் நுபர்க்கும் எங்கும் தேவை

இதர விவரங்களுக்கு:—மாண்பு: "சுதந்தரத் தமிழன்"

69, தெற்கு வேளி சித், மதுரை

நத்தேச சீதாஷ்ண ஸ்திதிக்கேற்க செய்யப்பட்ட

பில்கோ ரேடியோ

சாதாரண கிராமபோன்
விசைபிம்

இப்போது
உங்களுக்குக்
கிடைக்கும்.

ரூ. 385

அழகிய மனாங்குக் பெட்டி

உங்களுக்கு இப்போது
கிடைக்கக்கூடியதே

விவரங்களுக்கு எழுதுங்கள் சென்னை 600 011, சமஸ்தான விசியோகஸ்தர்கள்

மகமத் இப்ரஹிம் அன்ட் கோ

"விஜய மாளிகை" 7-8, மவுண்ட் ரோடு, மதராஸ்-2

கம்பர் குரும் காட்சி

201. என்ன பரிதாப நிலை!

டி.கே.சு.

புதலிடுத்து ஒரு அம்பு வந்து வாலியின் மார்பில் தைத்தது. அந்த அம்பை அப்படியே உருவி அதில் வாய் பெயர் போயிற்றுக்குற்றது என்று உற்றுப் பார்த்தான்.

எழுதி யிருந்த எழுத்து என்ன என்று பார்க்கலாம்:

✱

உயர்ந்த வகையறான் மகன் ஒருவர் இருந்தார். அவரால் உலகத் தாருக்கு எத்தனையோ விதத்தில் நன்மை உண்டாயிற்று. ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களுக்கத் தொடர்ந்து மகித வாழ்க்கையைப் புலித்தப்படுத்தி வந்தது அந்த மகானுடைய நினைவு. இது நாம் சரித்திரத்தில் கண்டறியும் உண்மை. இனி:

ராமன் என்றால் உயர்ந்த வகையத்தில் நிற்பவன். உடவுன் தத்துவத்தில் நினைப்பவன். அது காரணமாகத் தியாகம் என்பதும் சரமாவய காரியமாய்ப் போய்விடுகிறது.

ஆயா கெல்லத் தியாலித்தாலே ஆனவன், பிறவியினால் உண்டாகும் மயக்கம் எல்லாம் எனிடில் கய்மை விட்டுக் கூழ்ந்து போய் விடுகின்றன. ஆனந்த மயமான பாய்போருளோடும் கெந்து விடலாம்.

எல்லாம் ராமனது வகையத்தையும் வாழ்க்கையையும் மனலில் பதித்த மாத்திரத்தில் சாத்தியமாகிற காரியம். இந்த உண்மையைக் கவிரூர் தமது அபூர்வமான பாசுவலில் வெளியிடுகிறார்.

முன்மைசால் உலகீக்கெல் லாம்
முன்மைத் திரத்தா, முந் தம்
தம்மைமே தமக்கும்தன் கும்
தனிப்பெரும் பதத்தை, நா பதி(து)

இம்மைமே எழுமைமேயாக் கும்
மருத்தின, திராமன்சன் தும்
மேம்மைமே தமத்தன் லாக்,
கண்ணித்த தெரியக்கண் டான்.

[முன்மை சால் உலகக்கு எல்லாம்: லாசன், துதி, மாதான் என்று உலகங்களை விசைமாட வகுத்து - அவைகளில் பரிசுதரப்பட்ட மக்கள் வாழ்வாடவும் வயத்துக் கொண்டாக், அவர்கள் எல்லாருக்குமே உடவுன் பத்திய குணத்தைக் கொடுப்பதாகும், சாமன் என்ற பதத்தின்: முன்மைத்திரம்: அபூர்வமான உண்மைகள் விளக்கி விடும் சாமனது தியானம்: குந்தம் தம்மைமே தமக்கு தம் கும்தன்: பெரும் பதத்தை: சாமன் என்று திரைத்தமாத்திரத்திரமே, எவ்வும்திரைத்த ஆந்தகமயான உடவுன் திரைதன் குரவ் உதவக்கு வரும். அந்தப் பதத்தை முன்மைமே தமக்கு அளிக்கவந்தது சாம தாமம், தனிப்பெரும் பதத்தை: கமைய எவ்வுமாய் ஆந்தகமாய் திரைத்ததன் மேலு திரைமைய 'சாமன்' என்று உயர்ந்த இருந்தோ: மாயத்த இம்மைமே எழுமைமேயாக் கும் மருத்தின: இந்த ஒரு திரைமில் பத்படுக் ஆனவத் செயலினால், தம் குரே மயக் உதன் இருக்கிறோம்: முன்னுள்ள சரித்திரமில் எத்பட்டினால் ஆனவத் செயல் குக்கு என்னவது அருத்தம் எத்பட்டினால்: - அவ்வன்னவது சேத்திரம் இத்தப் பதமில் எத்படும் மயக்கம் என்னவது தம்மைமே இருக்கும். அவ்வன்னவது மயக்கத்தாலும் திரைக்கவருவ மருத்திர இருத்தோ சாம தாமம்: மேன்மைமே தமத்த தன்: புலியாடவுன் தாமத்திர: கண்ணித்த தெரியக் கண்டான்: தமக்குக் கண்ட கிடைக்காத அந்திர அரி தாமத்திரே: முன்மைமே கண்டு கொண்டான் லாசன்: சாமன் ஆனவனாக மதித்திருந்தான் லாசன்: எவ்வு தமக்குத் தெரியும்.]

துதிப்பு: - சாமன் என்ற திருதாமம் லாசன்கு அபூர்வமான உணர்ச்சியை உண்டாக்கி விட்டது. கவிரூருக்குமே உண்டாக்கி விட்டது. அப்படி உண்டான உணர்ச்சியிலிருந்து அபூர்வமான பரம உருவத்தோடு செய்வுகள் திரைத்து விட்டது. பத்தி பரிசும், தென்னத் தெனித்து தந்தோது கவியின்.]

விட்டிலிருந்து புறப்படுமபோது, வாலியின் மனைவி "உன் தம்பிக்கு ராமன் என்று ஒருவன் துணையாக வந்திருக்கிறான். நீ வெளியே போக வேண்டாம்" என்று சொன்னாள். வாலியோ, "நீ கத்தர் பைத்தியக் காரி! ராமன் என்றால் நியாகமூர்த்தி அல்லவா? கடவுள் அம்சம் என்றால் வலா சொல்ல வேண்டும்! இந்த அயோக்கியன் சுக்கிரீவனுக்குத் துணையாகவார் வடுவானு ராமன்!" என்று வாலி சொன்னான்.

அப்பில் எழுதியிருந்த ராம நாமத்தைப் பார்த்தவுடன், விட்டில் நடந்த சர்வாஸரீனா ஞாபகத்தில் வந்து விட்டது வாலிக்கு. எப்படி, யிருக்கும் அவனுக்கு! ஒரே ஏமாற்றம்!

இப்படியும் உண்டா! அரண்மனை வாழ்க்கையை யெல்லாம் துறந்து விட்டு, வனவாசம் செய்ய வந்த ராமன் இப்போது என்ன செய்திருக்கிறான்! சாயலாய்க் குரங்குகளுக்கு காசு, தன் குலத்தக்கு உரிய உயர்ந்த போர் முறை, வயக் கைவிட்டுவிட்டு மகா, வாலியின் தன்வகா அம்பை எய்திருக்கிறான். என்ன வெட்கக் கேடு!

இன்னும் துறத்தவும் பி
எய்மனோர்க் காத்தல் கள்
வின்றாம் துறத்துதின் குள்
என்றவாள், வேதநய் நூல்க்
சொன்னாம் துறத்தினா த
ஞரியன் மரபுத்தொன் லு
தன்வாழ் துறத்த(து)என் னு
தனவரை தான்உட்கொண் டாய்.

[இக்கதம் துறத்த நம்பி இன்றை வாழ்க வகையை விட்டு வனவாசத்தை தேர்ந்தொண்ட மகான்! எய்மனோர்க்காக! எய் இறத்தா சுவிய குரங்குகளுக்காக! தன்வய் விக்கதம் துறத்து தன்வய் என்றவாள்! தன் குலத்தா ருக்கு உரிய, வுத்திரிய தம்முதலான யானை செய்வகையைச் செய்துகொடுத்தான் என்பது இம் போது தெளிவாய் விட்டதாய்! வேத நய் நூல்க் சொன்னாம் துறத்தினா த ஞரியன் மரபும்! அடியியலாய் நதினென வுத்தம் கொள்ளும் துக்களின்க் கண்ட நீடுகவி ள்ளது சீரமுற் றவதுவாத நுரிய நுதியம் [ராமனது தாய்!] கொல்லி தன்வயம் துறத் தது என்றா தனக்குப் பூர்வமாக ஏற்பட்ட குறதமையகம் ஒழித்த விட்டது என்று

சொன்னா! தனவ வாழ்க் உட்கொண்டான்! குலத்தின்க் சீர்ப்பு வந்தது. அடுத்த நிலைத் திக் உண்டத்திக் தானம் ஏற்பட்டது:—
சாணம், வாலி தன் குலத்துக்கு ஏற்பட்ட உயர்ந்த வாய்ந்தம் நித்பவன். அதனும் சாணமும் தன் குலத்துக்கு ஏற்ற வாய்ந்த திக் நித்பவன் என்று எதிர்பார்க்கான். அவன் அதுகி விழுந்தது வாலிகே அவரானமாக இருக்கிறது—தான் உட்கொண்டான்!]

ராமனது செயல் வாலியையே வெட்கப்படும்படி செய்து விட்டது. அந்த வெட்கத்திலிருந்து பல உணர்ச்சிகள் எப்படி, யெல்லாமோ பிறக்கின்றன.

வென்றிடும், மகுடஞ்சாயக் கும்,
வெடிபடல் சிச்சும, மீட்டும்
உன்றிடும், இதுவுந்தான் ஓர்
ஒங்குற மோனன்(மு)உன் நும்;—
முன்றிடும் குழியித்புக் க
முரீயெல் கவி, நன்வா லு
தொன்கொடுங் கிடத்ததென் னத்
துயர்உறத்த(து) அழித்திரை கும்.

[வென்றென்றாகுபது சாய்க்கும்! வெட்க குத்தானது, தன்வயக் கயத்துச் சித்த தோம் அனாகத்த இருக்கென! திதகு வெடிபடல் சிச்சும! தாழ்ந்தா எத்து வெகுந் சீர்ப்புச் சீரெனும்! மீட்டும் உன் னிடும்! சீர்ப்பு அப்படியே நித்துயியல் மது விதவாய்க் ஓர் வெட்கவின்க் கூத்த விடுகென! இதுவுந்தான் ஓர் ஒங்குற அநமோ எத்து உத்தும்! தோக்! இதுவுந் குருயெய் தம்மோ எத்து உத்த உன்னத்திடு என்னுகென! முன்றிடும் குழியித்புக் க! அதுகி விழுவதற்காகத் தோன்றய கொம்பத்திக் விழுத்த அகம் பட்ட! ஓர் வெட்கவி தன்வாண்! அபா யன வாலியானு மத வெதவுங் கொண்ட வான! தோன் கொடுங் கிடத்தது! குழி யின்க் போட்டிருத்த வான்க் கவிதுவான்க் கிக்குங்க் கிடத்தத்தியாக! தோக்கு! வனா துயர் உறத்த அழித்த சோர்வான்! துயரத் துக்கு உன்னாய் வேறு புக்க இன்னாய்க் உயம் இடித்த சோர்வான்.]

அதர்மம் எதிர்பாராத இடத்திலிருந்து வரும்போது உடனடியும் உள்ளத்தையுமி நிலை கலங்கச் செய்து விடுகிறது. வாலியின் நிலை என்ன பரிதாப நிலை!

“எவர்ஸில்வர்”

பாத்திரங்கள்

ஸென்ஸீயின் அத்தரம் இரும்பின்
உறுதியும் ஒருங்கே கோண்டவை
(பம்பாய் தேவதயாஸ் கம்பெனியாராக
தயாரிக்கப்பட்டவை)

★

தேவநிந்தியாவிற்கும் பூரண
விநியோகஸ்தர்கள் :

ஸாம்ஸன் & கோ.

என்சின் என்ஜைக்கித் கோட்டாச்,
பம்பு ஸ்டேட் கலகர்கல்

8/22, பிராப்டோ, மதராஸ்

தந்தி: "BARAPASH" [3பாகம்: 4521]

★

ஸென்ஸீயின் கடைக்குறிப்பம் :

திருச்சி ஜில்லாவிற்கு :

S. T. P. R. தேம்பரம்

82 வடக்குத் தென்மேல் வீதி, ஸ்டாங்கம்

மலபார், கோத்தி, திருவனந்தபுரத்திற்கு.

மேஸர்ஸ் ச. ரெஷ் & கோ.

சென்னை ரோடு, என்ஜைக்கித் திருச்சி

மேஸம் ஜில்லாவிற்கு :

எஸ். வி. ராமையா

60 நுடாடணி வீட்டோர்ஸ்

திருச்சிநகரம், நாகர்கோடு (மேஸம்)

தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு :

எம். வி. எம். வீட்டோர்ஸ்

தும்பையாவைச் சேர்ந்த தெரு

குடியிருப்பவர்

தஞ்சை, திருச்சி, வட ஆற்காடு,

மதுரை, திருச்சி, சென்னை ஆகிய

இடங்களிலும், தஞ்சை, திருச்சி,

மதுரை, திருச்சி, சென்னை ஆகிய

இடங்களிலும், தஞ்சை, திருச்சி,

மதுரை, திருச்சி, சென்னை ஆகிய

இடங்களிலும், தஞ்சை, திருச்சி,

தேவநிந்தியார், சரஸ்வதி நாயகர்
கலாசாலை அபிவிருத்தி நிதிக்காக

ஸ்ரீமதி

எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி

உதயம் சங்கீதக் கச்சேரி

★

ஆந்திரப் பிரதேசம்

காமராஜ் டி. சௌந்தரம் ... பிப்ரவரி

கலாத்தி ராமையா ... மார்ச்சு

ஆந்திரப் பிரதேசம் ... கடல்

★

20-2-48 வெள்ளிக்கிழமை

மாலை 5-30 மணிக்கு

தேவி, நாடர்

சரஸ்வதி ஸ்தலாக்ஷி

காம்பலாண்டிஸ்

ரஸிகமணி பதி 4. 30.

தேம்பரம், திருச்சி, சென்னை ஆகிய

இடங்களில் வசூலிடப்படும்

★

புகைப்படங்கள் :

ரூ. 250/-; 100/-; 50/-; 25/-; 10/-

நாடார் சரஸ்வதி நாயகர்

கலாசாலைக் காட்டு, தேவி

ஸ்ரீ பஞ்சவர்ண நிகழ்ச்சி ரேடியோ

மேஸம் & என்ஜைக்கித்

சிந்தித்தோதுக் கெல்லாம் குமார
லிங்கமும் சாமியாகும் கையத்தக்குச்
சென்றவர். சாமியார் கெரு செருக்குடன்
தம் குதிரையைக் குமாரலிங்கத்தக்குக்
காண்பித்தார். குமாரலிங்கம் கைத்த கன்
காக்காமல் சிந்தித்தோது அகையோ பார்த்
தக்கொண்டு சிங்கும். பிறகு, 'கங்கிடர்
இருக்க வேண்டிய குதிரை இந்தச் சாமியா
ரிடம் அங்கை இருக்கிறதா!' என்று
கண்ணிபகண்ணம் அந்த இடத்தை விட்டு
அகன்றார்.

2

இரு நாள் அந்தப் பொழுதில் சாமியார்
கழிக்கப்போய் சித்திய கல்லாணியின்
பித்தேறி உகையப் போய்க் கொண்டிருந்
தார். அச்சமயம் கழியில் கங்கிருந்தோ,
"அப்பா! இந்த கைக்கு ஒரு குத்தகை
செய் அப்பா!" என்று ஒரு சினம் குள்
கத்தது. சாமியார் அந்தக் குள் கத்
திரையை ரோக்கித் தம் குதிரையைத்
திருப்பினார். ஒரு மத்தின் அகயில்
கொண்டி ஒருகன் படுத்த குமாரலிங்கக்
கருத்தார். அகைய ரோக்கி, "கைக்கு
கண்ண அப்பா செய்ய வேண்டும்?" என்று
சாமியார் அன்புடன் கிரகரித்தார்.

கொண்டி இரு ககையையும் உப்பி,
"சாமி, கான் ஒரு குடகையுக்க. கன்பெல்
இருக்கப் புக்கத்தக் கிரகரிதில் கொண்டு
போய் கண்ண கிட்கிட்கெக்க. உக்களுக்
குக் கோகப் புண்ணியமுக்க. கண்ணகன்
அருக் கெக்கக்கும்!" என்று கைத்திருந்.

"அக்கே உகக்கு யார் இருக்கிருக்கம்?"

"அக்கே ஒரு கைத்தியர் இருக்கிருக்கே,
தெரியுக்ககா, உக்களுக்கு! அக் கைக்கு
ஒரு குதிரையில் அக்கன்குக் வேண்டும்!"
என்றார் அந்த கொண்டி.

சாமியார் குதிரையிலிருந்து
இறங்கி அந்த கொண்டியைத்
தக்கிக் குதிரையெல் கந்திக்
கொண்டார். பிறகு அவர்
குதிரையின் கடியகைத்தை
இருத்தப் பிடித்த கொதகை
கட்டகானார்.

திக்கொண்டு யாரோ ஒருகன்
அகையப் பிடித்தத் தன்னி
யதபோ விருத்தது. அடுத்த
பித்தியம் அவர் கையிலிருந்த
ககைத் இன்னொரு கைக்கு
மாறி விட்டது. அவருக்கு க்

சரியம் தாக்கலிங்கம். தான் தக்கி கைத்
தக்கொண்டு கந்த அந்த குடகைக் குதிரை
பிற கெரு ககையகை உக்ககந்த
கொண்டு, அகை கோககை கிரட்டிக்
கொண்டு போககை அவர் பார்த்தார்.

சத்தேகபோ விங்கம்; அந்த கொண்டி
யகைக்ககைக் குமாரலிங்கபோதாம்!

சாமியார் கருத்த கிந்த கண்ணைத்
தக்கியகை சிந்தித்தோது மொகையகை
கிங்குர். அத்தக்குப் பிறகு கந்த போகித்த
ஒரு குடிக்கு கந்தகையம், தன் பகை
கொண்ட கட்டிக் இகைத்த, "சந்த
கித்தது, அப்பா!" என்றார்.

பிறகால் தான் கருக்கிக்கப்பட்டபோதும்
கூத்திரங்கையாத அவருகைய குதிரைக்
கேட்டதும், குமாரலிங்கம் குதிரையை
கித்திரிவிட்டார். பிறகு அவன் அதன்
கருத்தை அன்புடன் தகயிக் கொடுத்தக்
கொண்டே, "சாமி, இகையெல் இந்தக்
குதிரையை உக்களுக்குத் தகையட்டெக்!"
என்றார்.

"தகையெண்டாம், அப்பா! கருக் கான்
கொண்டும் தகை ஒரு கைத்திரையை கட்டும்
கேட்டகிவிட்டப் போ!" என்றார் சாமியார்.

"என்ன?" என்று கேட்டான் குமார
லிங்கம்.

"என்னுடைய கெண்டுகொன் கண்ண
கென்றும், கி குடகையுக் கந்த கண்ணிட
யிருந்த இந்தக் குதிரையை அபகரித்தப்
போன இந்தக் கையகைத் கட்டும் காரிட
கும் கொக்கக் கட்டாத கண்பததாம்!"

இகைத் கேட்டதும் குமாரலிங்கம் க்
சரியத்தெல் ககையப் பித்ததாம். "சாமி
யார் இந்த கித்தகைத் காரிடகைத்
கொக்கத்தருந், கான் அவருகைய குதி
ரையை அடித்தக் கொண்டு கக்கேகையகை

ஹடியே போய்விட வேண்டும்" என்று என்னைக் கொன்மருட்டால் சாகியாரோ "இந்தச் சம்பவத்தை யாசிமரும் தொல் லாரே!" என்றுதோ, என்ன அந்தம்?

குமாரலிங்கத்தக்கு ஒன்றம் விளக்க விடும். "என் சாமி, உங்களுக்கு என் அந்தம் பயம்?" என்று கேட்டான்.

"ஐக்களுக்கு இந்தச் சம்பவம் தெரிந்த விட்டால், அவர்களுக்கு ஏழை வளியவர்களின் மேலுள்ள கருணை குறைந்த போய் விடும், அப்பா!" என்று சாகியார்.

இந்த கார்த்தவிரோகர் சொல்வி முடிந்த தம் அவர் சித்திய கல்யாணியின் தமக் கும் யாதொரு விதமான சம்பந்தமும் இல் லாதவர்போல அங்கிருந்த போய்விட்டார். ஆனால் சாகியார் சொன்ன அந்த கார்தி வங்கன் மட்டும் சொன்னுக்காரைக் குமார லிங்கத்தின் காதலியில் நீக்காரம் செய்த வண்ணமா யிருந்தன. 'என்ன உயர்ந்த கோக்கம்! எவ்வளவு பரிசுத்தமான எண் ணம்! தம்முடைய குதிரைகைப் கொண்டு கொடுத்த விட்டதற்காகக்கூட அவர் வருத்தமில்லை. 'ஐக்கம் ஏழைகளை சம்பாஸம் போய்விடுவார்களே!' என்றல் அவர் உணரப்படுகிறார்!

குமாரலிங்கம் சித்தனை யுக்களை மோத விட்டு ஒரு முடிவக்கு அந்தான்.

3

ஐரு வாக் இரவு குமாரலிங்கம் தடித் சாகியாரின் குடிசைக்குச் சென்றான். காற்புதமும் அமைதி நிலவியிருந்தது. காவத்தில் எட்டததிலக்கன் கண் சிமிட் கட்டுகொண்டிருந்தான். சற்றைத் தொலைவில் கிராமத்த வாய்க்கு குறைத்துக் கொண் டிருந்தன. குடிசைக்குள்ளும் அமைதி

நிலவியிருந்தது. கோன் ஸூர்-க இல்லை. குமாரலிங்கம் சித்திய கல்யாணியின் கடி வானத்தைப் பிடித்தச் சொன்ன சிறித வேரம் கின்றான். பிறகு மெதுவாகக் குதிரை காவத்தின் காவல் வரைக்கும் சென்றான் காவல் கதவு விசைதாபத்தி னும் காவடுகல்-லின் கிழிசுணாப்போல விழித்தது விழித்தபடியே திறங்கிருந்தது. குமாரலிங்கம் குதிரையைக் கொண்டு போய் ஒரு ஸூலத்தில் கட்டிவிட்டுத் திரும்பி காவல் கதவை அங்கூர் சாத்தினான். அச்சமயம் அவன் கண்ணில் நீர் தளிரைத் தவித்த கின்றான்.

அந்தக் குங்கிருட்டின் மூன்றாவது ஐரமம் கழிந்த கால்காவது ஐரமம் ஆரம்பமாகி விட்டது. சாகியார் தம் குடிசையிலிருந்து வெளியே வந்து குனிந்த நீர் கல்யாணம் செய்தார். கதற்குப் பிறகு அவர் தாமரைகே மந்திர கார்ப்பட்டகர்போலக் குதிரை காவத்தக்குச் சென்றார். ஆனால் காவ லண்ணை சொந்ததத்தான் அவருக்குத் தம்முடைய தவற தெரிந்தது. அது மட்டும் இல்லை; அந்தப் பெரிய ஏமாற்ற மானது அவரை அப்படியே கிதம்சித்த கித்கும்படியும் செய்துவிட்டது.

குதிரை தம்முடைய இயற்கை பரிசுகைக் கொண்டு, தன் கிராமானர் காவலக் சப் தத்தை கவித்ததிற்த காவலக் கிளைத்தது.

சாகியார் துறை பாய்ச்சவரை உய்கை ஓடி அதன் கழுத்தை திடகக் கட்டிக் கொண்டார். பிறகு மெதுவான, தெயி கான குதலில், "குதிரேயம் மவனும் ஏழைகளுக்கு இட்டுகதவி புரிப மதக்க மாட்டான்" என்று சொல்லிக் கொண்டு என்னைக் கொடுக்கவானார். அந்தக் காவல் கைப் கண்ட குமாரலிங்கத்தின் கண்ணி லிருந்தும் நீர் கடிந்தது.

(தந்தித் கதை யோகம்மத தருவியது.)

மழதாரித் தாட்டிக் கதந்தததில் மகோத்தம காதலதை சித்திரிக்கும் குயிலை அரும்பெரும் கதைகள்

("கந்தி" ஆதிரியர் அருதியுயலா)

சிவகாமியின் சபதநர்

கண்ணக் கவரும் அந்தை மூவரை சித்திரிக்கும் குயிலைத் துறைத்தது மோப்பட்ட மக்கங்களுக் கொண்டது

விடை ரு. 15/-

தாரிழ்ப்பயன்னை பார்த்திபநர் கவறு கந்தி காவியாயும்
திரைகாவதக, கோகினை விடை ரு. 6-8-0 கிழ்ப்பயகம், கோகினை

விசீகீதிர வீடு

ஈ விஜயம் ஈ

“முத்து! கதை ஒன்று சொல்லு கிறேன், கேட்டுக் கொண்டே தூங்கி விட வேண்டும்! என்ன?” என்று கேட்டான் அம்மா.

“அதெல்லாம் முடியாது, அம்மா! கதைகளைக் கேட்டுவிட்டு அப்பறம் தான் தூங்குவேன்! சிறுவன் கதை வாசக் சொல்லு; கேட்டுறேன்” என்குன் முத்து.

“சரி, ஒரு சீஜுக் கதை சொல்லு கிறேன், கேளு!” என்று சொல்லி விட்டு அம்மா கதை சொல்ல ஆரம் பித்தான்:—

“ஓர் ஊரில் ஐந்து சகோதரர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களில் முத்தவன் மிகவும் பெரியவனு யிருந்தான்: அடுத்தவன் அவன் விடக் கொஞ்சம் சின்னவனு யிருந்தான்; அவனுக்குத் தம்பி இன்னும் கொஞ்சம் சின்னவனு யிருந்தான்; அவனுக்கு இளைபவன் அவன்விட இன்னும் சின்னவனு யிருந்தான்; கடைசித் தம்பி ரொம்ப ரொம்பச் சின்னவனு யிருந்தான்!

“இந்த ஐந்து சகோதரர்களும் எங்கே போவதாயிருந்தாலும் சேர்ந்து தான் போவார்கள்; கடைக்குப் போனாலும் சினிமாவுக்குப் போனாலும் சர்க்கஸாக்குப் போனாலும் ஓடினாலும் ஆடினாலும் அவர்கள் ஒருவரை விட்டு ஒருவர் பிரிய மாட்டார்கள்.

“ஒரு நாள் அவர்கள் வெகுதூரம் போனார்கள். போன இடத்தில் அவர்கள் ஐந்து பேரும் இறப்பதற்குப் போதுமான இடமுண்டாக விடு ஒன்று விடைத்தது. விடு பனபன வென்று பார்ப்பதற்கு மிகவும் கன்கு யிருந்தது. அந்த விட் டுக்குள்ளே புருந்து பார்க்க வேண்டு மென்று அவர்களுக்கு ஆசையா யிருந்தது. வழக்கம்போல் ஐந்து பேரும் சேர்ந்தாற் போல் விட்டுக்

குன்றே புருந்தார்கள். அவர்கள் ஐந்து பேருக்கு மேல் ஓர் அனுக்குக் கூட அந்த விட் டில் இடமில்லை. காற்று வசதி மிகவும் குறைவா யிருந்தது. அவர்களுக்கு அதிக நாழிசை

அந்த விட்டுக்குள்ளே இருக்க முடி யாத என்று தோன்றியது.

“உடனே வெளியே வந்து விடலா மென்றும் அதற்கும் முடியாமல் போய்சிட்டது. அவர்கள் அந்த விட்டுக்குள்ளே புருந்தார்களா இல்லையோ, அந்த விட்டின் முன் வாசற்கதவு ‘டப’ சென்று முடிச் சொண்டு விட்டது. விட்டின் பின்பக்கத்து வறியாக வந்து விடலாம் என்றால் அதுவும் முடியவில்லை. பின்புறத்தில் வாசல் இருந்தால்தானே? ஐந்து சகோதரர்களும் உள்ளே நிக் கு முக்காயித் திசுறிப் போய்சிட டார்கள்.

“இந்தச் சமயத்தில்தான் இன் னொரு அதிகமய் சேர்ந்தது. அந்த விடு ஐந்து சகோதரர்களிடம் கூட கசுந்தது! வர வர விடு வேகமாகப் போக ஆரம்பித்தது. சொம்பதூரம் கற்றி அடங்கிப் பிறகு அந்த விடு ஓர் இடத்துக்கு வந்து நின்றது. பாவம், ஐந்து சகோதரர்களும் மிரவும் களைத் துப் போய்விட்டார்கள். என்ன ஆச் சலிவம்! விட்டின் வாசற் கதவு ‘டப’ என்று தானுவே திறந்து கொண்டது. சகோதரர்கள் ஐந்து பேரும் ‘கேட்டோம், பிழைத்தோம்’ என்று முண்டியடித்துக் கொண்டு வெளியே வந்த விட்டார்கள்!” என்று சொல்லி அம்மா கதையை சிறுத்தினாள்.

இதுவரையில் பேசாமல் கதைகையக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த முத்து ‘கன்கு’ என்று சிசித்து விட்டான். ‘என்ன கதை அம்மா, இப் விடாவது, கசுந்து போகவாஸது! இது சீஜுக் கதை என்று சொல்லுகிறேயே! போய்தானே?’

“இங்கே, முத்து! இது சீஜுக் கதைதான். களைக்கு உனக்கு அந்த விசித்திர விட் கைக் காட்டுகிறேன். அந்த ஐந்து சகோத ரர்களையும் கூட நீ பார்க்கவாம். இப்

பொழுது போசாமல்
தூங்கு!" என்றான்
அம்மா.

முத்துக்கு ஒரே
ஆச்சரியமா யிருந்
தது. அம்மா சொல்
லுவதை அவனுல்
நம்ப முடியவில்லை.
இருந்தாலும் அம்மா
தான் பொழுது

விடிந்ததும் அந்த விரித்திர விட்டை
யும், அந்த விரோதச் சகோதரர்களை
யும் காட்டுகிறான் என்று சொல்லி
யிருக்கிறான்! அதனால் கொஞ்சம்
நிம்மதியுடன் தூங்கினான்.

மறுநாள் பொழுது விடிந்தது.
முத்து அன்றைய தினம் ரொம்ப
செவ்விரம் எழுந்து விட்டான்.

"அம்மா, அந்த விரித்திர விட்டைப்
பார்க்கப் போகலாமா?" என்று அவ
னுடன் கேட்டான்.

அம்மா, "இதோ வந்து விட்
டேன்!" என்று சொல்லிவிட்டு
அப்பாவின் அறைக்குள் போனான்.
சற்றுநேரத்துக் கெவசம் கையில்
ஒரு அட்டைப் பெட்டியுடன் அம்மா
வெளியே வந்தான்.

"பெட்டியில்
என்ன, அம்மா?"

"இந்தப் பெட்டிக்
குன்றே தான் அந்த
விடு இருக்கிறது!"
என்று அம்மா சிரித்
துக் கொண்டு
அந்தப் பெட்டியை
அவசர அவசரமா
கத் திறந்தான்.

"என்ன அம்மா, இது! காட்டுக்குப்
போடும் புட்டன் அல்லவா இது?
இதையா விடு என்று சொன்னாய்?
அந்த ஐந்து சகோதரர்கள் எங்கே?"
என்று ஆச்சரியத்துடன் கத்தினான்.

"என்ன முத்து, உனக்கு இன்னும்
தெரியவில்லையா? உன் காவில் ஐந்து
விரல்கள் இருக்கின்றன அல்லவா?
அவர்களைத்தான் ஐந்து சகோதரர்கள்
என்று சொன்னேன். பூட்டைத்
தான் காற்றோட்ட மில்லாத, நன்றும்
விடு என்று சொன்னேன்!" என்றான்
அம்மா.

"ஓகா! சரிதான்; இப்பொழுது
தெரிந்தது. இது சிறு உதைதான்!"
என்று சொல்லி விட்டுக் காவில்
பூட்டைப் போட்டுக்கொண்டு விரை
வாடப் போய்விட்டான் முத்து.

காற்றடியின் விஷமம்

அம்மா பிச்சிப் போட்ட அழகான பனியனில், அப்பிப் பாயல்
சாற்றுதலையக் கட்டி விட்டு விடுகிறது. காத்திருக்க காத்திருக்க
போகிறது: சாற்றுதலையோடு பிச்சைப் பனியனும் களித்த போகிறது!

பால்ய நண்பர்கள்

எஸ்.வி.எஸ்.

கிரீவம் மாறுவதை : புல் பூங்குள் மாறுவதை : மனிதன்கூட மாறிவிடுவான். இதெல்லாம் உலகம் உண்டாகின்றன.

ஆனால், என் பாலுத ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிச் சொல்லப் போகிறேன்.

பள்ளிக்கூட நாட்களிலும் அவனுக்கு அந்தப் பழக்கமிருந்தது : இத்தரக்கும் அந்தப் பழக்கமிருந்தது. ஆம், அவன் விட்டு அந்தப் பழக்கம் சிங்கியை விட்டு.

அந்தப் பழக்கத்திலும் அந்த அவன் கண்ட பலனுக்கும் இன்று காணும் பலனுக்கும் வித்தியாசம் என்னவோ தெரியுமா?

ஆனால் அவனைக் கேட்டால் எல்லாம் ஒன்றுதான் என்பான். அன்றாடம் அதுதான் தன் வெற்றியின் சாசனம், இன்றாடம் அதுவேதான் தன் வெற்றியின் சாசனம் என்பான்.

இதெல்லாம் கூற்றுக் கிடைக்க வேண்டுமென்றால் சிங்கன் என் பால்ய கண்பன் சிவமய ஞான சம்பந்தத்தைப் பற்றி கூற்றுக் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

சிவமய ஞானசம்பந்தம் என்பால்ய கண்பன். என் பள்ளிக்கூடத்தில் படித்தான் கொண்டிருந்தபோது அவனும் என்னுடன் படித்தான்.

ஒரே வகுப்பு : ஒரே தேருவில் அடுத்தடுத்த விடயங்களுக்கிடையே, பள்ளிக்கூடத்தில் கூடப் கையாண்ட எங்களை இவ்விதமாகத் தொழுகை என்பார்கள். ஆனால், எங்கள் அப்படித்தான் பழகி வந்தோம். ஆனாலும் எங்களுக்குள் பல வித்தியாசங்கள் உண்டு.

ஞானசம்பந்தம் கண்களில் புன், ஆனால் என் என. இப்படி ஒவ்வொரு பாடத்திலும் அவன் ஞானசம்பந்தம் வகுப்பில் முதல் வகுப்புக்குப் போன். என் அவனுக்கு நேர் விசேஷம். இருந்தாலும் எங்கள் இருவரும் தான் என்பார்கள்.

அவன் என்னுடன்தான் மனம் விட்டுப் பழகுவான் : மற்றவர்களுடன் பழக மாட்டான். காரணம் மற்றவர்கள் எல்லோரும் அவனைப் பரிசெடுப்பதுதான்.

அந்தக் காலத்தில் அவன் பள்ளி கூடத்துக்கு வகுப்போ தேர்ந்தெடுத்ததற்குள் பாருக்குமே பரிசெடுக்கத் தான் தேர்ந்தான். பிஞ்சில் பழத்தலைப்பழமாகத் தேர்ந்துவான் ! அவனுடைய அப்பனாக் குடும்பமும், தெற்றியின் விளங்கும் பட்டை பட்டையான விழுநிப் பூக்கள், அந்தக்கூடமே பெண்களின் சந்திரன் போன்ற வட்டவடிவமான சந்தனப் போட்டும், விளம்புக்கெற்றியில் தேர்த்த குதிரைத்தலை அவன் தன் 'திருமிடத்தில்' அணிந்த தேர்ந்தும் காட்சியும் ஞானசம்பந்தக்கு வந்தான் இன்னொருக்கூட எங்களுக்கு சிறிப்புத்தான் வருவோடு.

இவ்வளவும் போதாத என்று சில அப்பியாசங்கள் வேறு கைத்திருந்தான். பாடினும் கேட்கும், எழுதினும் கேட்கும், தூங்கும் கேட்கும் தவிர மற்ற ஒழிந்த கேட்குகளில் அவனைக் கம்மா இருக்கப் பார்ப்பது அரிது. கடித்த, கிழித்த தாங்களில் 'சிவமயம்' 'சிவமயம்' என்று வரிசையாக எழுத ஆரம்பித்த விடுவான். கிழித்த தாங்கள் கிடைக்கவிடும் பெண்ணால் புன்

தகவளில் வெற்றிடம் கிடைத்த பகுதியில் எல்லாம் 'சிவமயம்' 'சிவமயம்' என்று எழுதித் கொண்டிருப்பான் ! அதனுடையே அவனுக்குச் சிவமய ஞானசம்பந்தம் என்று பெயர் வந்தது.

சிலர் அவனுடைய வெற்றிக் கேள்வியை காரணம் அந்தச் சிவமய அப்பியாசத்தான் என்று கிளைத்து, அவனைப் பேராலையே எழுதிப் பார்த்தார்கள். அதனால், காரணமாகப் பரிசெடுப்பில் முப்பது மார்க்கு வாங்குபவர்கள் எல்லாம் இருபத்தைந்து 'மார்க்கு' வாங்குவானார்கள். ஆகவே சிவமய ஞானசம்பந்தத்தினுடைய வெற்றியின் சாசனம் சிவமயம்

அவ்வயேறு எதாவது மிருக்க வேண்டும் என்று அவர்க்கு ஞாபகத்தோடு கேட்டார்கள். அவன்.

"நீயாவம் சம்பலம் கையங்கு என்பதற்கு வேறென்றும் அறிவேன் பாராட்டு!" என்று சொல்லிவிட்டான்.

இதெல்லாம் இவ்வாறு இருபத்தைந்து வருஷங்களுக்கு முந்தைய சம்பவங்கள். எனக்கும் ஞானசம்பந்தத்துக்கும் அதற்குப் பிறகு யாதொருவிதமான தொடர்பும் ரேரவில்லை. அவன் பள்ளிப் படிப்பை முடித்துக்கொண்ட பிறகு எப்போதாவது போனான். ஆகவே அவன் என்னவானான். எதுவானான் என்பதோன்றும் எனக்குத் தெரியவில்லை.

கேர்திதான் காட்களுக்கு முன் கான் வேலை செய்யும் பாங்கு கட்டாட்டான். "ஓர் ஊரில் கீழைக் காசியாலயம் தொடங்க வேண்டும். கீ போய் நடத்து இப்போது சம்பலம் கட்டத் தருகிறேன்" என்றுங்கள்.

கான் அதற்குச் சம்மதித்து. அவர்கள் குறித்த கூட்டுக்கு வந்தேன். காசியாலயம் ஆரம்பிப்பதற்குமுன் எவ்வளவு வேலாசாயங்கள் வேண்டி, விருத்தன். முக்கியமாக ஓர் இரும்புப் பெட்டி கட்டணியாகத் தேவைபயா பிடித்தது. சென்னைக்குள்ளே பிரபல கம்பெனி ஒன்றுக்கு எழுதினான். அதற்கு இரண்டு நாளைப் பதில் வந்தது. அதாவது தற்சமயம் அவர்களிடம் 'ஸ்டாக்' இல்லை யென்றும், பதிலாகக் காட்களில் எதிர்பார்க்கப் படுகிறதென்றும், யாராவதும் கேரில் வந்து வாங்கிக் கொள்ளும் படியும் அதில் கண்டிப்பாகத்தான்.

இந்தக் கடிதம் கிடைத்த அன்றையதிருந்து எனக்கு ஆபீஸ் கவலை போய் வேறொரு கவலை பிடித்துக் கொண்டது. காரணம், அந்தக் கடிதத்தில் கான் எழுது 'மெய்' பக்கிக் கண்டதுதான்! ஆகவே, பதிலாகக் காட்களுக்குப் பிறகு கான் ஒரு முடிவுக்கு வந்தேன். அதாவது, கானே கேரில் சென்று இரும்புப் பெட்டி வாங்கி வந்துவது என்று நிர்மாணித்தான்.

அன்றைய முற்பகல் மறு நாள் சென்னைக்கு வந்தேன். காலை பத்தொரு மணிக்கு அந்தப் பிரபல இரும்புக் கடைத்

துப் போனேன். அங்கே உட்கார்ந்திருந்த ஒரு குமாஸ்தாவிடம். "பூமான் ஞானசம்பந்தம் இங்கேதான் இருக்கிறாரா, ஸார்?" என்று கேட்டேன்.

"அதென்ன அப்படிக் கேட்டிருக்க, அவர்தான் இந்தக் கம்பெனியின் முதலாளி!" என்று அந்தக் குமாஸ்தா.

"அவ்வாறு பார்க்க வேண்டுமே!" என்றேன்.

கடனே அவர் ஒரு சிறிய அறைக்குள் என்னை அழைத்துச் சென்றார்.

என்ன ஆச்சரியம்! பதினாறு வயதில் கான் பார்த்த ஞானசம்பந்தத்தாலும், காத்பது வயது ஞானசம்பந்த ருதவியாக்கும் இயற்கை தியற்றும் சில மாறுதல்களன்றி வேறு எவ்வித மாறுதலும் இல்லை. அந்த பட்டை விழுதி. அந்த கட்டப் பொட்டு. அந்த குத்தாக்கம்!

"என்ன ஞானசம்பந்தம்?" என்றேன்.

ஞானசம்பந்தத்துக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. இவ்வளவு அந்நிகரானவன் போல் பழகுகிற இவன் யார் என்று தெரியவில்லையே என்று விழித்தான். ஆம், பதிலாகக் காட்களாக 'இவனாகத் தான் இந்தக் வேண்டும்' என்று ஞானசம்பந்தத்தைப் பற்றிய சினைத்து வந்த எனக்கு ஞானசம்பந்தத்தைக் கேரில் கண்டவுடனும் கடைவாலம் கண்டுக்கொள்வது எனினாக இருந்தது. அத்துடன் அவன் அப்பசாக் குடுவியம் நந்தாக்களும் சத்தனப் போட்டும் பேருதவி புரிந்தான்!

ஆனால், எவ்வித கடைவாலமும் மில்லாது நிதும் பிரேரணமாக நுகர்த்த என்னை எப்படி ஞானசம்பந்தம் தெரிந்து கொள்ள முடியும்? ஆகவே, எவ்வாறாய பாவிய கட்டைப் புல்லுட்டி என்னை கான் அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டேன்.

கடனே என் பெயரைச் சொல்லி அப்படியே கட்டிக் கொண்டான். "எத்தனை நாளைக்குப் பிறகு சந்திக்கிறோம்!" என்று மெய்நீர்ப்பும் விவர்ப்பும் காந்து கூறினான்.

இவ்விதக் குசலப் பரிசும் ஆனவுடன், "அது சரி! நான் இங்கு இருப்பது உனக்கு எப்படித் தெரிந்தது?" என்று.

"இதென்ன பிரமாசதம்! கீ இருக்கிற இடம், இரண்டும்

இதன்மீதும் காது என்பதுபோல் கவனித்து
மாசுத் தெரிந்தது!" என்று சொல்லிக்
கொண்டே அவன் அனுப்பிய கடிதத்
தைக் கொடுத்தேன்.

"ஓகோ! என் கையெழுத்தைப் பார்த்துத்
தெரிந்துகொண்டு விட்டாயோ?"
என்றான்.

"உன் கையெழுத்துத்தான் என் தலை
யெழுத்து மாநிலி எழுக்கெனதே!"
என்றேன்.

"பின்... எப்படி?"

உடனே நான் கடிதத்தின் மேல்
கட்டிக் காட்டினேன். அங்கே சிலமயம்
சிலமயம் என்று நான்கு தடவை
எழுதிவிடுகிறது.

"இதுதான் நீ இப்போது எழுக்கென்று
என்பதைக் கவனிக்காத வினாக்கு மாநிலி
எனக்கு வினக்கியது" என்றேன்.

ஞானசம்பந்தம் விழுந்து விழுந்து
சிரிக்கத் தொடங்கி விட்டான்.

"ஏன் சிரிக்கிறாய்?" என்றேன்.

"என் பால்ய வழக்கப்படி இந்தக்
காதலத்தின் நான் 'செவ்வயம்' எழுத
விட்டேன் இது ஒரு சாகசியம். இந்தக்
கடிதம் கம்பெனியின் இலக்க செவ்வயம்
சகல். தவறி என்னுடைய விட்டது.
இதேன்னை சிலமயத்தின் அந்தம்.
இதையும் பெட்டியின் மூலம் விளைய
விட்ட காது மடங்கு அதன் மையத்து
கனக்கு விடக் வேண்டும் என்பது.
இது என் பேயின் குமாரத்தாக்களுக்கு
நான் குறிப்பிடும் குறிக்கோள்" என்
றான் சிலமய ஞானசம்பந்தம்!

எனக்குத் தலை தெறிது என்று
எதிர்த்து. மலக்கம் போட்டு விழுந்து
விடுவென் போனிருந்தது.

"ஆனால் உனக்குப் பெட்டி இன்று
மாநிலி விளக்கிக் கொடுத்திருக்கிறேன். நீ
என் பால்ய கண்பதக்கலவா?" என்று
கதிரின் ஞானசம்பந்தம்.

அதன் பின்பு நான் என் தலை கத்தறவது
நின்றது.

பெட்டியை வாய்க்கிக் கொண்டு அன்று
மாநிலி நான் என் விளக்கியது ஞான
சம்பந்தத்தினிடமிரு. "அன்றாடம் உன்
கையெழுத்தின் சாகசியம் சிலமயத்தான்;
இன்றாடம் சிலமயத்தான்! ஆனால்
சிலமயம் தவிர வேறுமேலும் அறிவாத
பதார்பம் அவிவகா நீ!" என்றான்.

சிலமய ஞானசம்பந்தம் ஓர் அசட்டுச்
சிரிப்புச் சிரித்தான்!

அப்படியா?

மாநிலி:—என் அப்பா. நான்கு! நீ
குழப்பமடைந்தது இன்னும் விளக்கியிருக்க
வில்லையா? தேந்து இரத்தின் கவனியா
விளக்கியிருக்கக் கூடத் தெரியா தவிர்த்து
மேலாகப் பிடித்தது தவிர்த்துவிட்டு வந்து
என் விட்டம் விட்டிருக்கிறா! கவனியாத
நீ என்னிடம் விளக்கியிருப்பது எப்படித்
தெரியும்?

புது:—அவ்வளவு? நான் நான் உன்னை
பொன் அகையுத 'விளக்கியும்' காணா
எப்போதும் விளக்கிய அவினக் கைத்திருக்
கிறேன்!

கவந்தான்!

மாநிலி:—நீங்கள் என்னிடம் ஒரு மாசு
மாசு எழுத்து காப்பிடுகிறீர்களே, ஏதாவது
கவனிக்கிறீர்கள்!

புது:—ஆகா! தெரிந்தேன்! மூன்றை
உங்கல் விட்டிருக்கிறேன் தவிர்த்து பொன்
எழுத்தென். இப்போதுதான் சிலமய எழுத்துக்
கொண்டு வருகிறேன்.

அப்பிரோயம் சி!

மாநிலி:—உன் கடிதம். தேந்து நான் உன்
விட்டம் காப்பிடுகிறேன் மூன்றை
மேலாகப் போனிருக்கிறேன்!

புது:—என் அப்பாச் சொன்னதென்று?
அதற்கும் புத்தகத்தை குறுகியது எழுத்து
விட்டாயா?

மாநிலி:—இல்லை. தேந்து நான் போன
கையெழுத்து அதற்கு புத்தகத்தைப் பார்க்கிக்
கவனிக்கிறேன். இப்போதுதான் போய்விட்டேன். நீ
கைத்திருப் போய்விட்டாய் அது என் கையெழுத்து
இருக்கிறதே!

சொல்லுவதற்கெனச்!

மாநிலி:—என்ன டாக்டர் காசு,
பக்கம் கவனிக்காதே எடுத்து விடுகிறாயா?

புது:—உன் சொல்லும் அப்படி எழுதி
விட்டேன். அது சொல்லுவதற்கெனச்,
காசு! குறுகியது என் கைத்திருக் கடிதம்
போய்விட்டது!

புதுவதிவாகம்!

"என் காசு! இதற்கு என்ன அத்தகம்?
'குறித்தும் புதுவதிவாகத்தின் கீழ் கை
போய்விட்டது' என்று விளக்கியும் சொல்
கிறீர்களே! ஆனால் பகையு மாநிலி
தவிர்த்து இருக்கிறேன்!"

"ஆகா. மாநிலி! குறுகு இருத்தயத்
நான். ஆனால் இப்போதுதான் அங்குக்குக்
கவனம் அளித்து!"

உங்களை விட்டான். கடிப்பதில் அந்தப் பழை
காச் சொந்தக் கைகள் உன்செய்தபொது
செய்த விட்டன. இவர்கள் எல்லாரும்
ஒன்றுகூடி, ஒரு பொய் கழகமாகச் சிஞ்சு
கூத்து அவனை மாட்டி வைத்தவிட்டான்.
அவனை யார் காப்பாற்றுவார்கள்? இதை
களைத்ததும் அவன் அப்படியே விவிலித்
தப் போய்விட்டான். சிலரும், விவியரும்
குடி கொண்டிருந்த கடிப்ப குபரின்
டெண்டு, இப்படி ஒரே சிவியத்தின்
குத்தி குபம் தரித்தக்கொண்டு விடு
கார் என்ற அவன் கைவிலும் கருவியின்.
இருந்தாலும் அவன் அவ்வளவு சிவியத்தில்
அடக்குபவருக்குத் தோன்றவில்லை. ஆகவே
அவன் இன்னும் குடான குரவின்,
"என்னைப் பலவந்தப்படுத்திச் சாட்டு
சொல்லச் செய்தலிட முடியுமோ?"
என்ற கேட்டான்.

கடிப்ப குபரினடெண்டு பூய் அதிர்
காங்கனாய் தகையவைதவத்தக்கொண்டு,
"ஆமாம், பலவந்தப்படுத்திச் சாட்டு
சொல்ல வைப்போம்! எட்டாடம் சொல்ல
வைப்போம்!" என்று எஜித்தார்.

"கீழ்க் கொள்ளுதலே வேடிக்கையாக
இருக்கிறதே!"

"போனியன் கண்ணில் மண்ணைத் தவி
மொத்தியிலேவைத என்பது சாமான்யப்பட்ட
காரியம் என்று எண்ணுகிறாயா, கீ! கீ
எண்ணுவதன்மையே வேடிக்கையாக இருக்
கிறது! இதோ ஒரே சிவியத்தில் இவர்க
சாட்டுகளைச் சிஞ்சுகூத்து, கீ காலத்
தரோதத்தில் சம்பந்தப்பட்டவன் என்று
கருபித்தக் கட்டுகேன்! அப்பறம் எழு
கருவத்தக்குக் குறையாமல் கீ கைவிலின்
அடைந்த டெண்ட் வேண்டியதற்காக! உன்
உடைக்க வைத்த உன் கைவிலின் கை
வைப்போம். இந்த மாய்பதக் கண்ணின்
எல்லாம் இருந்த இடம் தெரியாமல்
மறைத்த கீழ்க். கண்ணின் என்னென்ன
என்னென்ன?" என்று கடிப்ப.

மாரோத்தக்குத் 'கை' என்ற சொல்
லாக் கேட்டதமே குபரின் கைக் கெடுத்த
விட்டது; கைவைத்தகையைச் சேர்ந்த
செய்த மார்த்தித்தியேயே, அவன் கை
வித்த விட்டான். முன்பு உட்கர் கைவிலின்
தண்டனைக்குப் பயித்த அவன் இந்தச்
சாட்டியம் கொள்ளுவதற்குக் சம்பந்தி
தான். அதே பயம் இப்போதும் அவனைக்
கையில் கொண்டது.

கடிப்ப குபரினடெண்டு முகபாவத்
கைக் கொண்டே மனோபாவத்தை அறி

யும் ஆற்றல் கார்த்தவாகம் இருந்த.
அனைத்திற்குக் கொண்டு கைத் கிடவான்
என்ற கம்பினை அகருக்கு சேர்ந்தது.
ஆகவே அவர், "இந்த மார்தம் நன்காகும்
பூரியும் அப்பறம் கெட்டகாத. தோன்
போன்ற கொட்டகையையும் எழும்பு போன்ற
அடைவையும் தின்ற ஆக வேண்டும்,
தினம் மதத்தால் கையில் வைத்தத்
தினிப்பார்கள், கால மாதக் கெட்டகைக்
தண்டனை தனுபலிப்பதற் குன்றாகவே
உன் பிரானன் இந்த உட்கை விட்டுப் பிரித்த
போகும். அது மட்டும் அல்ல; கார்த்த
கைக்கு கார்த்த கார்டர் உன்னை
வைகான்; திட்டகைன்; அடிப்பான்;
உறத்தப்பான். 'மட்டாக் தெரியும்
எல்லாம்' என் பார் கை, அது
போல அனுபவித்ததற்காக உனக்குக்
அத்தகை வேதனைபயப் போன்ற வேத
னையே இவ்வ கைபத தெரிய கரும்,
என்னென வேண்டப்பட்டவர்கள் என்ற என்னி
கிடாதே!" என்ற மதபடியும் ஆத்திரம்
பிரக் கொண்டிருந்த.

அவருடைய பேர்களைக் கேட்டுக் கேட்டு
கமார்த்தின் முகம் கெட்டிவிட்டது.
சிவியத்தக்கு சிவியம் சத்தம் உலர்ந்த
போகாத போன்ற உணர்ச்சியும் அவனுக்கு
சேர்ந்தது. தன் மனோ பவலித்தத
கிளத்ததும் அவனுக்கு அருகை அருகை
யாக உத்தது. ஆகவே அவன் தழதழத்த
குரலின், "உங்களுக்கு என்னை உயிரோடு
வைத்த கட்டவேண்டும் என்ற தோன்றி
குன் கட்டவேண்டும். என் என்ன செய்ய
முடியும்? கைவில்குத்தானே அனுப்புகேன்
என் கீழ்க்! இப்போட்டோ அனுப்பி
விடுகேன். அட்டோயே கெட்ட மகிழ்ந்தேன்.
அப்பறம் செய்த விட்டான் உங்கனாக்
தன்றம் செய்ய முடியாதன்களா? கீழ்க்
என்னை குத்தித்தவிட்டு மத காரியம் பார்ப்ப
தென்ற கைகைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கும்
போகும், எனக்குக் கைவைத்த தயிர்
கை கடி எது? உங்களை எதித்த
காதல் எனக்குக் கீழ்க்கைன் எது?
கட்டித்தது, கட்டிக்கட்டும். அதற்காக என்
கைகைப்படவில்லை!" என்று.

அவருடைய என் பவலித்தகையின்
எல்லையைக் கட்டி விட்டது. இந்தச்
சமயத்தில் அவனுக்கு யாராவது கால
எல்ல கார்த்தவாகமாகச் சொன்னாலோ,
அன்னது சத்த அனுதாபம் காட்டினாலோ
போதும்; அவனிடம் காரியத்ததைச்
சாதித்தக் கொண்டே விடவாம். அத்திட்டம்

[illegible]

பிதரு தங்கள் உலகத்தில் மையப் பிடித்தது சொன்னது, "நீங்கள் கால்கள், நாசி என் போய் ஏதாவது என் நித் கால்கள் டெட் போம்" என்று கூப்பிட்டார்.

சகலரத் தோழிதத் தோண்டுகுக்கும்
 குழந்தையைப் போலக் கடைவா விடுமித்
 தக் தோண்டு, "என்னை அழகானப் பழத்
 தியதபோதம், காட்! கிட்டி விடுங்கட்!
 காந்தான் கெதயம் கெட்ட அழகித்
 சாய்போதென்குமித்தோ! எங்கும் உம்
 கெட்டும் என்னை பேசு கெண்டக்
 கெட்டிதத?" என்று.

தாங்கள் இவ்வப்போது அவர்
தோன்ற மீது கவனம் போட்டுத்
தொண்டு, "கீதன் இப்படி பெண்ணை
பெணை தொஞ்சாட்ட என்று நினை.
கீதன் எதற்கு கார், சிறையில் சென்ற
காடப்பேயெதிரை? உங்களைச் சிறைக்கு
அனுப்ப எதற்கு பதற்கு கார், கதரியம்
இருக்கிறதே?" என்று.

ஒப்புக் கூட்டி அதைத் தெரியுமா
யும் விடவிரும்பவில்லை. ஆகவே தங்க
யின் பிடிவாசலில் சமாளித்ததன் மூலம்
பாத்தறிவாதவர் போல, "நீங்கள் எல்லாம்
எல்லா விதமாக எடுத்து கொண்டால் எல்லாம்
எல்லா விதமாக எடுத்து கொள்ளுமோம்.
ஆனால் எல்லா விதமாக எல்லாவிதமாக
கொண்டால் கொண்டு விடமாட்டோம்.
எல்லாவும் விடவில்லை ஆகவே எல்லாம்
எல்லா விதமாக எல்லாம் கொண்டு விட
மாட்டோம். கொண்டு விட மாட்டோம்.
கொண்டு விட மாட்டோம்." என்று.

நிதித் தோஷத்தினாலேயும் சர்க்கார்
தரப்பட்ட கட்டிலும் பணிக் கிடைக்காமலும்
ஒரு காரியம் கட்டி விடுகிறார்கள்.

தாழ்ந்தோராம் அத்நியாயம்
சட்டம் சொல்லுகிறது!

இந்தன், நான் எழுதும் கடிதங்களில் எல்லாம் பதமாவுக்குத் தன்னுள் ஆனகரை ஆதரம் அளித்து வந்தான்; ஆனால் தன்னுள் பற்றி ஒன்றமே எழுதுவதில்லை. தயர்ப்பென் ஓர் ஆதமாவுக்கு இன்று பொரு தயரச் சைதலபதி சொன்னது. இன்னும் என்ன பயன்? ஒரு காலத்தில் பணத்தையப் பணம் என்று பாராமல் தன் ஐயுட்ப்படி செலவிட்ட சத்தன், எட்டா ஒரு மாத காலமாக அதை வலித்துச் சஞ்சிக்குகூட ஆதாயப் பதங்கும் சிலைவ அடைந்த விட்டான். அவனுடைய மன காதல்களையின் பாதொரு விதமான காலும் இங்காமல் இருந்தபொழுது

திறம் வந்ததும் ஞானநிலைமயங்கூர்ந்தது. பாதையும் கங்கை நிறுத்த ஆள் எட்டும் பண வசதியும் சௌகரியமாக நிறுத்த விட்டாம், சோனிக் குதிரையின் மீதேறித் கூடப் பிரவாகத்தை முடித்த விட வாம் அங்கனம்? குதிரையும் கங்கை நிறுத்த விட்டாலோ வேட்டை வேண்டியதே யில்லை; கெரு கமராவம் பிரவாகம் முடிந்த விடம். சத்தனிக் கிணை மாலோ சோனிக் குதிரையின்மீது சகாரி செம்பகனின் கிணைமையத்தான் தத் திறுத்தது. உதன் மிக மெதுவாக ஆறு தரைத்த கொண்டு வாயா சோமர் வென்று கப்பலையோ தன் கார்த்தகர்

பேயாணத்ததத் தொடர்ந்த ஊத்தித்
கொண்டிருந்தார். பிறர் கையகொ கெடு
வேலாகச் செங்கததத் காலுமபொருது
அவருக்கு, 'தேததடா கைபம்!
பெத்ததத் தன்னிருக்கடப் பேயாணத்
டென் கன்மெதெ!' கன்ம ஆத்திரம்
ஆத்திரமாக கன்மெடுக்ககாம். அக்கத
'அக்கெடுப் பேயா காலும் இருக்கத்
கொடுத்த . ககக்கெடுக்கபே!' கன்ம
கக்கம்மத்தபட்டிருக்ககாம். அதுவும் இக்க
கெனிக், 'காலும் அக்ககெடு ககக்கக
கெத்திருக்க கன்ம?' கன்ருகத ஆக
கத்தபட்டிருக்ககாம். ஆகம் அவருக்கடப
கக்கத்தித் அக்ககெடு கன்மககம் கத

கிக்க; அதக்கா அகம் கருக்கவும்
இக்க.

தம்பி கட்டெண்டிருக்கும்பா 'பேததம்'
கன்ம ககத்தகத தகக்கு. கெடக்கம்
புக்கருக்கெதும் தகிட்டதும் ககத்த கெ
கெத. கத்தே பக்ககப் பககம் கன்ம
ககக்த்திருக்கும் புக்ககை கன்மம் கக
அது தகக்கபத் தெத்தித்தக் கெக்டு பக
ருகத்திப்பகிக்க. அதரு கெக்கிய தம்
பித் கட்டெண்டிருப்பதம் கன்மதகம். தக
பக இருக்கபுக் கக்கெடுக்க கட்டெண்டிருப்
பதம் கன்மதகம். இககெடுக்க கன்ம
கத்தியககம் அதருத் தெகெடுக்க.
பேதககா, கெகககப் பருகத்தித்

காதற் பரி அங்கவாசன ஏர்பெய்தின்று; தனக்குறும் மிணுக்குறும்நான் அநிக ஆசை ஏற்படுமெத. காதற்பரி யின்பு தான் உண்டாகுமெத. சத்தனுக்குத் தனக்கு மிணுக்கிச் சொல்லுகின்றான் என சாத னங்குறும் மெய்த்நிஞ்சுதான். ஆகவே இவ்வாறுமுறக்கேறிய அகளுகைய ஆதலா, ஆகையால் அங்கவாசனையும் தனக்கு — மிணுக்கையும் சாதலயதில் விப்பொன் தம் இல்லை. எங்காவதாயும் போன உண்டு, உடுத்தி, ஓடி வாய்த் தனக்கு மிணுக்கிச் சொன்னு மிரிகுததான் அகளுக்கு காழ்ச் சையின் குறிக்கோளாகப் பட்டது. ஆகவே அகன் ஆதலான நீதி இறக்க முயற்சிக்கு ஏம் இல்லை; அறும்பையும் இல்லை. அதில் சாதகத் தியோசனம் இருப்பதாகக் கூட அகளுக்குத் தோன்றவில்லை. செங்கம் மணிதலின் மனத் தயாத்தர வெருகாக்கி குறைக்கிமெத எப்பதில் வாகுக்கும் ஆட் சேயின இருக்க முடியாத. கையின் காத லா உங்கவாசனக்குத்தான் தயாக்கினை மறப்பதற்கு, மிரியா, புரியா, ஆடல் பாடல், என — புனை எந்த சத்தினயோ விதமான வசதிகள் செய்யிடுக்கின்றனவே! ஆனால் கையின் கால்களாதனுக்குத் தன் தயாக்கினை மறப்பதற்கு ஏதாவது வழி யிருந்தான்றோ? அகன் அதுவேண்டு கானும் அதுவரம்; அங்கத தன் தலை விதியை சொத்த சொன்னவரம். இங்கா விட்டால் இந்த உலகத்தா — இந்த அநித் திய காழ்க்கையை வெதந்தத் தாக்குப் போட்டுச் சொன்னு மடியவரம். அதைத் தவிர வேறென்ன செய்ய முடியும்?

சத்தலின் காழ்க்கையில் ஒரு நிமிச் சாததம் ஏற்பட்டது. அகளுகைய அநித்தம் சக்கரம் புயண்டு கொடுத்தது. அதன் பயனாக அகளுகைய இன்பக் கையின் கால்களான. இவ்வாறு மன்னும் பயனாக எழும்புகூட அகன் கன்னுன் லாட்டு அநித்தது.

இவை யெல்லாம் அகன் தன் கைகளை வேறே செய்து கொண்டவை. பங்கத இந்துபூஷன் மனத்திற்கு அஞ்சாத கும்பலிச் சேர்ந்தவர். ஆகவே எங்கவா தான் உடல் கைக்குறும், பத்தியவா லும் கெடுப்பாட்டிலுறும் துருத்த விட்டால் கெடு காட்டன் கை உயிர் காய முடியும் என்ற பிரமை அகளுக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. ஆகையால் அகன் தன் காழ்க்கையில் ஒரு கைமுறைகளையும் பத்தியத்தையும் கைப் பிடித்த கத்தான். அப்படி வீடுக்கும்

பொழுது விளின் அகளுக்குத் தொழைய கொடுக்க மாண தேவதாக்குப் பைத் தியமா, என்ன? சாகும் தறகாயிந்தான் அகளுக்கு 'உயிர் கழுதி கைத்தவிட்டால் தேவை' என்ற எண்ணம் கழுத்தது. ஆனால் சத்தன் 'உயிர்' என்ற சொல்லைக் கேட்டதமே கிஷகம் அச்சமும் நினைம் கொண்டான். அதனால் அந்த சமயம் பங்கத இந்துபூஷன் உயிர் பேசினா மடுக்காய்க் இருப்பதே கங்கத என்ற பெராமல் இருந்த விட்டான். அதற்குப் பிறகு அகன் தன் கைக்கை இந்துத்தவிட் டான். ஆகையால் உயிர் கழுதேன்கூடம் என்ற விஷயம் அப்படியே மத்திப் போடப் பட்டு விட்டது.

பங்கத இந்துபூஷன் இதர பிறகு, சத்தனுக்கைய மனம் கிஷகம் விசத்தி யடைத்த விட்டது. ஆகவே அகன் மனம் எந்த கங்கவத்திலும் செங்க வில்லை. ஆனால் இம்மாதிரிச் சத்தப்பொலிந்தான் மணிதன் கிஷகம் சேவ ஜாக்கிரதையாக இருந்திருக்க வேண்டும். அகன் அப்படிச் செய்வாமை என விவாசன்களையும் மனிப்புகண்டிம் தப்பிட்டத்த விட்டான். அது மனி பூஷன் அகளுகைய சொத்த முழுக்கைய யும் மெதச் மெத அபவித்தத் தன்னு கையால் வாக்கிச் சொன்னு விட்டான். அகன் மெதச் செப்பிடு வித்தகைக் எங் காம் கங்கவகைய மற்ற சத்தனுக்குப் புரியவே வில்லை. என்னா கை விடு முடிந்த பின் ஒரு கை மனிப்புகன் சத்த னிடம் வந்த. "இந்தப் பங்கவாசன இன்ற காலி செய்தாக வேண்டும். இதை கை வித்த விட்டோம்!" என்றான்.

சத்தன் விப்படுத்தச் சத்த உத்தர னாலின், "கைத்தான் அப்பொழுதே இதை வித்தகைண்டாம் என்ற உன்னிடம் சொன் னேனா? சத்தகை அகசரப்பட்டு வித்தகு?" என்ற கேட்டான்.

மனிப்புகன் இக்கவைய காட்டாக் அக னிடம் காட்டி வந்த மனிவாசனைய குட்டை கெட்ட கைத்தவிட்டு, குளின் கோபம் தொழிக்க, "சொன்ன சொன்ன இக் கவைய கெட்டிரம் மற்ற விடுகெட்டிரே! இது சொற்பக் கேட்ட பழக்கம். இதே இடத்தில்தானே என் அன்ற இக்கவைய யத்தாப் பத்திப் பிரந்தாயித்தேன்! நீங்களும் சம்மதித்தீர்கள். வித்த பிரகு கிஷகம் பேசினா மாத்தகத கொஞ்சக் கூட கன்னுயில்லை. இக்கதைகே இதைத்

என் செந்தமிழ் நீளும் என்னை
கந்தா மேனும்" என்று.

"என் இவையேதான் இருக்கப்
போகிறேன்."

"அதெல்லாம் உடாது!"

"என்னைத் தவிர? என் தன்
தம் உதந்த ஆன் இவ்வு!"

"உன்னைச் சங்கிரிவ மேனும்
பேதப்பி என்னைச் சென்றது. என்
குழிப் போகாததைச் சாத்தல் சொன்
னும் போகுந், என் உன்னை என்னை
அழைத்ததான் சென்னை" என்று
கவிபுஷம்.

எந்த உட்குடல் எந்தத் சொல்லு,
"எனக்கு என் கவிபுஷம் சாத்தல்
சொல்லத் தெரியும். உன் தன் அந்த
தந்தை சொல்ல வேண்டாம். என்
அழைப்பில்லாமல் உன் இவ்விடத்தி
தம்பட்டமை உட்குடல் உடாது;
உன்னைத் தவிர முடியாது!" என்று.

"இவ்விடமோ, என் செந்தமிழின்
சொத்திலோ உன்னைக்கு பாரொரு வித
மான சம்பந்தமும் இல்லை. மேனும்
மேனும் நீங்கள் என்னிடம் இவ்விடம்
சொல்லாமே தவிர வேண்டுமென்
முடியாது. கவிபுஷம் உன்னை!"
என்ற ஒரு பெரியவன் தன்னைப் போட்டான்
கவிபுஷம்.

"உன்னைக்கு எந்தத் திட்டம் இருந்த
திருந்திருக்கிறது? அந்தத் திட்டம்
என்னை சென்னைமே உடாதுமே!"
என்ற எந்தத் திட்டம் போட்டான் போட்டான்.

இதைச் சென்றதும் கவிபுஷம் இன்
னும் கவிபுஷமான குழி, "என் அப்படி
சென்னை அந்தத் திட்டம் உடாதுமே
குக்குகான் இவ்வு. நீளமோ பந்த
தான். அதுமேன் அன்; ஒரு பெரிய
கவிபுஷம் சாத்தலும் உட்குடல் சம்பந்த
மான அனை விஷயம் உன்னைத் தெரிந்த
சொல்லுகுப்போம் என்று என்று
சொன்னான். அதுமேன் குழிப்பதில், வித
கவிபுஷம் தன் பகுத்துகட்டை சொத்தின்
பாரொரு விதமான கவிபுஷம் இல்லை.
பாது. என் அப்படிக்கும் செந்தமிழின்
குக்குகான் பாரொருமே கவிபுஷம்.
செந்தமிழ் இவ்வு விருந்தான்; என்னை
இவ்விடம் இருந்தோம். அதுமேன் சொன்ன
சென்னுக்குப் பார பத்திரம் கவிபுஷம்
என்ற ஒரு குழி கவிபுஷம் முடியாது.
செந்தமிழ் தன் சொந்த உன்னைக்கு

சொன்ன சொன்ன என்னை கவிபுஷம்
தான் உட்குடல் ஒரு கவிபுஷம் கவிபுஷம்
திருந்தான். உட்குடல் பார்ப்போரும்
அந்த உயின் சென்னுக்குச் சென்றது. இவ்வு
தான் என்னை கவிபுஷம் அந்த
கவிபுஷம் சொன்னுக்குப் போம். அந்த உயின்
கவிபுஷம் கவிபுஷம் போனதுக்குச் சொ
ன்னான், உட்குடல் உட்குடல் என்னைத்
சொன்னுக்கு இவ்வு சொன்னுக்கு உட்குடல்
சென்றதுதான் இருக்க வேண்டும். இன்
னுக்கு நீங்கள் இவ்வு பார்ப்போரும்
கவி செந்தமிழ் உட்குடல். போட்
டான் குழிப் பந்த சாத்தலின் என்னை
போட்டு கவிபுஷம் உட்குடல். உன்னைக்கு
கவி இவ்வு கவிபுஷம் என்னை
கவிபுஷம்; இவ்விடம் இவ்வு
திருந்தான்! இவ்வு நீங்கள் இருப்பதற்குப்
பந்தப் பதிந்த குழிப் கவிபுஷம்
ஒரு கவி இருந்தான் போதலானது.
உன்னைச் சாத்தலின் சென்னுக்குக் கவிபு
குழிப் பந்தலானது என்னைச் சாத்தலின்
கவிபுஷம். அதுமேன் அதுமேன் உன்னை
குக்குத் தென்னுக்கு என்னை
கவிபுஷம்" என்று.

எந்தத் தன்னைப் பதிப் போதலின்
செந்தமிழ் அன்னைத் தென்னுக்குப் போம்
உன்னைத் தென்னுக்குப் போம். பந்த, போட்
டான் சொன்னுக்குச் சென்னுக்கு. பார்ப்போரும்
தன்னைக் கவிபுஷம் ஒரு கவிபுஷம் போட்
டான். பந்த, இவ்வு குழிபுஷம்
செந்தமிழ் கவிபுஷம் கவிபுஷம் இவ்வுதான்.
அதுமேன் கவிபுஷம் அன்னைச் சென்னு
கவிபுஷம் அதுமேன் கவிபுஷம்
அதுமேன் தென்னுக்கு. கவிபுஷம்
செந்தமிழ் இவ்வு கவிபுஷம் உயின் கவிபுஷம்
போதலானது குழித் தன்னைப் பதிந்தான்.
அன்னைச் சென்னுக் கவிபுஷம்
ஒரு ஒரு உயின் கவிபுஷம் பார்ப்போரும்
தான். அதுமேன், அன்னைத் தன்னைக்கு
அதுமேன் தன்னைக்குப் பார்ப்போரும்
கவிபுஷம் கவிபுஷம் கவிபுஷம்
கவிபுஷம். அப்படி கவிபுஷம் தான் அன்னை
அந்தச் செந்தமிழ் உட்குடல் கவிபுஷம்
—கவிபுஷம் உட்குடல். அதுமேன்
கவிபுஷம் கவிபுஷம் கவிபுஷம் கவிபுஷம்.

எந்தத் தன்னைத் தன்னைப் பதிந்ததை
செந்தமிழ் கவிபுஷம் கவிபுஷம்
"என்னைச் செந்தமிழ் ஒரு செந்தமிழ்
பார்ப்போரும் சென்னுக்குச் சென்னுக்குப் போம்
கவிபுஷம் உட்குடல் கவிபுஷம் உட்குடல்
உட்குடல்" என்று அன்னைத் தன்னைத்

முடிவு செய்து கொண்டாள். ஆனால்..... இம்மாதிரிச் சட்டம் செய்தது யார்? பெண் அங்கைய தாழ்த்தலா? சமூகம் ஏன் பெண்ணை இப்படித் தள்ளியது? கேண்டும்? ஆளுக்கொன்று; பெண்ணுக்கு கொண்டு! இது என்ன சிபாரிசோ?

பலம் முழுதும் சத்தம் கண்ணியம் ஆற்றி வாய் திறவாய் உட்காந்திருத் தான். இவ்வளவு நாட்களாக அவள் தன்னை அந்த வீட்டுக்கு எழுமானியம்மானாக அங் கலா எண்ணிச் கொண்டிருந்தாள்! அது எங்கைய பெரிய பிழை என்பது அவளுக்கு இப்பொழுதுதான் தெளிந்தது. அவளுடைய கணவர் உயிருடன் இருந்த காலத்தில் அவளை அண்டிப் பிடித்தவர்கள், இந்த அவளுடைய பாக்கியத்தை கிணங்கிக்கும் பிழையாக்கலாக அங் கலா ஆவிட்ட டார்கள்! சத்தனைப் போன்ற தன்மானம் உள் - எந்தப் பெண்ணியால் தான் இந்த மாபெரும் அகமாசனத்தைச் சேர்த்துக் கொண்டிருக்க முடியும்? பண்டித இந்த பூவன் சம்பாதித்தார் என்பது உண்மையே. ஆனால் இந்தச் சிரமம் காட்டுவது, இந்தச் சட்டத்தின் எட்டியது எல்லாம் சத்தம் தானே? சத்தம் இங்கைய நாட்டின் கலா தன் கருங்காலத்தைப் பற்றி அக்கறை கொண்டிருக்கவில்லை; இந்தச் சேர்த்துத் தான் தன் தீவனோபபத்தக்கு மூல காரணமாக இருக்கும் வந்தும் அவள் என் னியவில்லை. தன் தகையன் வாழ்க்கை யில் மூலதனத்தில் பணமும் புரையும் படைத் துச் சேழித்தது கொழிப்பதைக் காணும் பொழுது தாயார் மட்டந்தாவித்திடிக் கொள் வான் அங்கலா! அநே போல சத்தம் அந்தச் சேர்த்துத் வாங்கிச் சேர்த்துச் செய்பவர்க்கு அதுதான் செய்கும் விஷயத் தில் புரகாக்கித் துக்குள். தன்னுடைய எந்த என்னும் சேர்த்துக்கும் இருந் ததே யோழிய அதில் தன்னால் எப்பிர தனவாட்ட வில்லை. ஆனால் கணவரின் எண்ணம் முடியுதான் தாமதம்; அவள் வாந்தும் பெரிதாக்கிய அந்தக் குழந்தை னைப் பிடிக்கிச் சொன்னப் பிதர் மூவன் தான். இனிமேல் அதுக்கு அககவனி டம் யாதொரு விதமான உரிமைகள் இடை யாதாம்! 'பிள்ளை ஒரு மாதிரி எட்டுத் தும்' என்பது மட்டும் தெரிந்திருந்தால், அவள் மூன்றுமேயே பணத்தை வாரிச் செலவிட்டிருப்பாள்; தான் — தருமன் என்பதைப்போல். செட்டும் கட்டி மாகக் குடிததாம் எட்டித் சேர்த்துச் சேர்த்திருக்க மாட்டான். பண்டித இந்த

பூவன் சம்பாதித்தார் என்ற சொல் கலாமே தவிர, அப்படி பொன்றம் அவருக் குப் பிரயாதமாக அகத்தவருக்குப்படி வந்த விடவில்லை. அந்தப் படைத்தது கொண்டு அவன் கோவட காலத்தில் சிம்லாவுக்குப் போயிருக்கக் கூடாதா? இன்னும் என் னைத்து வேலைக்காரனைப் போட்டுக் கொண்டு ஆனந்தமாக வாழ்க்கை எடுத்தி யிருக்கக் கூடாதா? இல்லை, கணவர் செய்த பொட்டுக் கொள்ளுதலாகவே யிருந்தாலும், அவன் வீட்டைவிட இன்னும் அறிவுப் பெறுவான மூலக் கணவர்க்குச் செய்த பொட்டுக்கொண் டிருக்கலாமே! ஆனால் எவ்விதயாதிலும் அவன் எங்கிலித் சேர்ந்ததே வில்லை. அவன் அப்படி வெவ்வாய் வாழ்க்கையை வளர்ப்பதற்கு எட்டியது இந்தக் கைய எப்பதற்காகத் தானா? இது கணவரா? ஆம், இதைக் கைய வந்த கொங்கய்க்கத்த தவிர வேறென்ன வேற்ற சொல்ல முடியும்? சேர்த்த அவளுடைய உடைகளும்கூட இருத் ததை இந்த அவள் எதெதேற்றப் பார்க்கக் கூடாத கங்குல் என்ன அந்தம்? அப் பப்பா! சத்தனை பயக்கலான கைய! அதையும் அவள் எங்குள் விழித்ததுக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே பங்கலா எட்டி விட்டது! இந்த அவள் நிர் கணவா! சேர்த்தவளா அவன் பிறருக்குப் பிச்சைவிட்டு உண்டான். இந்த என்னடா வேற்றுக் அகவேயல்லவா கையில் எப் பதை எந்தும்படியாகி விட்டது! உண்ண உணவில்லை; உருக்க உடைவில்லை; தங்க இடம் இல்லை!

உடனே அவன் சித்தனியல் ஒரு புரட்டு எத்பட்டது! என் என்னை அருமை என்ற எண்ணவானே? பிறரிடம் காண்பீடிப் பிச்சை கேட்டகேண்டிய அகமியம்என்ன? உணத்தின் சத்தனையோ எட்டக் கணக் கான பெண்டன் உயி வேலை செய்த பிழைக்க வில்லையா? அதுபோல என்னும் ஒரு வேலை செய்த பிழைக்க முடியாதா? என் தணியவர்கள் கத்தலாம்; ஒரு சின்னஞ் சிறு உடை கணக்காய்; குழந்தை எழுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்க லாம். இப்படி வெவ்வாய் என் செய்தால் இளக்கன் என்னி கணவருகாரர்கோ! என்னம் செய்கார்போ! சிப்பாரகோ! அகக்க சித்தநாம் சித்த விட்டும் போட்டும். கைக்கு என்ன, அது என்மை என்னம் செய்கதலாக ஆகிறது; சமூகம் தன் னைத்தானே என்னம் செய்த கொள்ளுத தானத்தான் ஆகும்! (தொடரும்)

வலிக்கும் தொண்டை
அதிசிக்கிரம் குணமாகி
காப்பாற்றப்படுகிறது

கிருமீ நோய் கவலையான பெப்ஸஸ், உட்கொள்ளுங்கள். வாயில் கவையும் போதே பெப்ஸ் உன்னை மருத்து சத்தாகவே வெளியிட்டு, மிகுதுவான மெல்லிய தொண்டைக்கு நித்தமளித்து ஆரோக்கியப்படுத்துகிறது. மேலும் அம் மருத்து சத்துக்கள் கவலையினைப் பைக்குள் இழுக்கப்பட்டு தொண்டைவிலும், கவலையினைப் பைக்குள் இழுக்கப்பட்டு கொண்டு பாதுகாக்கிறது. மூலக் குரல், இரும்பு, ஐஸ்தாலும், குளிரூட்டும், மலச்சளி, இதர நோய்கள், கவலையினை சம்பந்தமான நோய்களுக்கும் பெப்ஸ் ஓர் சூடுவென வெளிப்படு உலகப் பிரசித்தம்.

PEPS

பெப்ஸ்

கிருமீ நோய் கவலையான பெப்ஸஸ், உட்கொள்ளுங்கள். வாயில் கவையும் போதே பெப்ஸ் உன்னை மருத்து சத்தாகவே வெளியிட்டு, மிகுதுவான மெல்லிய தொண்டைக்கு நித்தமளித்து ஆரோக்கியப்படுத்துகிறது. மேலும் அம் மருத்து சத்துக்கள் கவலையினைப் பைக்குள் இழுக்கப்பட்டு தொண்டைவிலும், கவலையினைப் பைக்குள் இழுக்கப்பட்டு கொண்டு பாதுகாக்கிறது. மூலக் குரல், இரும்பு, ஐஸ்தாலும், குளிரூட்டும், மலச்சளி, இதர நோய்கள், கவலையினை சம்பந்தமான நோய்களுக்கும் பெப்ஸ் ஓர் சூடுவென வெளிப்படு உலகப் பிரசித்தம்.

உயிர்வாழும் உலகம் அனைத்திற்கும்

உலகமே—பெப்ஸ், நாராஜி கோ. பி. ஏ. மதராஸ்

No. 5

நல்ல ஆரோக்கியம்

அடைவதின் ரகசியம்!...

உங்களின் குடல் சரிவர வேலை செய்து மலச்சிக்கல் ஏற்படாதிருந்தாலே, அதுவேதான் நீங்கள் நல்ல ஆரோக்கியம் அடைய மார்க்கம். மலச்சிக்கலின் காரணத்தால் சரீரத்தில் விஷமேற்பட்டு உங்களுடைய திரேக ஆரோக்கியத்தைக் கெடுத்துக் கொள்ளாதிர்கள்.

காரணத்தால் சரீரத்தில் விஷமேற்பட்டு உங்களுடைய திரேக ஆரோக்கியத்தைக் கெடுத்துக் கொள்ளாதிர்கள்.

உபயோக
மலமிளக்கும்
உன்னத சஞ்சீவி

போனோமின்ட்

லாக்னோடிக் குயிள் கம்

கு. 1-2-8, கு. 0-7-8 ஆகிய இரு கடைகளில் எங்கும் கிடைக்கும்

மெல்லிய மலவாதத்துக்கு உபயோக சஞ்சீவி:

ஓரியண்டல் மர்க்கெண்டல் ஏஜன்சி, 99-A, அரமங்காநாத் தெரு, மதராஸ்

No. 5

சித்தப்பிரமை

“ராரா”

“அந்த மனதனுக்குப் சுபத்தியம் தான் பிடித்திருக்க வேண்டும், இப்படி சதிமாதிரி ஒரு பெண்டாட்டியைத் தவிக்க விடுவதற்கு! உபதாசகன்மூலா, குட்டிச் சுவர் மாதிரி? பாகம், விவா தான் என்ன செய்யான்? அவனுக்கு அந்த புல்லில் யா? அதாவது அவருக்கு இல்லா விட்டால் அந்தக் குழந்தைகளுக்காகவாவது இந்த மனதன் இப்படி இருக்க வேண்டாம்... என்ன... உங்கவாதான்! நான் பாட்டுக்குச் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறேன், கீழ்க்காப்பாட்டுக்குப் பெப்பரில் கற்றுத்த கொண்டு உம்மா இருக்கிறீர்களே!”

“எங்கள் பேச்சையும் சிலேதான் பேசிக் கொண்டு இருக்கிறேன், நான் என்ன சொல்லக் கிடக்கிறது!”

“சரி, சரி! இது வேறு! எல்லாம் உங்கள் ஆபத்த சிவோதேவராய் பற்றித் தான் சொல்கிறேன்! வர வர அவர் போக்கு ரொம்ப மோசமாகி வருகிறது என்று யோசனை எதறிவிட்டுப் போகிறான்! கண்ண நயலாக இருக்கிறது!”

“அதற்கு என்னை என்ன செய்யச் சொல்கிறாய்? சிலேன்மோனும் அவரின் கட்டிக் கொண்டு ஒரு குரல் ஆகலாம்!”

“ரொம்ப கெட்டிக்காரத்தனமாகப் பேசுவதாக என்னமோ! உங்கள் அந்

வந்த உண்பர். விடு, பெண்டாட்டி. பின்னா ருட்டி என்னைவந்தையும் மருத்து விட்டு, இந்த வயதில் இப்படி இருக்கிறே! சீக்கன் ஏதாவது சொல்லிச் சரிப்படுத்தக் கூடாது?"

"என்னைச் சொல்லக்கூடும்? வேண்டுமானால் என்னும் அங்குக்குத் தான் வாசல் போகலாம்!"

"ஆமாம், போகமாட்டீர்களோ! அது விட்டிடுவது! அந்த மனுஷன் இப்பொழுது தென்மாம் விட்டை விட்டப் போனான் பாதி ராத்திரி வகையில் திரும்பி வருவ தில்லைவாம். சில சமயம் மறவான் காலை வந்தான் வருகிறான். அப்படி பெண்டாட்டிக்கு மனது சப்படி இருக்கும்?"

"சரி சரி! போ! இந்தப் பெண் பின்னாகுக்கே வப்பொழுதும் சந்தேகம்தான்! கோபால் அப்படிப்பட்ட மனிதன் இங்கு!"

"ஐயோ பாவம்! அவ்வளவு சின்ன மனுஷனாக இருந்தான் ஏன் இப்படிச் சொல்கிறான்! அவர் எங்கேயாவது செட்டுப் போகட்டும். வேண்டுகிற விட்டுக்கு வந்து சொல்வக் கூடாது! இந்தச் சாயத்தின் பையில் தெருவில் போனாலே திரைகை இருக்கிறதே! சீக்கன் ஆபீசுக்குப் போய் விட்டுத் திரும்பி வரும் வகையில் வந்ததில் கொடுப்பதைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறேன் லாதி! பாவம், விளையுக்கு வப்படி இருக்கும், புருஷன் ராத்திரி பூங்குதும் விட்டுக்கு வராமல் இருந்தான்! மனுஷன் என்ன ஆனாலுமே என்னவோ எந்த விதே பிடித்தே அவன் அரை உடம்பாடு விட்டான். அந்த மனுஷனுக்கு என்ன வேண்டு வந்து விட்டது என்று சீக்கன் விளாசிக்கக் கூடாது! உங்களுக்கும் அவருக்கும் தான் பிராண நிகேத மாயிற்றே!"

"நிஜமமா யிருந்தான் அந்தக்கை அவன் சொந்த வாழ்க்கையில் என்னும் நான் தலைவிட முடியுமா?"

"இந்த மாநில சந்தர்ப்பத்தில் தலை விட்டுத்தான் ஆக வேண்டும். அந்தக் குழந்தைகளுக்காவலாவது அந்த ஆசா மியை நம் வழிக்குத் திருப்ப வேண்டும். இதை உங்கள் திரேதருக்காக சீக்கன் அவசியம் சொந்தாக வேண்டும்."

"ஆல்பத்திரிவிருக்கு வெளி வந்தது முதல் அவன் ஐந்து மாநிலபாசத்தான் இருக்கிறான். இப்போ தென்மாம் அவன் என்னுடைய பூம்போல் கொடுப்பப் பழகுவ தில்லை. ஒரளவுக்கு தரம், என்னைக் கண்டால் கூட ஏதோ சூரபல மறதி புண்ண வன்போல் நடந்து கொண்டிருக்கிறான்."

"ஆமாம், விளாசுபச் சொல்லி விருக்கிறான். காசுரிவிருக்கு அந்த அமனியில் அடிப்பட்டு வந்து ஆல்பத்திரியில் விட்டது பிழைத்தது முதல், அவர் ஏதோ தென்பு பிராணம் கொண்டவர்போல் நடந்து கொண்டிருக்கிறான். கேசில் போய் அவரைக் கண்டு பேசி என்னதான் காரணம் என்றுவது தெரிந்து வரவில்லையா?"

"அப்பப்பா! இந்தக் குண்டாக்களின் கத்திக்காவது தப்பலாம்! பெண்கள் பெச்சுக்குத் தாய் முடியலாது.....!"

"சரி! பெண்ணைப் பற்றி உங்கள் பிராணம் இருக்கட்டும். அவரை இன் கைக்காவது பாசப்பிக்கோ மாட்டீர்களா?"

"ஆகா! அப்படியே பாசிக்கிறேன். அம்மணி! தக்கன் உத்தரவு! ஆபீசுக்கு வேகமாகிறது!"

கனவத் இப்படி சாணுசாதி அடைந்ததும் தான் அவர் மனைவி விளாசின் மனம் சீக்கன் படைத்தது. வரவும் ஒங்கிறது. வேறு கதைப்பாசக் காக் சொக்காய், கோட்டு, கூட, பூட்டில் என் னாம் அவரை அவராமாக எடுத்துக் கைவகாசு நிக்காரித்து ஆபீசுக்கு அனுப்பினான்.

"மறவாமல் அவரைப் பாசீத்த ஒரு வழி பண்ணுங்கள்!" என்று போரூப் போதும் சூரபலப்படுத்தினான். கனவத் பதில் சொல்லாமல் ஏதோ போசனை யில் ஆழ்த்தாய்போல் வெளியேறினார்.

விடுபெயர்—விளா தம்பதிகளின் சம் வாத்தின் ஏதாவது கோபால், அதே சமயத்தில் தமது கம்பெனி காசியாவதல் "விருந்து வெளியேறித் தம் காசில் பர பரப்புகள் ஏறி அவராமாகத் தாமே ஒட்டிக்கொண்டு எங்கேயோ மறைந்தார். அதனும் தான், கனவத் தன் ஆபீசு விருந்து அவருக்கு இரண்டு மூன்று முதலா டெவீயோன் செய்திபாது. "அவர் இங்கு!" "வெளியில் போனவர் வரவில்லை" என்று பதில்கள் கொடுத்தன. கோபால் அன்று தம் ஆபீசுக்குக் காலைவேயே வந்து விட்டதை அவருடைய அந்தாங்க கூடபின்ட்—காசிய தரிசி யில் வலலிட காலித்தும், அவருக்கு இது அதிசயத் திகைப்பை உண்டு பண்ணவில்லை. ஏனெனில் அவ்வாறு அவர் வந்தபோவது சமீபத்தில் இது முதல் முதலாயிற்று. ஸ்க்கெல்லாம் கம்பெனி காசியாவதத்துக்குச் சரியாகப் பத்தடிக்கப் பத்து சிபிஷத்துக்கு முன் வருவார்: ஐந்தடித்துப் பத்து சிபிஷத் துக்குப் பிறகு போவார். இந்த வழக்கத்

தில் ஒரு காளாவது ஒரு விஷயம். மாறுதல்கூட யின் வலகட்டி அந்தக் கம்பெனியில் சேர்ந்த இரண்டு வருஷங்களில் பார்த்ததில், ஆனால் இப்போதெல்லாம் அவர் வராததற்கும் ரிபாவதற்கும் காரணமான ஒரு சேரம் இல்லை. சாஸனில் எட்டு மணிக்கு ஒருவொரு நான் வந்து வார்; ஒன்பது மணிக்கெல்லாம் ரிபாவ் விவசாயி. பிராக் பிற்பகல் திரும்பி வந்தாகம் வரவார்; இல்லா விட்டால் இல்லை. ஒருவொரு நான் மிகவும் சேதம் கழித்து வரவார். இரவு ஏழு, எட்டு மணி வரையில் திரும்பி வரவார். எவ்வளவு பற்று. பன்னெட்டு மணி வரையில் கட்டி கொடுத்த பதக்கம் கம்பெனியில் காலம் காலம் கொண்டு கேட்டதும், ஒருவொரு சமயம் இருட்டிய பிராகூட யின் வலகட்டி, ஆயினால் இரக்கச் சொல்வார். ஏதாவது அந்தச் சேர் கழித்துக் கட்டி அந்தச் சொல்லும், தாமத காரில் வந்த கொண்டு ரிபாவ் அல்லாத பிறல் விவசாயி. இதெல்லாம் யின் வலகட்டிக்கு முதலில் வலப்பாக இருந்தது. ஆனால் வலகா தான் அலகைய புதிய கட்டைதான் கண்டு வலப்பதை விட்டவர், ஆயினால் சிகர் அலகைய கட்டைதான் பற்றிச் சற்று இயிவாகவொன்று பேசிக்கொண்டவர். இதில் யின் வலகட்டி ரிபாவ் அலகட்டி.

[illegible]

போனிய் உப்பிடர் சொன்னதாகவும் தெரிளித்தான். கோபால் டெலிபோனிய் களையதைக் கூப்பிட்டார். களையத் தய்யமை அன்று சாயங்காலம் கூற்று சதி திக்கலாமா என்று கேட்டதற்கு, தாம் அன்று அவசர ஜோஸியாக நேறு ஏன் கேடுவோ போய்தாம், மதுகான் சதிக்க லாமா என்று கேட்டார். களையத் சரி என்று ஒப்புக் கொண்டார்.

மதுரன் எப்போது வந்து சந்திக்க
லாம் என்று கேட்பதற்காக கையங்
டெக்ஸ்போன் செய்தார். அன்று முழு
வதும் காரியாலயப் பக்கமே கோபால்
வரவில்லை என்று மிஸ் கயலட் வந்ததத்
துடன் தெரிவித்தார். கோபால் மீது
வந்த கோபத்தில் கையங் தான் இனி
டெக்ஸ்போன் செய்வதில்லை, அவராகக்
கூப்பிட்டிடும் என்று கம்மா இருந்தார்.
ஆனால் விட்டியிருப்போனதும் விவரலின்
பேச்சு வன்மை அங்குடைய கோர
வத்தைப் பற்றிக் அடித்தது. மது
ரன் மறுபடி கோபாலுக்கு டெக்
ஸ்போன் செய்தார், என்ன ஆச்சரியம்!
கோபாலின் தூரமே கேட்டது.

"தாய்மோ! கையாள்! சொம்ப மன்
னீக வேண்டும். ஏதோ மிக வுக்கிய
மாண ஜோலியினால் இரண்டு லாந்து
காணாக உண்டாக் சந்திக்க முடியாவிட்டது.
இன்றுதான் சற்று ஒழிக்கிறேன்—
வாயேன்! காது மலர்க்கு வந்தால்
சுப்பிடி. எப்போதுவது போல் முபத்
செய்யிடலாம்."

"உபநிஷத்து அகாசத்தில்ல. உத்தேனாடு அகாசியமாகப் பேச வேண்டும்" என்று சற்றுக்கூடப் பதில்கொள்ளார் ஸாஸபதி.

“பேசினால் போகா? காப்பியும் சரப் பிட்டுச்சொண்டு போலாமல்யவா? மீன் வயலட்டும் நாம் சேர்ந்து காப்பி சரப் பிட்டு சொம்ப காணாதினா என்ருள். அப்போதும் அழைத்து வரவேண்டுமாம், அப்படியே ஒரு படலும் போய்ப் பார்த்து வரலாம். நாம் சேர்ந்து படம் பார்த்து சொம்ப காணாயிற்று. இவ்வாறு” என்று மிகவும் குழைத்தார் கேசவன்.

“எனக்குப் படம் கிடம் பார்த்து அது காசியிலும், மேலும் சற்றுநூடு சேற்றத் தனியாகப் பேச வேண்டும். சரியாக நூறு மணிக்கு உன் காசியாலயம் வந்து சேருகிறேன்.” என்று சேற்றத் கண்டியுப் பாகவதி அறிவித்து, டெலிபோன் ரிசீவரை “டக்” என்று வைத்து கிட்டார் ஸ்ரவத்.

அவர் தொண்டையடி	அறிவாக நடந்து
மனங்கூகுக் கோபால்	கம்பெனிக்குள்
நுழைந்தார். கோபால்	உபீஸ் அலுவல்
கூப்ப் போகுமூன் மீள்	உதவியிற் அதை
அவத் தாண்டித்தார்	போகவேண்டி

யிருந்தது. "தம்பலே, மீட்டர் களையத் / உங்களை எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக் / கிறார், மீட்டர் கோபால்!" என்று மீள் / வயலட் சொன்ன மொழிகள், களையத் / தின் வயிற்றெரிச்சலை அதிகம் கெப்பி / விட்டன. "தாங்கில்!" என்று சொல்லி / விட்டு, களையத் அவளை ஏற இறங்க ஒரு / தரம் மூன்றார்.

"ஓ! இந்தத் திரைப்படம் எங்கே பிடித் / தான்!" என்ற வெறுப்பு அவர் மனத்தில் / அப்போது பட்டது. இதற்கு மூன் / ற்றிரண்டு மூன்று 'இந்தத் திரைப்படம்' / களையத் அவர்கே பார்த்ததுண்டு. அப் / பொழுதெல்லாம் அவருக்கு அவர் அவ் / வளைய குறுபிசாகவும் சாவுப்பிசாகவும் / நோக்கறில்லை. திடீரென்று இப் / பொழுது ஏதோ அவர் அவளை வெறுத் / தார். ஒரு வேளை கோபால் சொன்னபடி / அவனுக்கிருந்த எப்பி மோகம் காரண / மாக இருக்கலாம்; அல்லது கோபாலே / காரணமாக இருக்கலாம்.

அன்று கோபால் கனகம் பெற்று / தான் பேசிக் கொண்டிருந்தார். தான் / அவரை மட்டுமே பேசுக்கு வேர் வேட்டுத் / தீர்த்துவிட வேண்டும் என்ற எண்ண / மெல்லாம் களையத் மனதிலிருந்து ஏதோ / மறைந்து போய் விட்டது. போதாச் / சூதாக்கு அந்தச் சிறுக்கி வயலட் வேறு / கூட வந்து தொல்கிறார். அவள் ஏதிலித் / தான் வேட்க வேண்டிய வேண்டியை / எப்படிச் வேட்பது? எப்பி நாயுளில் / கோபால் சொல்லில் 'ஆம்பெட்' முதல் / ஐஸ்ரீயில் வரையில் மீள் வயலட் களையத் / தத் திட்டியதைப் பார்த்ததற்கு மீச்ச / மையிற்று. "பீச்சுக்குப் போகலாம், / வா!" என்று கோபால் உப்பிட்டதை / மறந்து விட்டு, களையத் விடு திரப்பினார். / கோபால் மீள் வயலட்டுடன் வீசைமா / சொட்டகைக்குள் துழைவதையும் என் / னோரப் பார்த்து விட்டுத்தான் போனார்.

விடு வந்ததும் வீசைமாவுக்கு என்ன பதில் / சொல்வது?

"பார்த்திருக்காரா? எங்கே இருக்கிறார் / என்ன சொல்கிறார்?" என்று ஆவலுடன் / அவள் கேட்டதற்கு, "எல்லாம் பார்த் / தேன்; ஒன்றும் சொல்லவில்லை! அவள் / ஏதோ சோம்ப வேலைக் கவலையில் இருக் / தாள்!" என்று சொல்லித் தட்டிக் / கழித்தார்.

மறுபடியும் வீசை அவரைத் தூண்டத் / தன் ஆபத கண்பனைத் தேடிப் பிடிப்ப / தற்குள், வாய் அந்த ஆபத கண்பனைத் / பூர்வோத்தரத்தை ஆராய்வது அவசியம்.

கோபால் வடகாட்டுக்குக் குடி / வேறிப் பதிகத்து வருஷங்களுக்கு மேலி

ருக்கும். அங்கியில் முதலில் ஒரு கம் / பெனியில் குமாஸ்தாவாக நுழைந்தார். / அப்போது அவருக்குக் கவிவாணமாகி / லுன்று வயதில் ஒரு பெண் குழங்கை / இருந்தது. முதல் முதலில் அங்கிக்கு / ஐம்பது ரூபாய் சம்பளத்தில் வந்தார். / ஒரு வருஷத்தில் அதே கம்பெனியில் / தாது ரூபாயாகச் சம்பளமும் உயர்ந்தது. / தம் மனைவியையும் மகனையும் வர / வசுழ்த்து டெய்லியிலேயே குடும்பம் / வைத்தார். அப்பொழுது தென்மாம் / டெய்லியில் தாது ரூபாய் சம்பளம் என் / னும் சாஸ்திரோகமாக இருக்கலாம். விடு, / பால், தயிர், காய்கறி, சாப்பாட்டுக்குப் / பஞ்சமே இல்லை. ஐந்து வருஷங்களுக்குப் / பிறகு கோபாலின் தாயார் கால / மாளும்—அவர் சிறு வயதிலேயே தகப் / பனை இழந்து விட்டார். சிறிது காலத் / துக் கெய்காம் அவர் மாமனார் மாமி / யாரும் இறந்து விட்டனர். தனக்கும், / தன் மனைவிக்கும் தங்கள் சொந்த / னரில் இருந்த கொஞ்ச ஈஞ்ச பரிதமும் / இவ்வாறு அறுத்து விடவே, கோபால் / குடும்பத்தை டெய்லி ஸ்கீனரித்துக் / கொண்டது. அவர்களும் தங்களுக்குத் / தெரிந்த கொஞ்சஈஞ்ச தரப் பாண்டியை / யும் மறந்து, 'நிற்குதல்தான்' என்ற / மாதத் தொடங்கினர்.

வசுண்டியில் கோபால் தன் புத்தி / சாதுரிப்பத்தாலும், சாமர்த்தியத்தாலும் / அந்தக் கம்பெனியிலேயே ஓர் உயர்ந்த / உத்தியோகத்தை அடைந்தார். இன் / னும் சிறிது காலத்தில் கம்பெனிக் / குடும்ப ரீதியாக அதிகாரியானார்.

இவ்வாறு வசுண்டியில் இருந்ததில் / கண்டிராட்டுகளை மூலம் வரப்படைந்த / கம்பெனிகளில் கோபால் ஈடுகித்த / கம்பெனியும் ஒன்று. புத்தம் முடிவதற் / குள் கோபாலுக்கு அவர் அறியாமலே / ஏதாவதாகக் கம்பெனா மூலம் பணம் / சேர்க்கது. புத்தம் முடிந்ததும் / கோபாலே அந்தக் கம்பெனி ஸ்தலாஸி / யானார். விவரபரர விருத்தியுடன் / கோபாலின் குடும்பமும் பெருகிற்று. இப் / போது அவருக்கு மூன்று குழங்கைகள்.

கோபால் கம்பனிவின் தலைமைக் காரியாலயம் டென்ஸியத்தான், அதற்குக் கீழ் ஓர் தாபனங்கள் பல ஊர்களில் வந்துள்ளன. அதில் மும்பையிலாவது ஒன்று வராகரில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அவை முதலில் கட்டிடங்கோபுர கோபால் தன் வாகுர் ஸ்தாபனத்தைப் பரப்பித்தான். அங்கேயே கோல் மெ வதுவர்கள் இருக்கவேண்டி வந்தது. குடிப்பந்தையும் அங்கே அமைத்தார் கோல். அவர் போன் கச்சிவாருக்கு அப்போது பதினாறு வயது. தம்பட்டைப் போல் அந்த வயதிலேயே அவன் கண்காணிப்பாளராக டென்ஸியத்தான். வாகுர் கண்காணிப்பின் அங்கீகரிக்க இரட்டிப்புமட்டும் வயதான பஞ்சாபிப் பெண்மணிக்கு உதட்டுச் சாயத்தாலும், மூகப் பவுடராலும், இரட்டைப் பீன்லாடும் தக்க வயதானவராக முயங்குதும். ஆகுதியில் அவ்வாறு தேய்வ முயலாமல் படித்து வந்தார்கள். அந்தக் கண்காணிப்பின் அங்கேயும் பெண்களும் சமராகவியப்படுவது வந்ததே.

[illegible]

ரூப் போலத்ததாகக் கோபால் ஏற்பாடு செய்தார். முதலில் தன் மகாவிலையையும் குழந்தைகளையும் வெளியே அனுப்பினார். ஒரு மாதம் கழித்து, தான் டெல்லிக்கு அவர்களுடன் வந்து கோபாலாகச் சேர்வதில் அனுப்பினார். சிலரையும் தரபரூடன் டெல்லி சென்றான்.

இப்படி விருத்த, நிபந்தனை
காலத்தில் கடைசி பூண்டது. ஒரே நாளில்
காசுக்கு ஒரு பேரும் சாணையாக மாறி
வது. எவ்வளவு விடுகிறது. செத்த சுவை
கறும் தெரக்கோ அல்லவோ காலத்தின்
சமயவாசின் உடல் இரண்டு துண்டாக
என்பவோ ஒரு நாளில் விடுகிறது.
சமயவாசு விடுப்பதற்கு அநாவரம்
மிகுந்தவர். கோபாலன் கப்பெனிக் குதற
வாடப்பட்டுத் தீக்கொடி எரிக்கப்பட்டது.
அந்தக் கோட்டாவையும், இரத்தச்
சினறியையும், கோரக் கொடுகளையும்
என்று அப்படியே தீக்கிராமம் பிடித்தவர்
பேரக் கோபாலன் ஆகியிட்டார். அந்தப்
பிராமணன் அவர் எங்கு போகிறாரும்,
என்ன செய்யிறாரும் என்பது தெரியா
மவோ. ஓடும் கூட்டத்தோடும், கொள்கை
கண்ட பேராரும் கூட்டத்தோடும்
அடிபடும் கூட்டத்தோடும் மோதப்பட்டு
எப்படியோ சமயக் கந்த வேர்க்கோர்,
அவ்வு பாரோ அவரை அவரவரை
சினறியில் எதறி விட்டார்கள். அந்த
சினறியும், சந்த வெளி பிடித்த காசு
கந்திருத் தப்பவில்லை. சந்த தூரம்
சென்றதும் அது தாக்கப்பட்டது.
சினறியிருந்த வெளியில் தாக்கி எறி
யப்பட்டவர்களின் கோபாலும் ஒருவர்.
மண்டலியில் பவந்த காலம் பட்டு அவர்
மூர்க்கித்துக் கிடந்தார். பிள்ளு பாரோ
அவரை மீண்டும் சினறியில் தாக்கிப்
போட்டு எப்படியோ டெய்வி கொண்டு
சென்றார்கள். இரண்டு மாதம் ஆய்
பத்திரியில் இருந்த உயிர் தப்பி வந்தது
புனர் மூலமாயிற்று.

மகன் கனகம் அடங்கிற்று. ஆனால் கோபம் மனத்தில் கொத்தளித்த ஆத்திரமும் வெறியும் அடங்கவில்லை. சமன் வாய் இரண்டாக கொட்டுண்ட கோரக் காட்சி அவர் உள் புற எப்பொழுதும் உத்தராக் கொங்குக்குத்து. அவர் உடலின் பட்டி காயங்கள் ஆறா : ஆறுத் திகழப் பரிசுரப் புண்ணாகவே இருந்தது. தன் அருகாமப் பெண் கலையாள் வதிகைய கிணங்க சிலங்கு. அவர் உள்மனம் குழங்கிற்று. மகாசில் அனாதைய பழமும் உப்பெரியும் போன்றது அயருக்குப் பெரிதாதத் தோன்றவில்லை. அங்கு

டெம்ஸிஸ்தும் மத்த இடங்களிலுமுள்ள
எம்பெனியைப்பார்த்து விடுகிற சாரை
யாகப் பணம் வந்து கொண்டிருந்தது.
வாகர் தந்த மெனியை அவர் உள்விடுகிற
ஒரு பெய் பிரகாரம் செய்திவிட்டது.
அவர் அந்த முதல் நடுத்தர செதல்
பிரகாரம் உள்வாங்கி.

வாகரின் அமைதியை அடங்கு டெம்ஸி
யின் கொண்டு செல்லப்பட்டு, ஆன்பத்
திரியின் படுக்கையாக இருக்கிற
கோபாயம். ஆன்பத்திரியை விட்டுக் குறை
யடைந்து வெளியே ஒரு மாத மாயிற்று.
இதற்குப் பிறகுதான் அவருடைய
வாழ்க்கையிலேயே ஒரு பெரும்பாற்றாக
அவர் மனைவி வந்தான். முன்னெய்வார்
தமது உம்பெனியைக் கொண்டு தான் உள்
விடுகிற கோபாயம், இப்போது விட்டிரு
கிற கோபத்தில் வருகிறார். போகிறார்
என்பது கிணையே இன்னமாயிருந்தது.
எம்பெனியிலும் இப்படியத்தான் வந்து
கொண்டார். பகல் பூராவும், பகராத்
தனில் இரவு பூராவும், எங்குதான் போகி
றார், வருகிறார் என்பது கிணையே
இருந்தது. அந்த மனத்தைய பரிசீலனை
அவர் ஆயினால் அவருக்கு அந்தாங்கக்
காரியத்திலேயே இருந்த மீன் வயடை
நடுத்திரை. கோபாயம் வாகரின்
இருக்கும்போது அங்கு வாகரின் வேலை
இல் வந்து சென்ற அந்த மூன்றாம் அவர்
தனது சாமித்திரியை அவருடைய
பூரண கம்பிக்கையால் பெற்றார்.
அவரும் அதற்கென்றபடி அவருடைய
பூரண விவரத்தைப் பெற்றார்.
வாகரின் அவருடைய காரியவாயம்
தீக்கிரையாகி, கோபாயம் தனதுபடி ஒரு
வருவதற்கு ஒத்தகாரியம் இருந்தான்
மீன் வயடை. தந்தப் போகில் இறப்பே
இரு வகுப்பினும் சாரை அங்குக்கும்
அவருடைய வகுப்பினருக்கும் அபாயம்
அதிகம் ஏற்படவில்லை. வாகரின் ராஜ்
விருத்த எதிர்ப்பட்டுத் தாக்கப்பட்ட
கோபாயம் எப்படியோ சாமித்திரியை
டெம்ஸி கொண்டு வந்து சென்ற
பெருகமையும் வயடைக்கத்தான்
சென்றது.

டெம்ஸி அவர் ஆன்பத்திரியைவிட்டு
வெளியே பிறகு கோபாயம் ஏதோ மீன்
யாக வந்து கொண்டதாகச் சொன்ன
மனவாகர் அவர் தம் எம்பெனியை வந்து
வெளியேயே மேலு ஏதோ ஒரு விஷயத்
தில் தம் மனதைச் செலுத்தி வந்தார்.
இது விஷயத்திலும் மீன் வயடை அவ
ருக்கு அந்தாங்கக் காரியத்திலேயே இருத்
தான் என்பதில் சந்தேகமில்லை. வாகரின்
விருத்த வந்து மீன் மாதங்களுக்கு
கோபாயுடைய பாய்க்கி வாகருக்கு வர
வாக்குகைய ஆரம்பித்தது. அவர் பிற

தர சம்பந்தமுடைய இரகசியத் தொழி
லுக்கு இதைப் பணமென்றால் போலிருக்
குமோ? வாருக்கும் அது தெரியாத —
மீன் வயடைக்கத்தான் தவிர.

1947-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 15-ம்

தேதி இத்தியானில் சரித்திரத்திரையே
மத்தரான ஒரு விஷயமாக விளங்கிற்று.
அந்த சந்திர குரீயன் இவ்வாட்டியில்
செயலாகான். எட்டெங்கும் மக்கள் உதவி
தரத் திருவிழாக் கொண்டாடினார்கள்.
டெம்ஸியின் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற
கொண்டாட்டியின் தோற்றம் உதவி
தரக் கொடி பந்தித்தது. தோற்றம்
ஒப்பற்ற தலைப் பந்தித்த ஒரு தோ
மக்களின் உணர்ச்சியில் உருவாக விளங்
கினார். ஆனால் இந்தக் கொண்டாட்
டத்தினென்றால் காட்டிவந்துத் தந்த
வாக விளங்கும் மகாத்மா மட்டுமே வந்த
கொண்ட அங்கு இல்லை. தோற்றத்த
தன்மே போட்டது அம்மாதிரி இவ்வி
தையே துண்டித்தத் துண்டி வந்தது.
டெம்ஸியின் உதவி தரக் கொண்டாட்
டத்தில் வந்த கொண்டாட்ட பிரசித்தி
யின் கோபாயும் ஒருவர். கோபாய்
அந்த முதல் வாக இரவிவிருத்த விட்
தும் வானோம்; எம்பெனியிலும்
வாங்கினார்.

கோபாயுடைய இத்தகையவிசித்திரப்
போக்கை அவருடைய மனைவி மக்கள்
என்று எம்பெனியின் ஆர்ச்சியமில்லை.
கோபாய் மனைவியும் விளையும். வாகரின்
அவர்கள் இருந்த வாக முதல் தங்கள்
வெளியே முன் அத்திரித்த எப்பார்க்
கொண்டார்கள். விளக்கி வாக விளையத்
ஒரு பெரிய சந்திர உத்திரியோன்றி.
அவருக்கும் கோபாயுக்கும் வாகரின்
ஏற்பட்ட விட்டி விளக்கில் பிளவும்
ஒரு பிளவு வந்திருந்தது. கோபாயும்
வெளியே வாகரின் எங்கு போனதும்
சென்ற போவார்களே. சமோதாரிவாக
வித்திரையின்வாயம் வந்து கோப்
வார்களே. அவர்கள் மனைவியும் அவ்
வாற்ற அத்திரியானியைப்போய் பழை
விட்டனர். வாகரின் வகுப்புத் தலைவரும்
தனக்கித்தரையபோது வகுக்கும் இரு குடும்
பங்களும் இது சரியில்லை. வாகர்
வெகுதற்கு முத்திரியை வாகவத் டெம்
சென்று மாற்றப்பட்டார். பிறகு, சரி
விளக்கப்பாறும் வகு இத்தியப் பிரகார
வாகிவ இருக்கப் பிரகாரம் செய்தார்.
வாகவத். இதனால் அவரை அவர் வகுப்
பினர் பகர் வெகுதற்கும் உண்டு.
வாகவதில் கோபாய் அவ்வளவு விட்டி
பாராட்டுவதை கோபாயுடைய
வெளியே பகர் விருப்பமில்லை.

ஆயினும் அங்கிரு குடும்பங்களும் வெளியில் ஈட்டிக்கும் பணவசதிகளைப் பெய்க்கு இரையாசனம். எப்போதும் போல் டெல்லியிலும் மிகவும் அங்கியோன் னியமாகவே இருந்தன. வரகூடில் கோபாலுக்கும் அவருக்கு மருமகனாக வர விருத்த சமையலாட்க்கும் ஏற்பட்ட கெடுபட கிளங்கிற்று. அவ்வாறும் அவரையும் எவ்வளவோ மனம் கொத்தார்கள். அந்தத் தீர் செயல்களின் பாவத்தில் தங்களுக்கு ஏதோ பெரும் பங்கு இருப்பதாகவே சொல்லு கொண்டார்கள். எந்திர தினம் கொண்டாட்டங்கள் கூடப்பெற்ற சில வரவுகளுக்குள், பாஞ்சாலத்தில் மீண்டும் பெருந்தி மூண்டது. இதுவரை உவகத்திலேயே, மனித சக்தி திரத்திலேயே வளமுடையது. மெய்யுடைய ஒரு மரபெனக் குடிப்பம் ஏற்பட்டது. பாஞ்சாலத்தில் மேற் பகுதியில் பெரும் பாவம் வகுப்பு, சிறப்பாகவும் வகுப்பையே அந்தப் பிரதேசத்தில் இவ்வாறும் ஒழித்து விடுவதென சமூகர உருவ கொடுத்துத் தாண்டவமாடினது. மூன்று சொல்லாங்கிட்டுப் பண்டிதர் குடும்பமாக அங்கியங்கம் தலைநகராகியது. இதன் பங்காக ஒடிய சத்த வெள்ளத்தின் ஆன், பெண், குழந்தை, குஞ்சு, குமரன், பெண் எந்த தாரதமிய மீதிலே ஆயிடுக எனக் கர்ப்ப பகியாவினர். தப்பிப் பிழைத் தவர்கள் அவர்த் துணியையும், தங்கள் உயிரையும் கையில் பிடித்துக்கொண்டு தஞ்சாவூர் ஒவரிட்டுக் கொண்டு ஒடி வந்தனர். தாங்கள் பிறந்த மண்ணை விட்டு, கைநகரிலிருந்து வரகூட விட்டு இப்படி ஒடிய அந்தவன் கூட்டம் சென்றதில் வங்கம் கைநகரில் இரு திக்குகளிலும் சாரி சாரியாக வரத் தொடங்கிற்று. மேற்கில் லுண்ட் பகரத் தி மெற்கேயும் மூண்டது. மேற்குப் பாஞ்சாலத்திலிருந்து வந்த டெல்லியில் சாணகாந்த அகலிகள் கிண பரிதாபமாக இருந்தது. தாயை இழந்த குழந்தைகளும், கைவளை இழந்த பெண்மணிகளும், கைகால்களை இழந்த ஆண் மக்களும் டெல்லி மக்களிடம் திகைக்க வைத்தனர். அவர்கள் சொன்ன கோரல் கைதவர்கள் கேட்டு டெல்லி மக்கள் ஆத்திரமும் அனுதாபமும் அடைந்தனர். ஏதனெனவே சொந்தத்தில் இத்தகைய அனுபவ மடைத்திருந்த கோபாலுக்கு மேற்கூறிய கைதவன் உயிரை புதைத்து கொண்டிருந்த கைவளை விஷாக்கினியாக மாற்றி விட்டன. குழந்தை கொண்டிருந்த ஏசுமணிக் கொடுப்பைக் கெடுத்து, வரகூடிலும், மேற்குப் பாஞ்சாலத்தில் மற்ற இடங்களிலும் கூடப்பெற்ற அகிரைமங்களுக்கு டெல்லி பங்குக்குப் பழி

வரக்கத் தொடங்கிற்று. இத் தி மூண்டதும் அங்கு அடைக்கலம் புதுத்திருந்த அகலிகள் பலரும் இதில் வங்கி கொண்டார்கள். கோபாலும் இத்தத் தருணத்திற்குத்தான் இத்தகைய வரவாத்திருந்தார். தலைநகரத்தில் சில நாட்களுக்குள் சட்டம் அமைதி எவ்வாறு இருக்குமிடம் தெரியாமல் அடித்ததற்கு மூல காரணிகளில் கோபாலும் ஒருவர்.

மேற்கூறியிருந்த வந்தது முதல், ஆன் பத்திரியேயே கோபால் பெரிப பிட்டம் ஒன்று தம் மனதில் போட ஆரம்பித்தார். அத்திட்டத்தில் அடிப்படைத் தத்துவம் பாரிக்குப் பழி. ஆன்பத் திரியை விட்டு வந்ததும் தன் மூளை, பணம், அவகாசம் எவ்வளவற்றையும் இத்தத் திட்டத்தை கையேற்றுவதற்காகவே அவர் செலவு செய்தார். இது சம்பந்தமாகச் சில இரகசியப் பணத்தரை கோஷ்டிகளுக்கு கோபாலுக்குத் தொடர்பு ஏற்பட்டது. டெல்லியில் மறைந்து வேலை செய்யுமாறு பெரும் படைகளைத் திரட்ட பண உதவி செய்தார். அவர்களுக்குத் தேவையான தப்பாக்கி, தொடர்பு முதலிய ஆயுதங்களைச் சம்பாதித்துக் கொடுக்கத் தம்மியாபாரத் திசைமைய உபயோகித்தார். இதனால் தான் அவர் அடிக்கடி விட்டையும் கம்பெனியையும் வளக்கி ஒடியாமல் போயிற்று.

இதில் எவ்வாறு அவருக்கு மிகவும் சரையம் புரிந்தவன் அவருடைய அந்தரங்கக் காரியத்தினை மின் வயலுட்தான். அவன் மூலம்தான் அவருக்குப் பல உவகங்கள் கிடைத்தன. எந்திர தினத்தன்று, புது டெல்லியையே தவிர் போடியாக்குவதற்கென்று பல இடங்களில் இரகசிய குண்டு உற்பத்திச் சாணகாரியம், ஆயுதங்காரியம் பதவிக்கையத்திருந்த மற்றொரு சக்தி கூட்டத்தை வெளிப்படுத்துவதில் கோபால் திரை மரக வேலை செய்தார்.

இதெல்லாம் தெரியாத அவர் மனவி அடிக்கடி விஷாக்கினியாக மாற்றி விட்டதில் அறியாமல்தான். விஷாக்கினியாவரவதும் பிறகு பங்குதார கோபாலுக்குத் தெரிந்தது. அவர் ஈட்டித்ததனை மனத்தாக அறிவ முயற்சித்தார். இதிலே கோபாலின் மனதில் சந்தேகப் பேரையம் கொப்பிவிட்டது. என்னதான் இரகசிய பிரதேச கட்டி லாண் இருத்திருந்த போதிலும், இத்தப் புதிய விஷயம் மனதின் கீழ் மனத்தைக் கிளத்தது. கையத் தம்

கண்பனைச் சந்திக்க வேண்டுமென்று பல முறை முயன்றும், கோபால் சாக்கு போக்குச் சொல்லி அவர் கண்ணில் படாமல் கழுவித் கொண்டிருந்தார். தன்னிடமே இவ்வாறு தனது கண்பனை வட்டி கொள்வது காலவதக்கு வேறு விதச் சந்தேகத்தை உண்டாக்கவில்லை.

"உண்மைதான்; கோபால் முன்போலில்லை. ஏதோ அவனுக்கு சித்தப் பிரமைதான்! அவன் நடத்தையே வினோதமாக இருக்கிறது!" என்று கீதாவிடம் காலவத் கொடுத்து கொண்டார்.

டெல்லியில் முண்ட வகுப்புத் தியல் பலர் மடித்தனர்; பலர் ஓட்டமெடுத்தனர்; பலர் வீடு காசல்களை விட்டுப் பத்திரமாண ஸ்தலங்களில் சேர்ப்புக்கு வந்தனர்.

காலவத் மட்டும் அசையவில்லை. பல முறை அவருக்கும் அவர் மனைவிக் கும் அபாயம் ஏற்பட்டிருந்தது. ஆனால் பக்கத்தில் இருந்தவர்கள் அவரைக் கைத்தொழில் வாதலால் அவரைக் காப்பாற்றினர். அவரும் பல அகதிகளில்—இரு வகுப்பினருக்கும்—தம் வீட்டில் இடம் கொடுத்துக் காப்பாற்றினர்.

திடீரென்று ஒரு நாள் மாலை அவர் இருந்த பக்கத்தில் பெரும் தாக்குதல் கொப்பிற்று. வரலாறும் தற்கால முடியவில்லை. இவ் மணி நேரத்திற்கு அந்த வட்டாரத்தில் அராஜகம் தாண்டவமாடிற்று. வெறி பிடித்த சும்பல் காலவத் வீட்டை நோக்கி முன்னேறி வந்தது. தப்பிக்கக் கூட வழியில்லை. காலவத் தைரியமாக வெளியில் வந்து அந்தச் சும்பலைச் சமாதானப்படுத்த முயன்றார். அந்தச் சும்பலில் எவ்நெருங்கிய தான் வைத்திருந்த துப்பாக்கியால் அவரைச் சுட்டுவிட்டான். காலவத் உயிரற்றுக் கொண்டு விழுந்தார். அவரிக் கொண்டு உள்ளிடுத்து ஓடி வந்த ஓலாவின் உடல் வாங்களுக்கு இரையாயிற்று.

"சிந்து துங்கன்; சிந்து துங்கன். அவர் கமக்கு வேண்டியவர்!" என்ற குரல் அவரிக் கொண்டே கொடுக்கிறது. கோபால் தன் தென்க்க தமது கண்பனைவும் அவர் மனைவியையும் காப்பாற்ற ஓடி வந்தார்; ஆனால் அவர் கண்டது அவரிக் காலவச் சவங்களைத் தான். அப்படியே ஒரு விக்கடி துக்கு

கிட்டுத் திகைப்புடன் கிண்குர், அங்கு வந்திருந்த சும்பலில் பலருக்கு அவரைத் தெரியும். அவரைக் கண்டதும் அவர்கள் ஆரவாரம் செய்தார்கள்.

"சே! மிகு கங்கனா! உங்களைச் சொல்லி என்ன? நாளை ஒரு மிகு கங்கனா!" என்று கோபால் தம் கண்களில் பெருமைய கண்ணிரைத் தடுக்க முடியாமல் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டார். அந்த வெறிக் சும்பல் அங்கிருந்து அகியவத்துடன் பின் வாங்கிற்று. கோபால் திக்குத் தெரியாதவர்போல் நகர்ந்தார். எங்கு போகிறோம் என்று தெரியாமலே போய்க் கொண்டிருந்தார். உலகமே அவர் கண்கள் நோக்கமாகச் சமூன்று கொண்டிருந்தது. அந்தச் சமூர் சத்தச் சமூராகத் தென்பட்டது. அந்தச் சத்தச் சமூரில் மயங்கலாக காலவத் தின் புண்ணைத் தென்பட்டது; பிறகு அவர் மனைவி ஓலாவின் கவலைய கண்ணன்; பிறகு சமூராவின் கழுத்து மட்டுந் சந்தேகம் செய்தது; பிறகு தம் பெண் காலாவின் காலவ முகமவர் சத்தத்தில் நோக்கி நிறுப்பதுபோல் இருந்தது. எங்கும் ஓரே பேயிரைச்சல்! அபாயக் குரல்கள்! ஓலங்களுக்கு மேலே, "மாரே! உன் கால!" என்ற கோரக் குரல்கள்; துப்பாக்கிச் சத்தம்; குண்டு வெடிக்கும் சத்தம்; திப்பத்திச் சீரம் சத்தம்—எல்லாம் ஓரே குழப்பமாக இருந்தது.

இவற்றைக் கெல்லாம் மேலே ஒரு மெய்நிய, தன்னாடிய குரல் கேட்டது.

"பழக்குப் பழ் கால்குது ஆண்டம வகன்; பனகையப் பனகையக் கேக்கி பூப் பிப்பவன் கிப்பாதி. பனகைய அகியக் கேக்கிப்பாதி!"

திடீரென்று கோபால் மலம் தெளி வடைந்தது.

மீது நாள் டெல்லியில் மகாத்மா காந்தியின் பிரார்த்தனைக் கூட்டத்தில் குவிந்த துப்பாக்கி, கத்தி முதலிய ஆயுதங்களின் குன்று. கோபால் கொண்டு வந்து கிண்குந்ததுதான்.

இன்று கோபாலும், அவன் மனைவியும், பெண் காலாவும் அகதியாகப் பராமரிக்கும் தொண்டிய் தீவிரமாக ஓடுபட்டிருக்கிறார்கள். பின் வயலட் அகதி ஆஸ்பத்திரியில் ஒரு கர்னாசுத் தொண்டு புரிகிறது. கோபாலின் சித்தப் பிரமையும் தெளிந்து விட்டது!

சொல்லுவது ஒன்று

சாமுவேல் ஆசீர்வாதம்

"இந்தப் பெண்களே இப்படித் தான். ஸார்! சின்ன விஷயத்தைப் பேசினால் நாமே வித்தையை இவர்களிடம் தான்-படிக்க வேண்டும். ஒன்றுக்கொன்று சார், ஒத்த பலதரக்கு ஒரேயே ஐயம் வடிவிலே. ஒரேயே ஐயம் வடிவிலே பேசிய காரியமா, ஸார்! இதற்குள்ளே 'நிமோஸியாவுக்கு ஆரம்பம்: டான் மோனியாவுக்கு முடிவு' என்று இவ்வாறு அப்பாட்ட மெல்லாம் பண்ணுகிறார். இப்படிச் சொல்லி 'நிமோஸியா' என்றதை வரவழைத்து விட்டுத்தான் மறு ஜோஸி பாரிப்பான் போனிருக்கிறது!" என்று ஸ்ரீமதி தவிர்த்தினம், ஸார் போட்ட 'குட்மார்னிங்' குக்குப் பதில் 'குட்மார்னிங்' போடாமலே, தன்னுடைய மனவியைப் பற்றிப் பேசுது சொல்லி முடித்தார்.

"ஆமாம், பத்து மாதம் கமக்கு பெற்ற வளுக்குத்தான் பிள்ளையின் அருமை தெரியும்" என்று ஸ்ரீமதி தவிர்த்தினம் உணர்வையெழுதி முடித்தார்.

"நீ பத்து மாதம்தானே அவனைக் கமக்கு பெற்றாய்! நான் வகுப்புக் கணக்குக் கமக்குக் கமக்கு நிர்த்தகியாக! ஒரேயே ஐயம் வடிவிலே அவனையே கேட்டுப் பாடு! என்டா, கத்தரம்! உன்னை சொம்பத் தூக்கிறது அம்மாவா அப்பாவாடா.....!" என்று உன்னதையைப் பார்த்த வண்ணம் உறுவிட்டு, "கத்த ரான்சென்ஸ்!" என்று சொல்லிக் கொண்டு நாதாசியில் சாய்ந்தார்.

ஸ்ரீமதி தவிர்த்தினம்: 'ரான்சென்ஸ்' என்ற வார்த்தையை உச்சரித்த பிறகு, எந்த விவகாரத்திற்கும் முற்றுப் புள்ளி தான் என்று எவ்வுத்தெரியும். எனக்கே தெரிந்த மொசாரம் ஸ்ரீமதி அம்மையாளுக்குத் தெரியாமலா பேசிய விடும்? ஆகவே, அவள் தோனா வாரிப்பதில் குணக்கு விட்டான் என்பதைச் சாமைய வறையிற்று வந்த சத்தம் காட்டியது. உன்னதையிலே படுத்திருந்த பத்து வயதுச் சத்தரம் ஈக்கை உதிர்த்து சத்தம் கேட்டது.

"பெண்கள் எதிலும் பத்து வது இயல்புதானே, ஸார்!" என்று அம்மையாரின் சார்

யும் ஒரு வாக்ஸியத்தைப் போட்டு விட்டு, சாமையலையிலிருந்து வரக்கூடிய ஒரு டம்ளர் காப்பிக்காக நான் ஆயத்தப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன்.

"கேளுங்கள், ஸார்! எனக்கெல்லாம் இது பிடிக்கவே பிடிக்காது. படுக்கையை விட்டு எழுந்தது முதல் இதுவரை அவன் விட்ட என்னை பாடுபடுத்தியிட்டான்! நிர்ப்பந்தம் பல்ல! பன்னிக்கூடத்திற்கு மட்டும் போடுவதற்குத்தான் ஈக்கை உதிர்த்திருக்கிறேன் என்கிறேன் தெரியுமா. அந்த விஷயத்தை 'டபக்கிஸ்' பண்ணுவதில் புத்தி ஒட்டவில்லை. டாட்டரைக் கூப்பிட்டுக் கொண்டு வரக்கூடாது. அது முடியவில்லை என்றால் ஆர்ப்பாட்டியாகியே இல்லு கொண்டு வந்து விடுவதே என்று குறிக்கிறேன். என்னை ஸார், பிள்ளையை வளர்க்கிறது இப்படியா, ரான்சென்ஸ்!" என்று தம் முகத்தைச் சளித்துக் கொண்டார் தவிர்த்தினம்.

காப்பி இன்னும் வரவில்லையே என்று என் வயிறு சளித்துக் கொண்டிருந்தது.

"குரோவைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா, ஸார்?" என்று அவர் என்னைக் கேட்டார்.

"சார்பீப் பரவத்தையே முதல் முதல் கண்டுபிடித்தவர் அவர்தானே!" என்று ஸார் கேட்டேன்.

"அதென்னமோ எனக்குத் தெரியாது. பிள்ளையை வளர்க்கிறது எப்படி என்று அவர் ஒரு புத்தகம் எழுதி எழுதி இருக்கிறார். அவருடைய 'மெதட் சொர்ப்' அருமையானது ஸார்! பிள்ளைகளுக்கு உடையே போடக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கும். மனமயிலும் பிள்ளைகளை என்னும் அவிய விட்டு இயற்கைச் சத்திக

ளாலேயே அவர்களுடைய உடம்பைப் பக்குவப் படுத்த வேண்டும் என்பது அவருடைய கொள்கை. விபாதி வந்தால் மருத்து சார்பிடக் கூடாது. வந்த விபாதி தன்னுடைய வேலத்தை எல்லாம் காட்டி முடிக்கு மட்டும் பிள்ளைகளைக் கஷ்டப்பட விட்டு விட வேண்டுமாம். அப்போதுதான் பிள்ளை களுடைய உடம்பு, எந்த விபாதிவையும் ஒரு கை பார்த்து வித்தையிலே

யுமா? குளிர்ந்த ஐயத்
தீவை வந்தனம் பண்ண
வைப்பேன், பழைய
கைச் சாப்பிடச் சொல்
வேன். வெற்றுடம்பிலே
வெளியே சுற்றுடா
என்று விட்டுவிடுவான்.
இதற்குள் ஈர், சூசை
வருடைய முகநி
பெண்டுடன் ஸ்தூனில்
இது படமா செய்யும்?
நான்....." என்று
சொல்லி விட்டு
"சென்ஸ்" சொல்லி
முடிக்காமல், நீறுத்
தூக் கொண்டான்.

முற்றுப் புள்ளி அகர
குறையாய் போட்ட
தாய், பிதாய்க்குமாய்
பாக்கி இறக்குமென்று

ஆதலால், இவ்வளவு கேள்விக்கு, "உத்தரவு கொடுக்கப்படாது" என்பதே.

பாதிதீசன் ?" என்று

தமிழ்நாடு அரசு

“கோன்” என்று கூறி
கவப் போட்டுக்கொண்டு
ப்பட்டார்.

சு. ஐந்து ரூபாய் கேள்வி
சு. பதின்ம ரூபாய் கேள்வி

[illegible]

செய்து!" என்று டாக்டர் குரல். மறு கீழும் குரல் தவரத்தினம் வெளியே வந்தார்.

"இந்தப் பெண்டுகளுக்கு ஏற்றுப் போல் டாக்டர் களும் வாய்த்திருக்கிறார்கள். பேச்சு வாக்குமே மூத்த பவனுக்குச் சனி பிடித்திருக்கிறது என்பேன். உடனே ஒரு இஞ்செயன் போடணும் என்று. இந்தக் காலத்து டாக்டர் களுக்கு இஞ்செயன் வைத்திலும் பிடித்திருக்கு. ஸார்! இவரை கம் மீட்டுக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போனால், அப்பனுடைய தொண்டையிலே ஒரு ஊசியை இறக்கி விடுவார். கம் மீட்டுகாரி அநோடு விட்டுவிடுவானா? லுக்கிலேயும் ஒரு இஞ்செயன் போடச் சொல்வான்! ருரோ சரிவாய்ச் சொல்லியிருக்கிறார், ஸார்! உலகத்தின் கைக் கெட்டுக் கெல்லாம் சரணம் இந்த டாக்டர் வர்க்கத்தானே!" என்று.

கண்பர் இன்னொரு கைக்குள் என்னை யும் கூட்டிக்கொண்டு துறையிதான். ஒரு கம்பளிப் பணியை வாய்க்கிறார். "கழுத்தையும் கையை யும் மகன்களை எட்டிக் கொடுத்ததைப் பிண்டிகளுக்கு என் ஸார் போடணும்? இப்படி ஒரு பணியைப் போட்டாலே போதாதா? இது கூட வேண்டாம். வெற்றுடம்புடனேயே இருக்கலாம். வாத்தியார் எட்டை என் லாமல் வகுப்புகளுள்ளே வரக்கூடாது என்று குரலாம். இந்த வாத்தியாரும் பெண் ணுடன் ஒத்துவருகிறார்கள். ஸார்!"

"ஸார், எனக்கு நேரமாகி விட்டது"

என்று சொல்லி விடைபெற்றுக்கொண்டு, காள் என் கண்பரை விட்டுப் பிரிந்தேன்.

ஈரவங்காளம் மீட்டுக்குத் திரும்பும் போது என் கண்பரின் ஆரோச எட்டிப் பார்த்தேன். அப்பனுக்குச் கையில்லா என்று இரண்டு மணி நேரம் விடிவதெத் தக் கொண்டு போனதாகப் பிழை சொன்னான். ரேரே அவருடைய மீட்டுக் குப்போனான். மீட்டும் கண்பர் துக்கம். மூத்த பவல் கத்தரம் காயமான காத் காலியில் உட்கார்ந்தவண்ணம் என்னை வரவேற்குன். அவன் உடம்பில் ஒரு சட்டை. அந்தச் சட்டைக்குமேல் கடை யில் வாங்கிய கம்பளிப் பணியன்! அதற்கு மேலே ஒரு கோட்டு; கழுத்தைச் சுற்றி ஒரு மயிர்!

"அடே, உங்கப்பா இவரை பெங்களம் ஸ்டாட்ஸ் துக்கித் தூரப் போட்டு விடுவாரேடா!" என்றான்.

"அப்பாதானே போட்டுவிட்டாய்!" என்று கத்தான்.

அரமேலம் அங்கே வந்து ரெத்த ஸ்ரீமதி வேரத்தினம், "என் காயம் அவங்க வேலாதா? மாத்திரை ஒன்றை விழங்க வைத்தார்கள்; மருக்கை வேறே உடனே சுற்றி வைத்தார்கள். இத்தனை யும் போதா தென்று இப்போது டாக்டரைக் கூப்பிடப் போயிருக்கிறார்கள்!" என்றான்.

கைக்கு வந்த சிரிப்பை அடக்க முடிய வின்றி, உங்களுக்கு மிக்கத் தொன்று நெதா, இல்லையா?

கோல்கேட்

கவரத்தையும் பற்களையும்
கத்தப்படுத்துகின்றது

உய்வது பற்களை கோல்கேட் முறையாகத் தினசரி
இரண்டு முறை கத்தல் செய்யுங்கள்.

- பற்களை வெண்மையாகவும் உறுதியாகவும் இருக்
கச் செய்கிறது. சாத்தவாவைத் தடுக்கிறது.
- எதுவும் ஆரோக்கிய நிலையிலும் வறுமையாகவும் வைக்
கிறது. பிலியோஸிஸ்களும் கர்ப்பாதங்களைத் தடுக்கிறது.
- வாயை கத்தமாகவும் புதுமையாகவும் செய்
கிறது. புரிந்ததை அறிவு ஓரங்களைத் தடுக்கிறது.

கோல்கேட் பவுடரை அல்லது கிரீமை

உங்கள் இரட்டைப் பார்வையில்கோக் வாய்க்காய்க்கும்

இருமல்களுக்கும்

இலதோஷத்திற்கும்

உபயோகிக்க
மறக்காதீர்கள்

ஸிரோலின்
"ரோஷ்"

உலகங்கும் உபயோகிக்கப்படுகிறது

உலகப் புகழ்

Policy

WORLD WIDE POLICY HOUSE

வருமானத்தை உயர்த்து

(இலாபம்) கொடுக்க உதவுக.

**தங்க முனை
சேமிப்பு**

... செலவுகள் செல்கின்றன ஆனால்
எனது இத்தியாதிக் போகும் நிலை
தங்கக்கூடிய பொருள்களைக் கவனமாக
சேமிப்பார்களே. டிரா - பிசிட், சிவி,
கட்ட - பிசிட் முதலிய பலவற்றை
கிடைக்கிறது. அதனுடைய செலவுகள்
நீர் 15 ரூபாய் தங்கக்கூடிய
பெட்டி. அதை இதுவும்தான் போடிக்
கொடுக்க முடியும். இது
வெகுமதி பெறும்படியான
பெட்டியைச் செல்கின்றன
பெட்டியைச் செல்கின்றன
தங்கக்கூடிய
கே. உட்கார் அருகில்
செல்கின்றன.

செல்கின்றன
ஆகவே...

இந்த
செல்கின்றன.

MONTMORE
Auto Flow
MOUNTAIN PEN

விநாயக சிவராத்திரி உற்சவத்தின் முழு விவரங்கள்
15, சந்திரன் சாலை, சென்னை, இந்தியா

கல்சி

KALKI பிப்ரவரி 1, 1948

4 அனா

தி இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்

தலைவரவர்களே: "இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்" வடக்குப் போகு, மதராஸ்
கோவல் குரில்: என்னைனோட், திருவல்லிக்கேணி, மவுண்டு போகு
மலையாட்டி, தியாகராய நகர், ஸ்ரீராமநாதம், மதுரை

சென்னை மாகாணத்தில் எல்லா முக்கியமான இடங்களிலும்
பரப்பிலும் பிராந்தியங்களும் சர்வீஸ்ஸ்களும் உள்ளன.

வரங்கல் வாகனங்களைக் கட்டியது	ரூ. 72,00,000
கொல்கத்தா கட்டியது	ரூ. 53,00,000
கொச்சி கட்டியது	ரூ. 62,00,000

சென்னை வரங்கல் பாங்க் அலுவலகங்களும் நடத்தப்படும். மற்ற
விவரங்களுக்குப் பாங்கிலின் எந்த ஆபீஸும்காவது எழுதி
தெரிந்து கொள்ளலாம்.

H. கோபால அம்மாள், சென்னை

பருத்தி நூல்களுக்குப் பிரதான வர்த்தகம்
மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்
மதுரை - தூத்துக்குடி - அம்பாசமுத்திரம்
5,00,000 நூற்கும் கதீகள். தம்பர் 80 லை நூல்கள்.

சென்னை மில்க் கோவல் நூல்கள்: நூல்கள், இரட்டை நூல், மலையாட் நூல்கள்கேற்ற
கோவல் நூல், மில் நூல்கள்கேற்ற சேன் நூல், முதுக்கேற்ற நூல்.

நூல்கள் மில் கோவல்: நூல்கள், இயந்திர நூல், மில்லர் நூல்களுக்கு வேண்டிய
கார்ட்கள் நூல்கள், இயந்திர நூல்கள்கேற்ற கார்ட்கள் நூல்கள் நூல்கள், மில்லர்
கார்ட்கள் நூல்கள் நூல்கள்கேற்ற மில்லர் இரட்டை நூல்கள், மற்றும் மில்லர்
இயந்திர நூல்கள்கேற்ற மில்லர் நூல்கள் நூல்கள் நூல்கள் மில்லர் நூல்கள்
நூல்கள் இயந்திர நூல்கள் நூல்கள்கேற்ற மில்லர் நூல்கள் நூல்கள் நூல்கள்
நூல்கள் நூல்கள் நூல்கள் நூல்கள் நூல்கள் நூல்கள் நூல்கள் நூல்கள்

தற்போது நூல் விநியோகம் கட்டுப்பாடு செய்யப் பட்டுள்ளது. நூல் நேரடியான
வரங்கல் நூல்கள் மாகாணம் அல்லது வரங்கல் மாகாணம் கட்டுப்பாடு அதிகார
களுக்கு விவரப்படுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மதுரை: ஏ. & எம். ஹார்வி லிமிடெட்.

ರಾಜಾ

ಸ್ನೇಹ,
ಹೊರಗೆ ಆಯಿಲ್,
ಕಸ್ಟೂರ್ ಸೊಗಬ್.

PAS-10

MANVAM & CO., BANGALORE - MADRAS - BOMBAY.